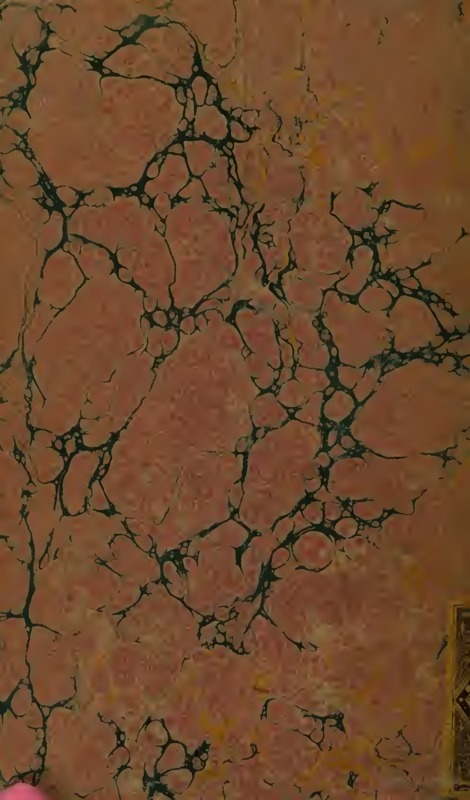

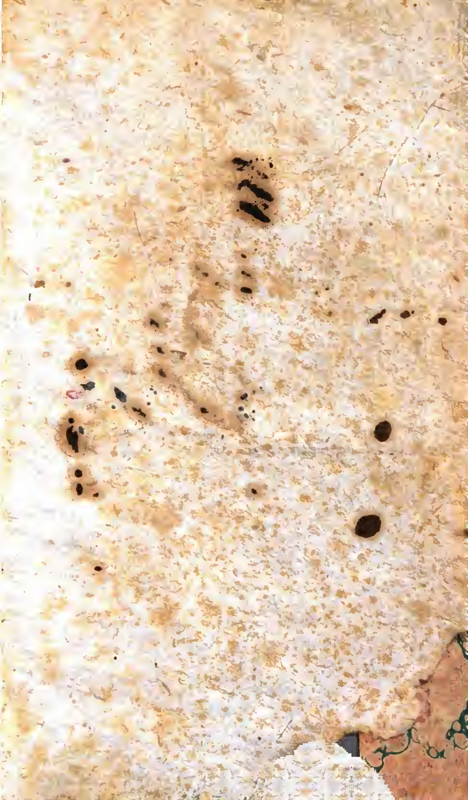
Romane

[illegible]

[illegible]

73

21 Οἱ δὲ πρὸς αυτὸν εἶπον· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σου εδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν αδελφῶν απήγγειλεν, ἢ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν.

22 Αξιουμεν δὲ παρὰ σου ακουσαι ἃ φρονοῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἱρέσεως ταύτης γνωστόν εστιν ἡμῖν ὅτι πανταχου αντιλέγεται.

23 Ταξάμενοι δὲ αυτῷ ἡμέραν, ἧκον πρὸς αυτὸν εις τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς εξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν του Θεου. πείθων τε αυτους τὰ περὶ του Ιησοῦ, ἀπό τε του νόμου Μωσέως, καὶ τῶν Προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας.

24 Καὶ οἱ μὲν επείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ηπίστουν.

25 Ασύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς αλλήλους, απελύοντο, ειπόντος του Παύλου ῥῆμα ἕν, ὅτι, Καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ελάλησε διὰ Ησαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,

26 Λέγων· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τουτον, καὶ ειπέ· Ακοῇ ακούσετε, καὶ ου μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ ου μὴ ἴδητε.

27 Επαχύνθη γὰρ ἡ καρδία του λαου τούτου· καὶ τοῖς ωσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τους οφθαλμους αυτῶν εκάμμυσαν μήποτε ἴδωσι τοῖς οφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ωσὶν ακούσωσι καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ιάσωμαι αυτούς.

28 Γνωστὸν οὖν ἔσω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν απεστάλη τὸ σωτήριον του Θεου, αυτοὶ καὶ ακούσονται.

29 Καὶ ταῦτα αυτου ειπόντος, απῆλθον οἱ Ιουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες εν ἑαυτοῖς συζήτησιν.

30 Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην εν ιδίῳ μισθώματι· καὶ απεδέχετο πάντας τους εισπορευομένους πρὸς αυτόν·

31 Κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεου, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παῤῥησίας, ακωλύτως.

ΤΕΛΟΣ.

των, καὶ θε[illegible] ὑπω[illegible]ἄτοπον ας αὐτὸν γινόμενον μεταβα[illegible]όμενοι ἔλεγον [illegible] αὐτὸν εἶναι.

7 Εν δὲ τοῖς περὶ τον τόπον εκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσȣ, ονόματι Ποπλίῳ, ὃς αναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως εξένισεν.

8 Εγένετο δὲ τὸν πατέρα τȣ Ποπλίου πυρετοῖς, καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εισελθὼν, καὶ προσευξάμενος, επιθεὶς τὰς χεῖρας αυτῷ, ιάσατο αυτόν.

9 Τȣ́τȣ ȣ̃ν γενομένȣ, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ασθενείας εν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο, καὶ εθεραπεύοντο.

10 Οἳ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ετίμησαν ἡμᾶς, καὶ αναγομένοις επέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ανήχθημεν εν πλοίῳ παρακεχειμακότι εν τῇ νήσῳ, Αλεξανδρινῷ, παρασήμῳ Διοσκȣ́ροις,

12 Καὶ καταχθέντες ας Συρακȣ́σας, επεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.

13 Ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν ας Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν επιγενομένȣ νότου, δευτεραῖοι ἤλθομεν ας Ποτιόλȣς.

14 Οὗ ευρόντες αδελφȣ̀ς, παρεκλήθημεν επ' αυτοῖς επιμεῖναι ἡμέρας ἑπτά· καὶ ȣ̔́τως ας τὴν Ῥώμην ἤλθομεν.

15 Κακεῖθεν οἱ αδελφοὶ ακȣ́σαντες τὰ περὶ ἡμῶν, εξῆλθον ας απάντησιν ἡμῖν ἄχρις Αππίου φόρου, καὶ Τριῶν ταβερνῶν· ȣ̔̀ς ιδὼν ὁ Παῦλος, ευχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρσος.

16 Ὅτε ἤλθομεν ας Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ επετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αυτὸν στρατιώτῃ.

17 Εγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τȣ̀ς ὄντας τῶν Ιȣδαίων πρώτȣς· συνελθόντων δὲ αυτῶν, ἔλεγε πρὸς αυτȣ́ς· Ἄνδρες αδελφοὶ, εγὼ ȣ̓δὲν εναντίον ποιήσας τῷ λαῷ, ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρῴοις, δέσμιος εξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην ας τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·

18 Οἵτινες ανακρίναντές με εβȣ́λοντο απολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αιτίαν θανάτȣ ὑπάρχειν εν εμοί.

19 Αντιλεγόντων δὲ τῶν Ιȣδαίων, ηναγκάσθην επικαλέσασθαι Καίσαρα· ȣ̓χ ὡς τȣ̃ ἔθνȣς μȣ ἔχων τι κατηγορῆσαι.

20 Διὰ ταύτην ȣ̃ν τὴν αιτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ιδεῖν, καὶ προσλαλῆσαι· ἕνεκεν γὰρ τῆς ελπίδος τȣ̃ Ισραὴλ τὴν ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι.

36 Εὔθυμοι δὲ γενόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς.

37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ διακόσιαι ἑβδομηκονταέξ.

38 Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.

39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δέ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα τῇ πνεούσῃ, κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον, ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῷρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι.

43 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος, βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν, ἀποῤῥίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι.

44 Καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπί τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου· καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Κεφ. κη΄. (XXVIII.)

1 Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψῦχος.

3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἐξελθοῦσα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φονεύς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν.

5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν.

6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκών-

τὰς ἡμέρας, χειμῶνός τε ουκ ολίγου επικειμένου, λοιπὸν περιῃρεῖτο πᾶσα ελπὶς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς.

21 Πολλῆς δὲ ασιτίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος εν μέσῳ αυτῶν εἶπεν· Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ανάγεσθαι απὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

22 Καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς ευθυμεῖν· αποβολὴ γὰρ ψυχῆς ουδεμία ἔσται εξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου.

23 Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ οὗ εἰμί, ᾧ καὶ λατρεύω,

24 Λέγων· Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ιδοὺ κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ.

25 Διὸ ευθυμεῖτε ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι.

26 Εις νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς εκπεσεῖν.

27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ εγένετο διαφερομένων ἡμῶν εν τῷ Αδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αυτοῖς χώραν.

28 Καὶ βολίσαντες, εὗρον οργυιὰς εἴκοσι· βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον οργυιὰς δεκαπέντε.

29 Φοβούμενοί τε μήπως εις τραχεῖς τόπους εκπέσωσιν, εκ πρύμνης ῥίψαντες αγκύρας τέσσαρας, ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι.

30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν εκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εις τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς εκ πρώρας μελλόντων αγκύρας εκτείνειν,

31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ, καὶ τοῖς στρατιώταις· Εὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν εν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι ου δύνασθε.

32 Τότε οἱ στρατιῶται απέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἴασαν αυτὴν εκπεσεῖν.

33 Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι.

34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· ουδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ εκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται.

35 Ειπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, ευχαρίστησε τῷ Θεῷ ενώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο εσθίειν.

τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς
φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν.
4 Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον,
διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.
5 Τό, τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν, καὶ Παμφυ-
λίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.
6 Κἀκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόνταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον
εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.
7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις
γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέ-
μου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην·
8 Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτήν, ἤλθομεν εἰς τόπον
τινὰ καλούμενον Καλοὺς λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία.
9 Ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφα-
λοῦς τοῦ πλοός, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέ-
ναι, παρῄνει ὁ Παῦλος,
10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως,
καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φόρτου, καὶ τοῦ πλοίου,
ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν.
11 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ, καὶ τῷ ναυκλή-
ρῳ ἐπείθετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις.
12 Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχει-
μασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κἀκεῖθεν,
εἴπως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμά-
σαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ Λίβα, καὶ κα-
τὰ Χῶρον.
13 Ὑποπνεύσαντος δὲ Νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως
κεκρατηκέναι, ἄραντες ἆσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην.
14 Μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ᾽ αὐτῆς ἄνεμος τυφωνι-
κός, ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων.
15 Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου
ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.
16 Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην, μό-
λις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης.
17 Ἣν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ
πλοῖον, φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χα-
λάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.
18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἑξῆς ἐκβολὴν
ἐποιοῦντο.
19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρ-
ρίψαμεν.
20 Μήτε δὲ ἡλίου, μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλεία-

21 Ἕνεκα τούτων με οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι.

22 Ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἕστηκα, μαρτυρούμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ Προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι, καὶ Μωσῆς.

23 Εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ, καὶ τοῖς ἔθνεσι.

24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου, ὁ Φῆστος μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἔφη· Μαίνῃ, Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει.

25 Ὁ δέ· Οὐ μαίνομαι, φησί, κράτιστε Φῆστε, ἀλλ' ἀληθείας, καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι.

26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παῤῥησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν γὰρ αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐδέν. Οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο.

27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς Προφήταις; οἶδα, ὅτι πιστεύεις.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ, καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σὲ, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον, γενέσθαι τοιούτους ὁποῖος κἀγώ εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.

30 Καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς, καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἥ τε Βερνίκη, καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς.

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· Ὅτι οὐδὲν θανάτου ἄξιον, ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἔφη· Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

Κεφ. κζ'. (XXVII.)

1 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον, καί τινας ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ, ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σεβαστῆς.

2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ, μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως.

3 Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώπως

ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος.

6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἕστηκα κρινόμενος.

7 Εις ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν εν ἐκτενείᾳ νύκτα, καὶ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

8 Τί; ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;

9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι.

10 Ὃ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις· καὶ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών· ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον.

11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτούς, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν· περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

12 Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας, καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων,

13 Ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν, ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς, καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους.

14 Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρός με, καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην, καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι.

17 Ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς σε νῦν ἀποστέλλω,

18 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πίστει τῇ εἰς ἐμέ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ.

20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον, καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

ἔλεγον ει βόλοιτο πορεύεσθαι εις Ἱερϋσαλὴμ, κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων.

21 Τοῦ δὲ Παύλου επικαλεσαμένου τηρηθῆναι αυτὸν εις τὴν τῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, εκέλευσα τηρεῖσθαι αυτὸν, ἕως οὗ πέμψω αυτὸν πρὸς Καίσαρα.

22 Αγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆςον ἔφη· Εβουλόμην ϗ αυτὸς τοῦ ανθρώπου ακοῦσαι. Ὁ δὲ· Αὔριον, φησὶν, ακύση αυτοῦ.

23 Τῇ οὖν επαύριον ελθόντος τοῦ Αγρίππα, καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εισελθόντων εις τὸ ακροατήριον σύν τε τοῖς χιλιάρχοις, ϗ ανδράσι τοῖς κατ' εξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φήστου, ήχθη ὁ Παῦλος.

24 Καί φησιν ὁ Φῆστος· Αγρίππα βασιλεῦ, ϗ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τῦτον περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ιουδαίων ενέτυχόν μοι έν τε Ἱεροσολύμοις, ϗ ενθάδε επιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αυτὸν μηκέτι.

25 Εγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αυτὸν πεπραχέναι, καὶ αυτῦ δὲ τούτυ επικαλεσαμένου τὸν Σεβαςὸν, ἔκρινα πέμπειν αυτόν.

26 Περὶ οὗ ασφαλές τι γράψαι τῷ Κυρίῳ ουκ ἔχω. Διὸ προήγαγον αυτὸν εφ' ὑμῶν, καὶ μάλιστα επὶ σοῦ, βασιλεῦ Αγρίππα, ὅπως τῆς ανακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι.

27 Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ ϗ τὰς κατ' αυτοῦ αιτίας σημᾶναι.

Κεφ. κϛ'. (XXVI.)

1 Αγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Επιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος απελογεῖτο, εκτείνας τὴν χεῖρα.

2 Περὶ πάντων ὧν εγκαλοῦμαι ὑπὸ Ιυδαίων, βασιλεῦ Αγρίππα, ἥγημαι εμαυτὸν μακάριον μέλλων απολογεῖσθαι επὶ σοῦ σήμερον.

3 Μάλιστα γνώςην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ιουδαίυς εθῶν τε, καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαί σου, μακροθύμως ακῦσαί μου.

4 Τὴν μὲν ῦν βίωσίν μου τὴν εκ νεότητος, τὴν απ' αρχῆς γενομένην έν τῷ ἔθνει μου εν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ιουδαῖοι,

5 Προγινώκοντές με ἄνωθεν, (εὰν θέλωσι μαρτυρεῖν)

ταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

7 Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι,

8 Ἀπολογουμένου αὐτοῦ· Ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον.

9 Ὁ Φῆστος δὲ τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἑστώς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι· Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.

12 Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι; ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς, καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον.

14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον λέγων· Ἀνήρ τις ἐστὶ καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος,

15 Περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην.

16 Πρὸς οὓς ἀπεκρίθην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαί τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.

17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἑξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.

18 Περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑπενόουν ἐγώ.

19 Ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν, καὶ περί τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν,

19 Οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι, καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρός με.

20 Ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν εἴ τι εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου,

21 Ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἧς ἔκραξα, ἑστὼς ἐν αὐτοῖς· Ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτοὺς, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπών· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλίαρχος καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαταξάμενός τε τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν, ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ οὔσῃ Ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.

25 Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης, καὶ ἐγκρατείας, καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν ἔχον πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαί σε·

26 Ἅμα δὲ, καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος, ὡμίλει αὐτῷ.

27 Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβε διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον. Θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

Κεφ. κε'. (XXV.)

1 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.

2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν,

3 Αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν.

4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.

5 Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησὶ, συγκαταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορείτωσαν αὐτοῦ.

6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, κα-

3 Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.

4 Ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ.

5 Εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμόν, καὶ κινοῦντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως,

6 Ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπείρασε βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠθελήσαμεν κρίνειν.

7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε,

8 Κελεύσας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ· παρ᾽ οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.

9 Συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι.

11 Δυναμένου σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσί μοι ἡμέραι ἢ δεκαδύο, ἀφ᾽ ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν Ἱερουσαλήμ.

12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με πρός τινα διαλεγόμενον, ἢ ἐπισύστασιν ποιοῦντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν·

13 Οὔτε παραστῆσαι δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου.

14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδόν, ἣν λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρῴῳ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις γεγραμμένοις.

15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεόν, ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

16 Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός.

17 Δι᾽ ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου, καὶ προσφοράς.

18 Ἐν οἷς εὗρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου, οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι,

22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρός με.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων εἶπεν· Ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός·

24 Κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα·

25 Γράψας ἐπιςολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον.

26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίςῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ ςρατεύματι ἐξειλόμην αὐτόν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

28 Βουλόμενος δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν.

29 Ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα.

30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρὸς σε, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἔῤῥωσο.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιςολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμών, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστί, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας·

35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται. Ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

Κεφ. κδ'. (XXIV.)

1 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.

2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων·

Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ Ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει, Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφήν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτούς, λέγοντες μήτε φαγεῖν, μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες.

14 Οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, εἶπον· Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτούς, μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὔριον αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δέ, πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτόν, ἕτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων, ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον, καί φησιν· Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρός σε, ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπυνθάνετο· Τί ἐστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι;

20 Εἶπε δέ· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντές τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.

21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν, μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἕτοιμοί εἰσι, προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν.

τῷ χιλιάρχῳ λέγων· Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν; ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστι.

27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; Ὁ δὲ ἔφη· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλίαρχος· Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.

29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν· καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς, τὸ, τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν, καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγ'. (XXIII.)

1 Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ εἶπε· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεὸς, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;

4 Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς;

5 Ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ᾔδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεύς. Γέγραπται γάρ· Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος, καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων· καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ Ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες·

11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τȣ̃ φωτὸς ἐ-
κείνȣ, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς
Δαμασκόν.

12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρ-
τυρȣ́μενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικȣ́ντων Ἰȣδαίων,

13 Ἐλθὼν πρός με, καὶ ἐπιστὰς εἶπέ μοι· Σαοὺλ ἀ-
δελφέ, ἀνάβλεψον. Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς
αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρί-
σατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτȣ̃ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ
ἀκȣ̃σαι φωνὴν ἐκ τȣ̃ στόματος αὐτȣ̃.

15 Ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπȣς ὧν
ἑώρακας, καὶ ἤκȣσας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; Ἀναστὰς βάπτισαι, καὶ ἀπό-
λȣσαι τὰς ἁμαρτίας σȣ, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερȣσαλήμ, καὶ
προσευχομένȣ μȣ ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει,

18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· Σπεῦσον, καὶ ἔξελ-
θε ἐν τάχει ἐξ Ἱερȣσαλήμ· διότι οὐ παραδέξονταί σου
τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμȣ̃.

19 Κἀγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤ-
μην φυλακίζων, καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τȣ̀ς πι-
στεύοντας ἐπὶ σέ.

20 Καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός
σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστὼς, καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναι-
ρέσει αὐτοῦ, καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρȣ́ντων
αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρός με· Πορεύȣ, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μα-
κρὰν ἐξαποστελῶ σε.

22 Ἤκȣον δὲ αὐτȣ̃ ἄχρι τȣ́τȣ τȣ̃ λόγȣ, καὶ ἐπῆραν
τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιȣ̃-
τον· οὐ γὰρ καθῆκον αὐτὸν ζῇν.

23 Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια,
καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα,

24 Ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χιλίαρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν πα-
ρεμβολὴν, εἰπὼν μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτὸν, ἵνα ἐπι-
γνῷ δι' ἣν αἰτίαν ȣ̃τως ἐπεφώνȣν αὐτῷ.

25 Ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμᾶσιν, εἶπε πρὸς
τὸν ἑστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥω-
μαῖον, καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν;

26 Ἀκȣ́σας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, προσελθὼν ἀπήγγειλ-

37 Μέλλων τε εισάγεσθαι εις την παρεμβολην ὁ Παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Ει ἔξεστί μοι ειπεῖν τι πρός σε; 'Ο δὲ ἔφη· 'Ελληνιςὶ γινώσκεις;

38 Ουκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αιγύπτιος ὁ πρὸ τέτων τῶν ἡμερῶν αναςατώσας, κ̀ εξαγαγὼν εις την ἔρημον τὲς τετρακισχιλίες ἄνδρας τῶν σικαρίων;

39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Εγὼ ἄνθρωπος μέν ειμι Ιεδαῖος Ταρσεύς, τῆς Κιλικίας εκ ασήμε πόλεως πολίτης. Δέομαι δέ σε, επίτρεψόν μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν.

40 Επιτρέψαντος δὲ αυτῆ, ὁ Παῦλος ἑςὼς επὶ τῶν αναβαθμῶν κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης, προσεφώνησε τῇ 'Εβραΐδι διαλέκτῳ λέγων·

Κεφ. κβ'. (XXII.)

1 Ἄνδρες αδελφοί, κ̀ πατέρες, ακέσατέ με τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν απολογίας.

2 Ακέσαντες δὲ ὅτι τῇ 'Εβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αυτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν· καί φησιν·

3 Εγὼ μέν ειμι ανὴρ Ιεδαῖος, γεγεννημένος εν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ανατεθραμμένος δὲ εν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τὲς πόδας Γαμαλιὴλ, πεπαιδευμένος κατὰ ακρίβειαν τῆ πατρῴε νόμε, ζηλωτὴς ὑπάρχων τῆ Θεῆ, καθὼς πάντες ὑμεῖς εςε σήμερον.

4 Ὃς ταύτην την ὁδὸν εδίωξα ἄχρι θανάτε, δεσμεύων κ̀ παραδιδὲς εις φυλακὰς ἄνδρας τε κ̀ γυναῖκας.

5 'Ως κ̀ ὁ αρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, κ̀ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν κ̀ επιςολὰς δεξάμενος πρὸς τὲς αδελφὲς, εις Δαμασκὸν επορευόμην, ἄξων κ̀ τὲς εκεῖσε ὄντας, δεδεμένες εις 'Ιερεσαλὴμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν.

6 Εγένετο δέ μοι πορευομένῳ κ̀ εγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίαν, εξαίφνης εκ τῆ ερανοῦ περιαςράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ εμέ.

7 'Επεσόν τε εις τὸ ἔδαφος, κ̀ ἤκεσα φωνῆς λεγούσης μοι· Σαὲλ, Σαὲλ, τί με διώκεις;

8 Εγὼ δὲ απεκρίθην· Τίς εἶ, Κύριε; Εἶπέ τε πρός με· Εγώ ειμι Ιησῆς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις.

9 Οἱ δὲ σὺν εμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς εθεάσαντο, κ̀ ἔμφοβοι εγένοντο· την δὲ φωνὴν εκ ἤκεσαν τῆ λαλῆντός μοι.

10 Εἶπον δέ· Τί ποιήσω, Κύριε; 'Ο δὲ Κύριος εἶπε πρός με· Αναςὰς πορεύε εις Δαμασκόν· κακεῖ σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι.

παίνσον επ' αυτοῖς, ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλήν· καὶ γνῶσι πάντες ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ ουδέν εςιν, αλλὰ ςοιχεῖς καὶ αυτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.

25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων εθνῶν ημεῖς επεςείλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αυτούς, ει μὴ φυλάσσεσθαι αυτοὺς τό, τε ειδωλόθυτον, καὶ τὸ αἷμα, καὶ πνικτόν, καὶ πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ εχομένη ημέρα σὺν αυτοῖς ἁγνισθεὶς εισήει εις τὸ ἱερόν, διαγγέλλων τὴν εκπλήρωσιν τῶν ημερῶν τοῦ ἁγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάςου αυτῶν ἡ προσφορά.

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ απὸ τῆς Ασίας Ιουδαῖοι θεασάμενοι αυτὸν εν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ επέβαλον τὰς χεῖρας επ' αυτόν,

28 Κράζοντες· Ἄνδρες Ισραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός εστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ νόμου, καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ διδάσκων· ἔτι τε καὶ Ἕλληνας εισήγαγεν εις τὸ ἱερόν, καὶ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον.

29 (Ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Εφέσιον εν τῇ πόλει σὺν αυτῷ, ὃν ενόμιζον ὅτι εις τὸ ἱερὸν εισήγαγεν ὁ Παῦλος).

30 Εκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ εγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ· καὶ επιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, εἷλκον αυτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ ευθέως εκλείσθησαν αἱ θύραι.

31 Ζητούντων δὲ αυτὸν αποκτεῖναι, ανέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἱερουσαλήμ.

32 Ὃς εξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας, καὶ ἑκατοντάρχους, κατέδραμεν επ' αυτούς. Οἱ δὲ ιδόντες τὸν χιλίαρχον, καὶ τοὺς στρατιώτας, επαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

33 Τότε εγγίσας ὁ χιλίαρχος επελάβετο αυτοῦ, καὶ εκέλευσε δεθῆναι ἁλύσεσι δυσί· καὶ επυνθάνετο τίς ἂν εἴη, καὶ τί εστι πεποιηκώς.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι εβόων εν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ ασφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, εκέλευσεν ἄγεσθαι αυτὸν εις τὴν παρεμβολήν.

35 Ὅτε δὲ εγένετο επὶ τοὺς αναβαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι αυτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου.

36 Ηκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζον· Αἶρε αυτόν.

9 Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι.

10 Επιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαβος.

11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, εἶπε· Τάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν.

12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ.

13 Απεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε κλαίοντες, καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν εἰπόντες· Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευσάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῄει ὁ Παῦλος σὺν ὑμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς, ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.

20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον, εἶπόν τε αὐτῷ· Θεωρεῖς, ἀδελφὲ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων, καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι.

21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν.

22 Τί οὖν ἐστι; πάντως δεῖ πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας.

23 Τοῦτο οὖν ποίησον ὅ σοι λέγομεν· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν.

24 Τούτους παραλαβὼν, ἁγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δα-

33 Ἀργυρίου, ἢ χρυσίου, ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα.

34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρείαις μου, καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται.

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον, ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

37 Ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν.

38 Ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν· προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ. κά. (XXI.)

1 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κἀκεῖθεν εἰς Πάταρα.

2 Καὶ εὑρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.

3 Ἀναφανέντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον.

4 Καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητὰς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτά· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ Πνεύματος μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ.

5 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ, καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, προσηυξάμεθα.

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα· καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἤλθομεν εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, (τοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ) ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.

19 Δυλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης, κὴ πολλῶν δακρύων κὴ πειρασμῶν, τῶν συμβάντων μοι εν ταῖς επιβυλαῖς τῶν Ιυδαίων·

20 Ὡς ουδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων, τοῦ μὴ αναγγεῖλαι ὑμῖν, κὴ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ, καὶ κατ' οἴκους,

21 Διαμαρτυρόμενος Ιυδαίοις τε κὴ Ἕλλησι τὴν ες τὸν Θεὸν μετάνοιαν, κὴ πίστιν τὴν ες τὸν Κύριον ἡμῶν Ιησῦν Χριστόν.

22 Καὶ νῦν ιδὺ εγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι, πορεύομαι ες Ἱερουσαλὴμ, τὰ εν αυτῇ συναντήσοντά μοι μὴ ειδώς.

23 Πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται, λέγον ὅτι δεσμά με, κὴ θλίψεις μένυσιν.

24 Αλλ' ουδενὸς λόγον ποιοῦμαι, ουδὲ ἔχω τὴν ψυχήν μου τιμίαν εμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μυ μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ιησῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ ευαγγέλιον τῆς χάριτος τῦ Θεῦ.

25 Καὶ νῦν ιδὺ εγὼ οἶδα ὅτι ουκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μυ ὑμεῖς πάντες, εν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τῦ Θεῦ.

26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν εν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς εγὼ απὸ τῦ αἵματος πάντων.

27 Ου γὰρ ὑπεστειλάμην τῦ μὴ αναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βυλὴν τῦ Θεῦ.

28 Προσέχετε οὖν εαυτοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, εν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο επισκόπους, ποιμαίνειν τὴν εκκλησίαν τῦ Θεῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ιδίυ αἵματος.

29 Εγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι ισελεύσονται μετὰ τὴν ἀφιξίν μου λύκοι βαρεῖς ες ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.

30 Καὶ εξ ὑμῶν αυτῶν αναςήσονται ἄνδρες λαλῦντες διεςραμμένα, τῦ αποσπᾷν τὺς μαθητὰς οπίσω αὐτῶν.

31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα κὴ ἡμέραν ουκ επαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαςον.

32 Καὶ τανῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, αδελφοὶ, τῷ Θεῷ, κὴ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αυτῦ, τῷ δυναμένῳ εποικοδομῆσαι, κὴ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν εν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν.

Γάϊος Δερβαῖος, ϰ) Τιμόθεος· Ασιανοὶ δὲ Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος.

5 Οὗτοι προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς εν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν Αζύμων ἀπὸ Φιλίππων, ϰ) ἤλθομεν πρὸς αὐτὰς εις τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά.

7 Εν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνηγμένων τῶν μαθητῶν τὰ κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αυτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ επαύριον· παρέτανέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίυ.

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ εν τῷ ὑπερῴῳ οὗ ἦμεν συνηγμένοι.

9 Καθήμενος δέ τις νεανίας ονόματι Εὔτυχος επὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ, διαλεγομένυ τὰ Παύλυ επὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τὰ ὕπνυ, ἔπεσεν ἀπὸ τὰ τριςέγυ κάτω, καὶ ἤρθη νεκρός.

10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος επέπεσεν αυτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αυτὰ εν αυτῷ εστιν.

11 Αναβὰς δὲ, ϰ) κλάσας ἄρτον, καὶ γευσάμενος, εφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αυγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν.

12 Ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν ου μετρίως.

13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες επὶ τὸ πλοῖον, ανήχθημεν εις τὴν Ἄσσον, εκεῖθεν μέλλοντες αναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, μέλλων αυτὸς πεζεύειν.

14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εις τὴν Ἄσσον, αναλαβόντες αυτὸν ἤλθομεν εις Μιτυλήνην.

15 Κἀκεῖθεν αποπλεύσαντες, τῇ επιούσῃ κατηντήσαμεν αντικρὺ Χίου· τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εις Σάμον· καὶ μείναντες εν Τρωγυλλίῳ, τῇ εχομένῃ ἤλθομεν εις Μίλητον.

16 Ἔκρινε γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αυτῷ χρονοτριβῆσαι εν τῇ Ασίᾳ. Ἔσπευδε γὰρ, ει δυνατὸν ἦν αυτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοςῆς γενέσθαι εις Ἱεροσόλυμα.

17 Απὸ δὲ τῆς Μιλήτυ πέμψας εις Ἔφεσον, μετεκαλέσατο τὰς πρεσβυτέρυς τῆς εκκλησίας.

18 Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αυτὸν, εἶπεν αυτοῖς· Ὑμεῖς επίςασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς επέβην εις τὴν Ασίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον εγενόμην,

31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν.

33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιγνόντων δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

35 Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησίν· Ἄνδρες Ἐφέσιοι τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ Διοπετοῦς;

36 Ἀναντιῤῥήτων οὖν ὄντων τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προπετὲς πράττειν.

37 Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὔτε ἱεροσύλους, οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὰν ὑμῶν.

38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρός τινα λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι ἄγονται, καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν, ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις.

39 Εἰ δέ τι περὶ ἑτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.

40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

Κεφ. κ'. (XX.)

1 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς, καὶ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας.

4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεῤῥοιαῖος, Θεσσαλονικέων δὲ, Ἀρίσταρχος, καὶ Σεκοῦνδος, καὶ

17 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε, καὶ Ἕλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἔφεσον, καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτοὺς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

18 Πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι, καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.

19 Ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων, συνενέγκαντες τὰς βίβλους, κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ηὔξανε καὶ ἴσχυεν.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ Πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν, καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπών· Ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.

22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον, καὶ Ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ.

24 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην.

25 Οὓς συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστι.

26 Καὶ θεωρεῖτε, καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων· ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.

27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, μέλλειν δὲ καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία, καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

28 Ἀκούσαντες δὲ, καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως· ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον, καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους τοῦ Παύλου.

30 Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθηταί.

2 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν.

3 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.

4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι· τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον.

7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο.

8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Ὡς δέ τινες ἐσκληρύνοντο, καὶ ἠπείθουν, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν, ἀφώρισε τοὺς μαθητὰς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τινός.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο· ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε, καὶ Ἕλληνας.

11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου.

12 Ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια, ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τά τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες ἀπὸ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· Ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει.

14 Ἦσαν δέ τινες υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἑπτὰ, οἱ τοῦτο ποιοῦντες.

15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπε· Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ;

16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν, ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς, καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.

17 Επιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπτον ἔμπροσθεν τῦ βήματος· καὶ ὐδὲν τύτων τῷ Γαλλίωνι ἔμελεν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα, καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν εν Κεγχρεαῖς· εἶχε γὰρ ευχήν.

19 Κατήντησε δὲ εις Ἔφεσον, κακείνους κατέλιπεν αὐτῦ· αὐτὸς δὲ εισελθὼν εις τὴν συναγωγὴν, διελέχθη τοῖς Ιυδαίοις.

20 Ερωτώντων δὲ αυτῶν επὶ πλείονα χρόνον μεῖναι παρ' αυτοῖς, ουκ επένευσεν.

21 Αλλ' απετάξατο αυτοῖς ειπών· Δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ερχομένην ποιῆσαι εις Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ανακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τῦ Θεῦ θέλοντος. Καὶ ανήχθη απὸ τῆς Εφέσυ.

22 Καὶ κατελθὼν εις Καισάρειαν, αναβὰς, καὶ ασπασάμενος τὴν εκκλησίαν, κατέβη εις Αντιόχειαν.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ, εξῆλθε διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν, καὶ Φρυγίαν, επιστηρίζων πάντας τὺς μαθητάς.

24 Ιυδαῖος δέ τις Απολλῶς ονόματι, Αλεξανδρεὺς τῷ γένει, ανὴρ λόγιος, κατήντησεν εις Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν εν ταῖς Γραφαῖς.

25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τῦ Κυρίυ, καὶ ζέων τῷ πνεύματι, ελάλει καὶ εδίδασκεν ακριβῶς τὰ περὶ τῦ Κυρίυ, επιςάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ιωάννυ.

26 Οὗτός τε ἤρξατο παῤῥησιάζεσθαι εν τῇ συναγωγῇ. Ακύσαντες δὲ αυτῦ Ακύλας, καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αυτὸν, καὶ ακριβέστερον αυτῷ εξέθεντο τὴν τῦ Θεῦ ὁδόν.

27 Βυλομένυ δὲ αυτῦ διελθεῖν εις τὴν Αχαΐαν, προτρεψάμενοι οἱ αδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς αποδέξασθαι αυτόν. Ὃς παραγενόμενος, συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιςευκόσι διὰ τῆς χάριτος.

28 Ευτόνως γὰρ τοῖς Ιυδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, επιδεικνὺς διὰ τῶν Γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ιησῦν.

Κεφ. ιθ'. (XIX.)

1 Ἐγένετο δὲ εν τῷ τὸν Απολλὼ εἶναι εν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ανωτερικὰ μέρη, ελθεῖν εις Ἔφεσον, καὶ εὑρών τινας μαθητάς,

2 Καὶ εὑρών τινα Ιουδαῖον ὀνόματι Ακύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως εληλυθότα ἀπὸ τῆς Ιταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αυτοῦ, (διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ιουδαίους εκ τῆς Ῥώμης) προσῆλθεν αυτοῖς.

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι, έμενε παρ᾽ αυτοῖς, καὶ ειργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην.

4 Διελέγετο δὲ εν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, έπειθέ τε Ιουδαίους, καὶ Ἕλληνας.

5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὅ τε Σίλας, καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ιουδαίοις τὸν Χριστὸν Ιησοῦν.

6 Αντιτασσομένων δὲ αυτῶν, καὶ βλασφημούντων, εκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αυτούς· Τὸ αἷμα ὑμῶν επὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς εγώ, ἀπὸ τοῦ νῦν εις τὰ έθνη πορεύσομαι.

7 Καὶ μεταβὰς εκεῖθεν, ἦλθεν εις οικίαν τινὸς ὀνόματι Ιούστου, σεβομένου τὸν Θεόν, οὗ ἡ οικία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίσπος δὲ ὁ αρχισυνάγωγος επίστευσε τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αυτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ακούοντες επίστευον, καὶ εβαπτίζοντο.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι᾽ ὁράματος εν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴ σιωπήσῃς.

10 Διότι εγώ ειμι μετὰ σοῦ, καὶ ουδεὶς επιθήσεταί σοι τοῦ κακῶσαί σε· διότι λαός εστί μοι πολὺς εν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Εκάθισέ τε ενιαυτόν, καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων εν αυτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Γαλλίωνος δὲ ανθυπατεύοντος τῆς Αχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ιουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αυτὸν επὶ τὸ βῆμα,

13 Λέγοντες· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος αναπείθει τοὺς ανθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν.

14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ανοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ιουδαίους· Ει μὲν οὖν ἦν αδίκημά τι ἢ ῥᾳδιούργημα πονηρόν, ὦ Ιουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ηνεσχόμην ὑμῶν.

15 Ει δὲ ζήτημά εστι περὶ λόγου, καὶ ονομάτων, καὶ νόμου τοῦ καθ᾽ ὑμᾶς, ὄψεσθε αυτοί· κριτὴς γὰρ εγὼ τούτων ου βούλομαι εἶναι.

16 Καὶ απήλασεν αυτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος.

ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.

23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ, καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ.

25 Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν, καὶ πνοὴν, καὶ τὰ πάντα.

26 Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς, καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν·

27 Ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄραγε ψηλαφήσειαν αὐτὸν, καὶ εὕροιεν· καίτοιγε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα.

28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ ἐσμέν· ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι· Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ, ἢ ἀργύρῳ, ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης, καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον.

30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν.

31 Διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου.

33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη'. (XVIII.)

1 Μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

τῶν δογμάτων Καίσαρος πράττουσι, βασιλέα λέγοντες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν.

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον, καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα.

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος, καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τόν τε Παῦλον, καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν· οἵ τινες παραγενόμενοι, εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπῄεσαν.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵ τινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς Γραφάς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως.

12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.

13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον κἀκεῖ σαλεύοντες τοὺς ὄχλους.

14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὅ, τε Σίλας, καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.

15 Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν, καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτόν, ἐξῄεσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν.

17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας.

18 Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων, καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καὶ τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δέ· Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο.

19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή;

20 Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι.

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι, καὶ ἀκούειν καινότερον.)

22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου,

κε τράπεζαν, καὶ ηγαλλιάσατο πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γενομένης απέςειλαν οἱ ςρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες· Απόλυσον τὺς ανθρώπους εκείνους.

36 Απήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι απεςάλκασιν οἱ ςρατηγοὶ, ἵνα απολυθῆτε· νῦν ὖν εξελθόντες, πορεύεσθε εν ειρήνῃ.

37 Ὁ δὲ Παῦλος έφη πρὸς αυτούς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ακατακρίτους, ανθρώπους Ῥωμαίυς ὑπάρχοντας, έβαλλον εις φυλακὴν, καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς εκβάλλουσιν; Ου γάρ· αλλὰ ελθόντες αυτοὶ ἡμᾶς εξαγαγέτωσαν.

38 Ανήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ εφοβήθησαν ακούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εισι.

39 Καὶ ελθόντες παρεκάλεσαν αυτὺς, καὶ εξαγαγόντες ηρώτων εξελθεῖν τῆς πόλεως.

40 Εξελθόντες δὲ εκ τῆς φυλακῆς, εισῆλθον εις τὴν Λυδίαν· καὶ ιδόντες τοὺς αδελφοὺς, παρεκάλεσαν αυτοὺς, καὶ εξῆλθον.

Κεφ. ιζ'. (XVII.)

1 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Αμφίπολιν, καὶ Απολλωνίαν, ἦλθον εις Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ιουδαίων.

2 Κατὰ δὲ τὸ ειωθὸς τῷ Παύλῳ εισῆλθε πρὸς αυτοὺς, καὶ επὶ σάββατα τρία διελέγετο αυτοῖς απὸ τῶν Γραφῶν,

3 Διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χριστὸν έδει παθεῖν, καὶ αναςῆναι εκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός εςιν ὁ Χριςὸς Ιησοῦς, ὃν εγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

4 Καί τινες εξ αυτῶν επείσθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ, καὶ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων ουκ ολίγαι.

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ απειθῦντες Ιουδαῖοι, καὶ προσλαβόμενοι τῶν αγοραίων τινὰς άνδρας πονηροὺς, καὶ οχλοποιήσαντες, εθορύβουν τὴν πόλιν· επιςάντες τε τῇ οικίᾳ Ιάσονος, εζήτυν αυτοὺς αγαγεῖν εις τὸν δῆμον.

6 Μὴ ευρόντες δὲ αυτοὺς, έσυρον τὸν Ιάσονα, καί τινας αδελφοὺς επὶ τὺς πολιτάρχας βοῶντες· Ὅτι οἱ τὴν οικυμένην αναςατώσαντες, οὗτοι καὶ ενθάδε πάρεισιν,

7 Οὓς ὑποδέδεκται Ιάσων, καὶ οὗτοι πάντες απέναντι

γέλλω σοι εν τῷ ονόματι Ιησοῦ Χριςοῦ, εξελθεῖν απ' αυτῆς. Καὶ εξῆλθεν αυτῇ τῇ ὥρᾳ.

19 Ιδόντες δὲ οἱ κύριοι αυτῆς ὅτι εξῆλθεν ἡ ελπὶς τῆς εργασίας αὐτῶν, επιλαβόμενοι τὸν Παῦλον, καὶ τὸν Σίλαν εἵλκυσαν εις τὴν αγορὰν επὶ τοὺς ἄρχοντας.

20 Καὶ προσαγαγόντες αυτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι εκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ιουδαῖοι ὑπάρχοντες.

21 Καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη, ἃ ουκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι, ουδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσι.

22 Καὶ συνεπέςη ὁ ὄχλος κατ' αυτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιῤῥήξαντες αυτῶν τὰ ἱμάτια, εκέλευον ῥαβδίζειν.

23 Πολλάς τε επιθέντες αυτοῖς πληγάς, ἔβαλον εις φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δισμοφύλακι ασφαλῶς τηρεῖν αυτούς.

24 Ὃς παραγγελίαν τοιαύτην ειληφὼς, ἔβαλεν αυτοὺς εις τὴν εσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοὺς πόδας αυτῶν ησφαλίσατο εις τὸ ξύλον.

25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος, καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· επηκροῶντο δὲ αυτῶν οἱ δέσμιοι.

26 Ἄφνω δὲ σεισμὸς εγένετο μέγας, ὥςε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δισμωτηρίου· ανεῴχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ανέθη.

27 Ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δισμοφύλαξ, καὶ ιδὼν ανεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν αναιρεῖν, νομίζων εκπεφευγέναι τοὺς δισμίους.

28 Εφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξῃς σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γάρ εσμεν ενθάδε.

29 Αιτήσας δὲ φῶτα εισεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ, καὶ τῷ Σίλᾳ.

30 Καὶ προαγαγὼν αυτοὺς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίςευσον επὶ τὸν Κύριον Ιησοῦν Χριςὸν, καὶ σωθήσῃ σὺ, καὶ ὁ οἶκός σου.

32 Καὶ ελάλησαν αυτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς εν τῇ οικίᾳ αυτοῦ.

33 Καὶ παραλαβὼν αυτοὺς εν εκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἔλουσεν απὸ τῶν πληγῶν· καὶ εβαπτίσθη αυτὸς, καὶ οἱ αυτοῦ πάντες παραχρῆμα.

34 Αναγαγών τε αυτοὺς εις τὸν οἶκον αυτοῦ, παρέθη-

4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει, καὶ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν, καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,

7 Ελθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν, ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα.

8 Παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.

9 Καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· Ἀνήρ τις ἦν Μακεδὼν ἑστώς, παρακαλῶν αὐτόν, καὶ λέγων· Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν.

10 Ὡς δὲ τὸ ὅραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

11 Αναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθρᾴκην, τῇ τε ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν.

12 Εκεῖθέν τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κολωνία· ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς.

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμόν, οὗ ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι· καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναιξί.

14 Καί τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεόν, ἤκουεν· ἧς ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου.

15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε λέγουσα· Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μείνατε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.

16 Εγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχήν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη.

17 Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ, καὶ ἡμῖν, ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγ-

29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων, καὶ αἵματος, καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς, εὖ πράξετε. Ἔῤῥωσθε.

30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Ἀναγνόντες δὲ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

32 Ἰούδας δὲ, καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἐπεστήριξαν.

33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς Ἀποστόλους.

34 Ἔδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ.

35 Παῦλος δὲ, καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες, καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μετὰ δέ τινας ἡμέρας, εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι.

37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον.

38 Παῦλος δὲ ἠξίου τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον.

39 Ἐγένετο οὖν παροξυσμὸς, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων· τόν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον·

40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν, ἐξῆλθε, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν, καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. ις'. (XVI.)

1 Κατήντησε δὲ εἰς Δέρβην, καὶ Λύστραν. Καὶ ἰδοὺ μαθητής τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικός τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἕλληνος.

2 Ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις, καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν.

3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν· καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ᾔδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἕλλην ὑπῆρχεν.

14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

15 Καὶ τούτῳ συνφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται·

16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν.

17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς· λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν.

20 Ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων, καὶ τῆς πορνείας, καὶ τοῦ πνικτοῦ, καὶ τοῦ αἵματος.

21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἔδοξε τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ, καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·

23 Γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε· Οἱ Ἀπόστολοι, καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ οἱ ἀδελφοί, τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ Συρίαν, καὶ Κιλικίαν, ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνεσθαι, καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστειλάμεθα·

25 Ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ, καὶ Παύλῳ,

26 Ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

28 Ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων·

Κεφ. ιέ. (XV.)

1 Καί τινες κατελθόντες από της Ιουδαίας, εδίδα-
σκον τους αδελφούς· Ότι εάν μη περιτέμνησθε τω έθει
Μωυσέως, ου δύνασθε σωθήναι.
2 Γενομένης ουν στάσεως, καί συζητήσεως ουκ ολίγης
τω Παύλω, καί τω Βαρνάβα πρός αυτούς, έταξαν ανα-
βαίνειν Παύλον, καί Βαρνάβαν καί τινας άλλους εξ αυ-
τών πρός τους Αποστόλους, καί πρεσβυτέρους εις Ιερουσαλήμ;
περί του ζητήματος τούτου.
3 Οι μέν ουν προπεμφθέντες υπό της Εκκλησίας, διήρ-
χοντο την Φοινίκην, καί Σαμάρειαν, εκδιηγούμενοι την ε-
πιστροφήν των εθνών· καί εποίουν χαράν μεγάλην πάσι
τοις αδελφοίς.
4 Παραγενόμενοι δέ εις Ιερουσαλήμ, απεδέχθησαν υπό
της εκκλησίας, καί των Αποστόλων, καί των πρεσβυτέρων,
ανήγγειλάν τε όσα ο Θεός εποίησε μετ' αυτών.
5 Εξανέστησαν δέ τινες των από της αιρέσεως των
Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες· Ότι δεί περιτέμνειν
αυτούς, παραγγέλλειν τε τηρείν τον νόμον Μωϋσέως.
6 Συνήχθησαν δέ οι Απόστολοι, καί οι πρεσβύτεροι ι-
δείν περί του λόγου τούτου.
7 Πολλής δέ συζητήσεως γενομένης, αναστάς Πέτρος
είπε πρός αυτούς· Άνδρες αδελφοί, υμείς επίστασθε ότι
αφ' ημερών αρχαίων ο Θεός εν ημίν εξελέξατο διά του
στόματός μου ακούσαι τα έθνη τον λόγον του ευαγγελίου,
καί πιστεύσαι.
8 Καί ο καρδιογνώστης Θεός εμαρτύρησεν αυτοίς, δούς
αυτοίς τό Πνεύμα τό άγιον, καθώς καί ημίν.
9 Καί ουδέν διέκρινε μεταξύ ημών τε, καί αυτών, τη
πίστει καθαρίσας τας καρδίας αυτών.
10 Νύν ουν τί πειράζετε τον Θεόν, επιθείναι ζυγόν
επί τον τράχηλον των μαθητών, όν ούτε οι πατέρες η-
μών ούτε ημείς ισχύσαμεν βαστάσαι;
11 Αλλά διά της χάριτος Κυρίου Ιησού Χριστού πιστεύο-
μεν σωθήναι, καθ' όν τρόπον κακείνοι.
12 Εσίγησε δέ πάν τό πλήθος, καί ήκουον Βαρνάβα
καί Παύλου εξηγουμένων όσα εποίησεν ο Θεός σημεία, καί
τέρατα εν τοις έθνεσι δι' αυτών.
13 Μετά δέ τό σιγήσαι αυτούς, απεκρίθη Ιάκωβος λέ-
γων· Άνδρες αδελφοί, ακούσατέ μου.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ Ἀπόστολοι Βαρνάβας, καὶ Παῦλος, διαῤῥήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον κράζοντες,

15 Καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

16 Ὃς ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς εἴασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καίτοιγε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς διδοὺς, καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς, καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν.

18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας, καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι.

20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.

21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν, καὶ Ἰκόνιον, καὶ Ἀντιόχειαν,

22 Ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.

24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν.

25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν.

26 Κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν· ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν.

27 Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως.

28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας, καὶ τὰς ευσχήμονας, καὶ τὰς πρώτας τῆς πόλεως, καὶ επήγειραν διωγμὸν επὶ τὸν Παῦλον, καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ εξέβαλον αυτὰς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ εκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν επ' αυτὰς, ἦλθον εις Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ επληροῦντο χαρᾶς, καὶ Πνεύματος ἁγίου.

Κεφ. ιδ'. (XIV.)

1 Εγένετο δὲ εν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αυτὸ εισελθεῖν αυτοὺς εις τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε, καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.

2 Οἱ δὲ απειθοῦντες Ἰουδαῖοι επήγειραν, καὶ εκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν εθνῶν κατὰ τῶν αδελφῶν.

3 Ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι επὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αυτοῦ, καὶ διδόντι σημεῖα, καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αυτῶν.

4 Εσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς Αποστόλοις.

5 Ὡς δὲ εγένετο ὁρμὴ τῶν εθνῶν τε, καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αυτῶν ὑβρίσαι, καὶ λιθοβολῆσαι αυτοὺς,

6 Συνιδόντες κατέφυγον εις τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν, καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον.

7 Κἀκεῖ ἦσαν ευαγγελιζόμενοι.

8 Καί τις ανὴρ εν Λύστροις αδύνατος τοῖς ποσὶν εκάθητο, χωλὸς εκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς ουδέποτε περιεπεπατήκει.

9 Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλοῦντος. Ὃς ατενίσας αυτῷ, καὶ ιδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι,

10 Εἶπε μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Ανάστηθι επὶ τοὺς πόδας σου ορθός. Καὶ ἥλλετο, καὶ περιεπάτει.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ιδόντες ὃ εποίησεν ὁ Παῦλος, επῆραν τὴν φωνὴν αυτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ανθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς.

12 Εκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία· τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν· επειδὴ αυτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αυτῶν, ταύρους καὶ στέμματα επὶ τοὺς πυλῶνας ενέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.

34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἴρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά.
35 Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη, καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν.
37 Ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδε διαφθοράν.
38 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται.
39 Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται.
40 Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις.
41 Ἴδετε οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.
42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.
43 Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων, καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ, καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς, ἔπειθον αὐτοὺς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ.
44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.
45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους, ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀντιλέγοντες, καὶ βλασφημοῦντες.
46 Παῤῥησιασάμενοι δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτόν, καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.
47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος· Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.
49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας.

Αιγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλȣ͂ εξήγαγεν αυτὺς εξ αυτῆς.
18 Καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ετροποφόρησεν αυτὺς εν τῇ ερήμῳ.
19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ εν γῇ Χαναάν, κατεκληροδότησεν αυτοῖς τὴν γῆν αυτῶν.
20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις, καὶ πεντήκοντα ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμȣὴλ τȣ͂ Προφήτȣ.
21 Κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αυτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαȣ̀λ υἱὸν Κὶς ἄνδρα εκ φυλῆς Βενιαμὶν, ἔτη τεσσαράκοντα.
22 Καὶ μεταστήσας αυτὸν, ἤγειρεν αυτοῖς τὸν Δαβὶδ εις βασιλέα· ᾧ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· Εὗρον Δαβὶδ τὸν τȣ͂ Ιεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μȣ, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μȣ.
23 Τȣ́τȣ ὁ Θεὸς ἀπὸ τȣ͂ σπέρματος κατ' επαγγελίαν ἤγειρε τῷ Ισραὴλ σωτῆρα Ιησȣ͂ν,
24 Προκηρύξαντος Ιωάννȣ πρὸ προσώπȣ τῆς εισόδȣ αυτȣ͂ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ισραήλ.
25 Ὡς δὲ επλήρȣ ὁ Ιωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; ȣ̓κ ειμὶ εγώ· ἀλλ' ιδȣ̀ ἔρχεται μετ' εμὲ, οὗ ȣ̓κ ειμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.
26 Ἄνδρες αδελφοὶ, υἱοὶ γένους Αβραὰμ, καὶ οἱ εν ὑμῖν φοβȣ́μενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης απεςάλη.
27 Οἱ γὰρ κατοικȣ͂ντες εν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αυτῶν, τȣ͂τον αγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον αναγινωσκομένας, κρίναντες επλήρωσαν.
28 Καὶ μηδεμίαν αιτίαν θανάτȣ εὑρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον αναιρεθῆναι αυτόν.
29 Ὡς δὲ ετέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αυτȣ͂ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τȣ͂ ξύλȣ ἔθηκαν εις μνημεῖον.
30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αυτὸν εκ νεκρῶν.
31 Ὃς ὤφθη επὶ ἡμέρας πλείȣς τοῖς συναναβᾶσιν αυτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εις Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εισι μάρτυρες αυτȣ͂ πρὸς τὸν λαόν.
32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς ευαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τȣ̀ς πατέρας επαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς εκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αυτῶν, ἡμῖν, αναστήσας Ιησȣ͂ν·
33 Ὡς καὶ εν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Υἱός μȣ εἶ σὺ, εγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

3 Τότε νηστεύσαντες, κ̀ προσευξάμενοι, κ̀ επιθέντες τὰς χεῖρας αυτοῖς, απέλυσαν.

4 Ουτοι μὲν οὖν εκπεμφθέντες ὑπὸ τȣ̃ Πνεύματος τȣ̃ ἁγίȣ, κατῆλθον εις τὴν Σελεύκειαν, εκεῖθέν τε απέπλευσαν εις τὴν Κύπρον.

5 Καὶ γενόμενοι εν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον τȣ̃ Θεȣ̃ εν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ιȣδαίων· εἶχον δὲ κ̀ Ιωάννην ὑπηρέτην.

6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφȣ, εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ιȣδαῖον, ᾧ όνομα Βαριησȣ̃ς.

7 Ὃς ἦν σὺν τῷ ανθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ανδρὶ συνετῷ· οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν, κ̀ Σαῦλον, επεζήτησεν ακȣ̃σαι τὸν λόγον τȣ̃ Θεȣ̃.

8 Ανθίστατο δὲ αυτοῖς Ελύμας ὁ μάγος (οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ όνομα αυτȣ̃) ζητῶν διαστρέψαι τὸν ανθύπατον απὸ τῆς πίστεως.

9 Σαῦλος δὲ (ὁ κ̀ Παῦλος) πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίȣ, κ̀ ατενίσας εις αυτὸν,

10 Εἶπεν· Ὦ πλήρης παντὸς δόλȣ, κ̀ πάσης ῥᾳδιȣργίας, υιὲ διαβόλȣ, εχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, ου παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδȣ̀ς Κυρίȣ τὰς ευθείας;

11 Καὶ νῦν ιδȣ̀ χεὶρ τȣ̃ Κυρίȣ επὶ σὲ, κ̀ ἔσῃ τυφλὸς, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ επέπεσεν επ' αυτὸν αχλὺς, κ̀ σκότος, κ̀ περιάγων εζήτει χειραγωγȣ̀ς.

12 Τότε ιδὼν ὁ ανθύπατος τὸ γεγονὸς, επίστευσεν εκπλησσόμενος επὶ τῇ διδαχῇ τȣ̃ Κυρίȣ.

13 Αναχθέντες δὲ απὸ τῆς Πάφȣ οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εις Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ιωάννης δὲ αποχωρήσας απ' αυτῶν, ὑπέστρεψεν εις Ἱεροσόλυμα.

14 Αυτοὶ δὲ διελθόντες απὸ τῆς Πέργης, παρεγίνοντο εις Αντιόχειαν τῆς Πισιδίας, κ̀ εισελθόντες εις τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, εκάθισαν.

15 Μετὰ δὲ τὴν ανάγνωσιν τȣ̃ νόμȣ, κ̀ τῶν προφητῶν, απέστειλαν οἱ αρχισυνάγωγοι πρὸς αυτȣ̀ς λέγοντες· Ἄνδρες αδελφοὶ ει ἔστι λόγος εν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαὸν, λέγετε.

16 Αναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν· Ἄνδρες Ισραηλῖται, κ̀ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ακούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τȣ̃ λαοῦ τȣ́του Ισραὴλ εξελέξατο τȣ̀ς πατέρας ἡμῶν, κ̀ τὸν λαὸν ὕψωσεν εν τῇ παροικίᾳ εν γῇ

14 Καὶ ἐπιγνῦσα τὴν φωνὴν τῦ Πέτρυ, ἀπὸ τῆς χαρᾶς ὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τῦ πυλῶνος.

15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίνῃ· Ἡ δὲ διϊσχυρίζετο ὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ ἔλεγον· Ὁ Ἄγγελος αὐτῦ ἐστιν.

16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν, κὴ ἐξέστησαν.

17 Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾷν, διηγήσατο αὐτοῖς, πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπε δέ· Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ, κὴ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα· Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.

18 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος ὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς ςρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.

19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν, κὴ μὴ εὑρὼν, ἀνακρίνας τὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι· κὴ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰυδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν.

20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις κὴ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτὸν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ᾐτοῦντο εἰρήνην· διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.

21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικὴν, κὴ καθίσας ἐπὶ τῦ βήματος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτύς.

22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει· Θεῦ φωνὴ, κὴ ὐκ ἀνθρώπυ.

23 Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου, ἀνθ' ὧν ὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· κὴ γενόμενος σκωληκόβρωτος, ἐξέψυξεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τῦ Θεῦ ηὔξανε, κὴ ἐπληθύνετο.

25 Βαρνάβας δὲ κὴ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἰερυσαλὴμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες, καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

Κεφ. ιγ'. (XIII.)

1 Ἦσαν δέ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν ὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται, κὴ διδάσκαλοι, ὅ, τε Βαρνάβας, κὴ Συμεὼν ὁ καλύμενος Νίγερ, κὴ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναήν τε, Ἡρώδυ τῦ τετράρχυ σύντροφος, κὴ Σαῦλος.

2 Λειτυργύντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, κὴ νηστευόντων, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφορίσατε δέ μοι τόν τε Βαρνάβαν, κὴ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτύς.

Κεφ. ιβ'. (XII.)

1 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ
βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.
2 Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ.
3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεσόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο
συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων.)
4 Ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρ-
σι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν· βουλόμενος με-
τὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ.
5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευ-
χὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν
Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.
6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν,
δεδεμένος ἁλύσεσι δυσί, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτή-
ρουν τὴν φυλακήν.
7 Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν
ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου,
ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐ-
τοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.
8 Εἶπέ τε ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περίζωσαι, καὶ ὑ-
πόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει
αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι.
9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀλη-
θές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὅρα-
μα βλέπειν.
10 Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν, καὶ δευτέραν, ἦλ-
θον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν
πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες
προῆλθον ῥύμην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἄγγελος
ἀπ' αὐτοῦ.
11 Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα
ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ
ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας
τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.
12 Συνιδών τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μη-
τρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ
συνηθροισμένοι, καὶ προσευχόμενοι.
13 Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος,
προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ῥόδη.

16 Εμνήσθην δὲ τȣ ῥήματος Κυρίȣ, ὡς ἔλεγεν· Ιωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε εν Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Ει οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αυτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύσασιν επὶ τὸν Κύριον Ιησȣ̃ν Χριστὸν, εγὼ δὲ τίς ἤμην δυνατὸς κωλῦσαι τὸν Θεόν;

18 Ακούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν, καὶ εδόξαζον τὸν Θεὸν λέγοντες· Ἄραγε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εις ζωήν.

19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες απὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης επὶ Στεφάνῳ, διῆλθον ἕως Φοινίκης, καὶ Κύπρȣ, καὶ Αντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον ει μὴ μόνον Ιȣδαίοις.

20 Ἦσαν δέ τινες εξ αυτῶν ἄνδρες Κύπριοι, ϗ Κυρηναῖοι, οἵ τινες εισελθόντες εις Αντιόχειαν, ελάλουν πρὸς τȣ̀ς Ἑλληνιστὰς, ευαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ιησȣ̃ν.

21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίȣ μετ' αυτῶν· πολύς τε αριθμὸς πιστεύσας επέστρεψεν επὶ τὸν Κύριον.

22 Ηκούσθη δὲ ὁ λόγος εις τὰ ὦτα τῆς Εκκλησίας τῆς εν Ἱεροσολύμοις περὶ αυτῶν· καὶ εξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Αντιοχείας.

23 Ὃς παραγενόμενος, καὶ ιδὼν τὴν χάριν τȣ̃ Θεοῦ, εχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ·

24 Ὅτι ἦν ανὴρ αγαθὸς, ϗ πλήρης Πνεύματος ἁγίȣ, ϗ πίστεως· ϗ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ.

25 Εξῆλθε δὲ εις Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας αναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ ευρὼν αυτὸν, ἤγαγεν αυτὸν εις Αντιόχειαν.

26 Εγένετο δὲ αυτοὺς ενιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι εν τῇ εκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον εν Αντιοχείᾳ τȣ̀ς μαθητὰς Χριστιανȣ̀ς.

27 Εν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον απὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εις Αντιόχειαν.

28 Αναστὰς δὲ εἷς εξ αυτῶν ονόματι Ἄγαβος, εσήμανε διὰ τȣ̃ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι εφ' ὅλην τὴν οικουμένην· ὅστις καὶ εγένετο επὶ Κλαυδίου Καίσαρος.

29 Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ηυπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αυτῶν εις διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν εν τῇ Ιȣδαίᾳ αδελφοῖς.

30 Ὃ καὶ εποίησαν, αποστείλαντες πρὸς τȣ̀ς πρεσβυτέρȣς διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

48 Προσέταξέ τε αυτούς βαπτισθήναι εν τῷ ονόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ηρώτησαν αυτὸν επιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Κεφ. ιά. (XI.)

1 Ἤκουσαν δὲ οἱ Απόστολοι, καὶ οἱ αδελφοὶ οἱ όντες κατὰ τὴν Ιουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη εδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ ὅτε ανέβη Πέτρος εις Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αυτὸν οἱ εκ περιτομῆς,

3 Λέγοντες· Ὅτι πρὸς άνδρας ακροβυστίαν ἔχοντας εισῆλθες, καὶ συνέφαγες αυτοῖς.

4 Αρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος, εξετίθετο αυτοῖς καθεξῆς λέγων·

5 Εγὼ ἤμην εν πόλει Ιόππῃ προσευχόμενος, καὶ εἶδον εν εκστάσει ὅραμα, καταβαῖνον σκεῦός τι ὡς οθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν αρχαῖς καθιεμένην εκ τοῦ ουρανοῦ, καὶ ἦλθεν άχρις εμοῦ.

6 Εις ἣν ατενίσας κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετά, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ ουρανοῦ.

7 Ἤκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι· Αναστάς, Πέτρε, θῦσον, καὶ φάγε.

8 Εἶπον δέ· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ακάθαρτον ουδέποτε εισῆλθεν εις τὸ στόμα μου.

9 Απεκρίθη δέ μοι φωνὴ εκ δευτέρου εκ τοῦ ουρανοῦ· Ἃ ὁ Θεὸς εκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.

10 Τοῦτο δὲ εγένετο επὶ τρίς· καὶ πάλιν ανεσπάσθη ἅπαντα εις τὸν ουρανόν.

11 Καὶ ιδοὺ εξαυτῆς τρεῖς άνδρες επέστησαν επὶ τὴν οικίαν εν ᾗ ἤμην, απεσταλμένοι απὸ Καισαρείας πρός με.

12 Εἶπε δέ μοι τὸ Πνεῦμα συνελθεῖν αυτοῖς μηδὲν διακρινόμενον. Ἦλθον δὲ σὺν εμοί, καὶ οἱ ἓξ αδελφοὶ οὗτοι, καὶ εισήλθομεν εις τὸν οἶκον τοῦ ανδρός.

13 Απήγγειλέ τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν Ἄγγελον εν τῷ οἴκῳ αυτοῦ σταθέντα, καὶ ειπόντα αυτῷ· Απόστειλον εις Ιόππην άνδρας, καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν επικαλούμενον Πέτρον,

14 Ὃς λαλήσει ῥήματα πρός σε, εν οἷς σωθήσῃ σύ, καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.

15 Εν δὲ τῷ άρξασθαί με λαλεῖν, επέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον επ' αυτούς, ὥσπερ καὶ εφ' ἡμᾶς εν αρχῇ.

σας παραγενόμενος· νῦν ὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τῦ Θεῦ πάρεσμεν, ακοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τῦ Θεῦ.

34 Ανοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Επ' αληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι ὐκ ἐςὶ προσωπολήπτης ὁ Θεός.

35 Αλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβύμενος αυτὸν, κ) εργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αυτῷ εστι.

36 Τὸν λόγον ὃν απέστειλε τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ, ευαγγελιζόμενος ειρήνην διὰ Ιησοῦ Χριστοῦ· ὗτός ἐστι πάντων Κύριος.

37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ιυδαίας, αρξάμενον απὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ εκήρυξεν Ιωάννης·

38 Ιησῦν τὸν απὸ Ναζαρὲτ, ὡς ἔχρισεν αυτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ κ) δυνάμει, ὃς διῆλθεν ευεργετῶν, κ) ιώμενος πάντας τὺς καταδυναστευμένυς ὑπὸ τῦ διαβόλυ, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αυτῦ.

39 Καὶ ἡμεῖς εσμεν μάρτυρες πάντων ὧν εποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ιυδαίων, κ) εν Ἱερυσαλὴμ· ὃν καὶ ανεῖλον κρεμάσαντες επὶ ξύλυ.

40 Τῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αυτὸν εμφανῆ γενέσθαι,

41 Ου παντὶ τῷ λαῷ, αλλὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τῦ Θεῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν, καὶ συνεπίομεν αυτῷ μετὰ τὸ αναςῆναι αυτὸν εκ νεκρῶν·

42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, κ) διαμαρτύρασθαι ὅτι αυτός εστιν ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τῦ Θεῦ κριτὴς ζώντων, κ) νεκρῶν.

43 Τύτῳ πάντες οἱ Προφῆται μαρτυρῦσιν, ἄφεσιν αμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τῦ ονόματος αυτῦ πάντα τὸν πιςεύοντα εις αυτόν.

44 Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, επέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον επὶ πάντας τοὺς ακούοντας τὸν λόγον.

45 Καὶ εξέστησαν οἱ εκ περιτομῆς πιστοὶ, ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ· ὅτι καὶ επὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τῦ ἁγίου Πνεύματος εκκέχυται.

46 Ἤκυον γὰρ αυτῶν λαλύντων γλώσσαις, κ) μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε απεκρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μήτι τὸ ὕδωρ κωλῦσαι δύναταί τις τῦ μὴ βαπτισθῆναι τύτυς, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον, καθὼς καὶ ἡμεῖς;

18 Καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο ει Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται.

19 Τοῦ δὲ Πέτρου ενθυμυμένυ περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπεν αυτῷ τὸ Πνεῦμα· Ιδοὺ ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσί σε.

20 Αλλὰ αναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αυτοῖς, μηδὲν διακρινόμενος· διότι εγὼ απέςαλκα αυτούς.

21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς απεσταλμένυς από τοῦ Κορνηλίυ πρὸς αυτὸν εἶπεν· Ιδοὺ, εγώ ειμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αιτία δι' ἣν πάρεστε;

22 Οἱ δὲ εἶπον· Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ανὴρ δίκαιος, καὶ φοβύμενος τὸν Θεὸν, μαρτυρύμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ιουδαίων, εχρηματίσθη ὑπὸ Αγγέλου ἁγίυ μεταπέμψασθαί σε εις τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ακοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ.

23 Εισκαλεσάμενος οὖν αυτοὺς εξένισε. Τῇ δὲ επαύριον ὁ Πέτρος εξῆλθε σὺν αυτοῖς, καί τινες τῶν αδελφῶν τῶν από τῆς Ιόππης συνῆλθον αυτῷ.

24 Καὶ τῇ επαύριον εισῆλθον εις τὴν Καισάρειαν· ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αυτοὺς, συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ τοὺς αναγκαίυς φίλυς.

25 Ὡς δὲ εγένετο εισελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αυτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν επὶ τοὺς πόδας, προσεκύνησεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος αυτὸν ἤγειρε, λέγων· Ανάστηθι· καγὼ αυτὸς ἄνθρωπός ειμι·

27 Καὶ συνομιλῶν αυτῷ εισῆλθε, καὶ εὑρίσκει συνεληλυθότας πολλύς.

28 Ἔφη τε πρὸς αυτύς· Ὑμεῖς επίστασθε ὡς αθέμιτόν εστιν ανδρὶ Ιυδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι αλλοφύλῳ· καὶ εμοὶ ὁ Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινὸν ἢ ακάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον.

29 Διὸ καὶ αναντιῤῥήτως ἦλθον μεταπεμφθείς· πυνθάνομαι οὖν, τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με.

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Από τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων, καὶ τὴν εννάτην ὥραν προσευχόμενος εν τῷ οἴκῳ μυ· καὶ ιδοὺ ανὴρ ἔστη ενώπιόν μυ εν εσθῆτι λαμπρᾷ.

31 Καί φησι· Κορνήλιε, εισηκούσθη σου ἡ προσευχὴ, καὶ αἱ ελεημοσύναι συ εμνήσθησαν ενώπιον τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον οὖν εις Ιόππην, καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα, ὃς επικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται εν οικίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι.

33 Εξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρός σε· σύ τε καλῶς εποίη-

2 Εὐσεβὴς, ϗ φοβέμενος τὸν Θεὸν, σὺν παντὶ τῷ
οἴκῳ αὐτῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ
δεόμενος τῦ Θεοῦ διὰ παντός.

3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς, ὡσεὶ ὥραν ἐννάτην τῆς
ἡμέρας, Ἄγγελον τῦ Θεῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν, ϗ
εἰπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε.

4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ, ϗ ἔμφοβος γενόμενος, εἶ-
πε· Τί ἐςι, Κύριε; εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ προσευχαί σου
καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον
τῦ Θεῦ.

5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, ϗ μετάπεμ-
ψαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος.

6 Οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐςιν
οἰκία παρὰ θάλασσαν· οὗτος λαλήσει σοι τί σε δεῖ
ποιεῖν.

7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ Ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ,
φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ
τῶν προσκαρτερέντων αὐτῷ,

8 Καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέςειλεν αὐτὲς
εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων, ϗ τῇ πόλει
ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι,
περὶ ὥραν ἕκτην.

10 Ἐγένετο δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι· πα-
ρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις.

11 Καὶ θεωρεῖ τὸν ὐρανὸν ἀνεῳγμένον ϗ καταβαῖνον
ἐπ' αὐτὸν σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρ-
χαῖς δεδεμένον, ϗ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς.

12 Ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, ϗ τὰ
θηρία, ϗ τὰ ἑρπετὰ, ϗ τὰ πετεινὰ τῦ ὐρανῦ.

13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναςὰς, Πέτρε,
θῦσον, καὶ φάγε.

14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι ὐδέπο-
τε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρυ πρὸς αὐτόν· Ἃ ὁ Θεὸς
ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνυ.

16 Τῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ
σκεῦος εἰς τὸν ὐρανόν.

17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος, τί ἂν εἴη τὸ
ὅραμα ὃ εἶδε, ϗ ἰδὲ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεςαλμένοι ἀπὸ
τῦ Κορνηλίυ, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέςη-
σαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα.

Γαλιλαίας, καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομούμεναι καὶ
πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ
ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων, κατελ-
θεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν.

33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ
ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλε-
λυμένος.

34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰησοῦς
ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀ-
νέστη.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν, καὶ
τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ
διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς. αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν
ἔργων, καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν
αὐτὴν ἀποθανεῖν. Λούσαντες δ' αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπε-
ρῴῳ.

38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀ-
κούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄν-
δρας πρὸς αὐτὸν, παρακαλοῦντες μὴ ὀκνῆσαι διελθεῖν ἕως
αὐτῶν.

39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγε-
νόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον καὶ παρέστησαν αὐτῷ
πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι, καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ
ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς.

40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος, θεὶς τὰ γόνατα
προσηύξατο· καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβι-
θά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς· καὶ
ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε.

41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτήν· φωνήσας δὲ
τοὺς ἁγίους, καὶ τὰς χήρας, παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.

42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ πολ-
λοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ
παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Κεφ. ί. (X.)

1 Ἀνὴρ δέ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος,
ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς,

16 Εγὼ γὰρ ὑποδείξω αυτῷ ὅσα δεῖ αυτὸν ὑπὲρ τοῦ ονόματός μου παθεῖν.

17 Απῆλθε δὲ Ανανίας καὶ εισῆλθεν εις τὴν οικίαν· καὶ επιθεὶς επ' αυτὸν τὰς χεῖρας εἶπε· Σαοὺλ αδελφὲ, ὁ Κύριος απέσταλκέ με (Ιησοῦς, ὁ οφθείς σοι εν τῇ ὁδῷ ᾗ ἤρχου), ὅπως αναβλέψῃς, καὶ πλησθῇς Πνεύματος ἁγίου.

18 Καὶ ευθέως απέπεσον απὸ τῶν οφθαλμῶν αυτοῦ ωσεὶ λεπίδες, ανέβλεψέ τε παραχρῆμα· καὶ αναστὰς εβαπτίσθη.

19 Καὶ λαβὼν τροφὴν ενίσχυσεν. Εγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν εν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς.

20 Καὶ ευθέως εν ταῖς συναγωγαῖς εκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτός εστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Εξίσταντο δὲ πάντες οἱ ακούοντες, καὶ ἔλεγον· Ουχ οὗτός εστιν ὁ πορθήσας εν Ἱερουσαλὴμ τοὺς επικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο· καὶ ὧδε εις τοῦτο ελήλυθει ἵνα δεδεμένους αυτοὺς αγάγῃ επὶ τοὺς αρχιερεῖς.

22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον ενεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε τοὺς Ιουδαίους τοὺς κατοικοῦντας εν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός εστιν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ επληροῦντο ἡμέραι ἱκαναὶ, συνεβουλεύσαντο οἱ Ιουδαῖοι ανελεῖν αυτόν.

24 Εγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ επιβουλὴ αυτῶν. παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ὅπως αυτὸν ανέλωσι.

25 Λαβόντες δὲ αυτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς, καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους χαλάσαντες εν σπυρίδι.

26 Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εις Ἱερουσαλὴμ, επειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες εφοβοῦντο αυτὸν, μὴ πιστεύοντες ὅτι εστὶ μαθητής.

27 Βαρνάβας δὲ επιλαβόμενος αυτὸν, ἤγαγε πρὸς τοὺς Αποστόλους, καὶ διηγήσατο αυτοῖς πῶς εν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον καὶ ὅτι ελάλησεν αυτῷ, καὶ πῶς εν Δαμασκῷ επαῤῥησιάσατο εν τῷ ονόματι τοῦ Ιησοῦ.

28 Καὶ ἦν μετ' αυτῶν εισπορευόμενος καὶ εκπορευόμενος εν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παῤῥησιαζόμενος εν τῷ ονόματι τοῦ Κυρίου Ιησοῦ.

29 Ελάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ επεχείρουν αυτὸν ανελεῖν.

30 Επιγνόντες δὲ οἱ αδελφοὶ κατήγαγον αυτὸν εις Καισάρειαν, καὶ εξαπέστειλαν αυτὸν εις Ταρσόν.

31 Αἱ μὲν οὖν Εκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ιουδαίας, καὶ

Κεφ. Θ'. (IX.)

1 Ο δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ Ἀρχιερεῖ,
2 Ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς, ὅπως ἐάν τινας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.
3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιέστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.
4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις;
5 Εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.
6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.
7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἱστήκεισαν ἐννεοὶ, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες.
8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεῳγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.
9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν, οὐδὲ ἔπιεν.
10 Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε.
11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθεῖαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται.
12 Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα ὅπως ἀναβλέψῃ.
13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ.
14 Καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.
15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραήλ.

ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων
εἰς Ἱερουσαλήμ.
28 Ἦν τε ὑποστρέφων, καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἅρματος
αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.
29 Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ· Πρόσελθε, καὶ
κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ.
30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώ-
σκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἆρά γε γινώ-
σκεις ἃ ἀναγινώσκεις;
31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην, ἐὰν μή τις ὁ-
δηγήσῃ με; παρεκάλεσέ τε τὸν Φίλιππον, ἀναβάντα κα-
θίσαι σὺν αὐτῷ.
32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς Γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν ἦν αὕ-
τη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· καὶ ὡς ἀμνὸς ἐ-
ναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ
στόμα αὐτοῦ.
33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη. Τὴν
δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς
ἡ ζωὴ αὐτοῦ.
34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπε· Δέο-
μαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ ἑαυ-
τοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός;
35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρξά-
μενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν
Ἰησοῦν.
36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπί τι ὕ-
δωρ· καί φησιν ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπ-
τισθῆναι;
37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας, ἔξεστιν. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν υἱὸν
τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
38 Καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ ἅρμα· καὶ κατέβησαν ἀμ-
φότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὅ, τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐ-
βάπτισεν αὐτόν.
39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου ἥρ-
πασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦ-
χος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.
40 Φίλιππος δὲ εὑρέθη εἰς Ἄζωτον, καὶ διερχόμενος
εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς
Καισάρειαν.

περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ. Θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας, ἐξίστατο.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην.

15 Οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν ὅπως λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον.

16 (Οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκὸς, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ).

17 Τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάμβανον Πνεῦμα ἅγιον.

18 Θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων δίδοται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα,

19 Λέγων· Δότε κἀμοὶ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ Πνεῦμα ἅγιον.

20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι.

21 Οὐκ ἔστι σοὶ μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

22 Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου.

23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα.

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε· Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε.

25 Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι, καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.

26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος.

27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος, δυνάστης Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Αἰθιόπων, ὃς

57 Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, κ̀ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν.

58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· κ̀ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τὰς πόδας νεανίυ καλυμένυ Σαύλυ.

59 Καὶ ἐλιθοβόλυν τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ιησῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μυ.

60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπών, ἐκοιμήθη.

Κεφ. ή. (VIII.)

1 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐν Ἱεροσολύμοις, πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ιυδαίας κ̀ Σαμαρείας, πλὴν τῶν Αποςόλων.

2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἐποιήσαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.

3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τὰς οἴκυς εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρεδίδυ εἰς φυλακήν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον, ευαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.

5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριςόν.

6 Προσεῖχον τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τῦ Φιλίππυ ὁμοθυμαδόν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτὺς κ̀ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλῃ φωνῇ. ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι κ̀ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ανὴρ δέ τις ονόματι Σίμων, προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων κ̀ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν.

10 Ὧ προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικρῦ ἕως μεγάλυ, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τῦ Θεῦ ἡ μεγάλη.

11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς.

12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ ευαγγελιζομένῳ τὰ

41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ϗ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, ϗ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

42 Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεὸς, καὶ παρέδωκεν αὐτὰς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τȣ̃ οὐρανȣ̃, καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν· Μὴ σφάγια ϗ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραήλ;

43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τȣ̃ Μολὸχ, ϗ τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφὰν τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.

44 Ἡ σκηνὴ τȣ̃ μαρτυρίȣ ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑωράκει.

45 Ἣν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἔξωσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπȣ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαβίδ.

46 Ὃς εὗρε χάριν ἐνώπιον τȣ̃ Θεȣ̃, ϗ ᾐτήσατο εὑρεῖν σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

47 Σολομῶν δὲ οἰκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον.

48 Ἀλλ' οὐχ ὁ Ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ Προφήτης λέγει·

49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μȣ. Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος; ἢ τίς τόπος καταπαύσεώς μȣ;

50 Οὐχὶ ἡ χείρ μȣ ἐποίησε ταῦτα πάντα;

51 Σκληροτράχηλοι, ϗ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσὶν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς.

52 Τίνα τῶν Προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; ϗ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τȣ̃ Δικαίȣ ȣ̃ νῦν ὑμεῖς προδόται ϗ φονεῖς γεγένησθε,

53 Οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς Ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον τȣ̀ς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν.

55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶδε δόξαν Θεȣ̃, καὶ Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τȣ̃ Θεȣ̃.

56 Καὶ εἶπεν· Ἰδȣ̀ θεωρῶ τȣ̀ς οὐρανȣ̀ς ἀνεῳγμένȣς, ϗ τὸν υἱὸν τȣ̃ ἀνθρώπȣ ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τȣ̃ Θεȣ̃.

συνήλασεν αυτούς εις ειρήνην, ειπών· Άνδρες, αδελφοί εστε
υμεῖς, ἵνα τί αδικεῖτε αλλήλους;
27 Ὁ δὲ αδικῶν τὸν πλησίον, απώσατο αυτὸν ειπών·
Τίς σε κατέστησεν άρχοντα καὶ δικαστὴν εφ' ἡμᾶς;
28 Μὴ ανελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ανεῖλες χθὲς
τὸν Αιγύπτιον;
29 Ἔφυγε δὲ Μωσῆς εν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ εγένετο
πάροικος εν γῇ Μαδιάμ, οὗ εγέννησεν υἱοὺς δύο.
30 Καὶ πληρωθέντων ετῶν τεσσαράκοντα, ὤφθη αυτῷ
εν τῇ ερήμῳ τοῦ όρους Σινᾶ Ἄγγελος Κυρίου εν φλογὶ
πυρὸς βάτου.
31 Ὁ δὲ Μωσῆς ιδών, εθαύμασε τὸ ὅραμα· προσερχο-
μένου δὲ αυτοῦ κατανοῆσαι, εγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αυτόν·
32 Εγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Αβραάμ, καὶ
ὁ Θεὸς Ισαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ιακώβ. Ἔντρομος δὲ γενόμενος
Μωσῆς ουκ ετόλμα κατανοῆσαι.
33 Εἶπε δὲ αυτῷ ὁ Κύριος· Λῦσον τὸ υπόδημα τῶν
ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος εν ᾧ ἕστηκας, γῆ αγία εστίν.
34 Ιδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ εν Αι-
γύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αυτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην
εξελέσθαι αυτούς· καὶ νῦν δεῦρο, αποστελῶ σε εις Αί-
γυπτον.
35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ηρνήσαντο ειπόντες· Τίς σε
κατέστησεν άρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς άρχοντα,
καὶ λυτρωτὴν απέσταλκεν εν χειρὶ Αγγέλου τοῦ οφθέντος
αυτῷ εν τῇ βάτῳ.
36 Οὗτος εξήγαγεν αυτούς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα
εν γῇ Αιγύπτου, καὶ εν ερυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ εν τῇ ερήμῳ
έτη τεσσαράκοντα.
37 Οὗτός εστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ ειπὼν τοῖς υἱοῖς Ισραήλ·
Προφήτην υμῖν αναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν εκ τῶν α-
δελφῶν υμῶν ὡς εμέ· αυτοῦ ακούσεσθε.
38 Οὗτός εστιν ὁ γενόμενος εν τῇ εκκλησίᾳ εν τῇ ερή-
μῳ, μετὰ τοῦ Αγγέλου τοῦ λαλοῦντος αυτῷ εν τῷ όρει
Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς εδέξατο λόγια ζῶντα
δοῦναι ἡμῖν.
39 Ὧ ουκ ηθέλησαν υπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡ-
μῶν, αλλ' απώσαντο, καὶ εστράφησαν ταῖς καρδίαις αυτῶν εις
Αίγυπτον,
40 Ειπόντες τῷ Ααρών· Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ προ-
πορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος ὃς εξήγαγεν ἡμᾶς
εκ γῆς Αιγύπτου, ουκ οἴδαμεν τί γέγονεν αυτῷ.

κ) ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτε, καὶ κατέςησεν αὐτὸν ἡγέμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτε.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτε κ) Χαναὰν, καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ ουχ εὕρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ακέσας δὲ Ιακὼβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέςειλε τὲς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ιωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτε, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τε Ιωσήφ.

14 Αποςείλας δὲ Ιωσὴφ μετεκαλέσατο τὸν πατέρα αὐτε Ιακὼβ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτε, ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε.

15 Κατέβη δὲ Ιακὼβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

16 Καὶ μετετέθησαν εἰς Συχὲμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνήσατο Αβραὰμ τιμῆς ἀργυρίε παρὰ τῶν υἱῶν Εμμὸρ τοῦ Συχέμ.

17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὤμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Αβραὰμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ,

18 Ἄχρις οὗ ἀνέςη βασιλεὺς ἕτερος, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ιωσήφ.

19 Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τὲς πατέρας ἡμῶν, τὲ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.

20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀςεῖος τῷ Θεῷ, ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

21 Ἐκτεθέντα δὲ αὐτὸν, ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, κ) ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

23 Ὡς δὲ ἐπληρᾶτο αὐτῷ τεσσαρακονταετὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αυτοῦ ἐπισκέψασθαι τὲς ἀδελφὲς αὐτοῦ τὲς υἱοὺς Ισραήλ.

24 Καὶ ἰδών τινα ἀδικέμενον, ἠμύνατο, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Ἐνόμιζε δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφὲς αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ ε συνῆκαν.

26 Τῇ δὲ ἐπιέσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, κ)

ϗ τοὺς γραμματεῖς· καὶ επιςάντες συνήρπασαν αυτὸν,
ϗ ἤγαγον εις τὸ συνέδριον.
13 Έςησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ άν-
θρωπος οῦτος ου παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ
τοῦ τόπου τοῦ αγίου, ϗ τοῦ νόμου.
14 Ακηκόαμεν γὰρ αυτῦ λέγοντος, ὅτι Ιησῦς ὁ Να-
ζωραῖος οῦτος καταλύσει τὸν τόπον τῦτον, ϗ αλλάξει τὰ
έθη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς.
15 Καὶ ατενίσαντες εις αυτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι
εν τῷ συνεδρίῳ, εῖδον τὸ πρόσωπον αυτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον
αγγέλου.

Κεφ. ζ΄. (VII.)

1 Εἶπε δὲ ὁ Αρχιερεύς· Ει άρα ταῦτα οὕτως ἔχει;
2 Ὁ δὲ έφη· Ἄνδρες αδελφοὶ ϗ πατέρες, ακούσατε·
Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ώφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Αβραὰμ όντι
εν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αυτὸν εν Χαῤῥάν.
3 Καὶ εῖπε πρὸς αυτόν· Ἔξελθε εκ τῆς γῆς σου, καὶ
εκ τῆς συγγενείας σου, ϗ δεῦρο εις γῆν ἣν άν σοι δείξω.
4 Τότε εξελθὼν εκ γῆς Χαλδαίων, κατῴκησεν εν Χαρ-
ῥάν. Κάκεῖθεν, μετὰ τὸ αποθανεῖν τὸν πατέρα αυτοῦ,
μετῴκισεν αυτὸν εις τὴν γῆν ταύτην εις ἣν ὑμεῖς νῦν κα-
τοικεῖτε.
5 Καὶ ουκ έδωκεν αυτῷ κληρονομίαν εν αυτῇ, ουδὲ βῆ-
μα ποδός· καὶ επηγγείλατο αυτῷ δοῦναι εις κατάσχεσιν
αυτὴν, ϗ τῷ σπέρματι αυτοῦ μετ' αυτόν, ουκ όντος
αυτῷ τέκνου.
6 Ελάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός. Ὅτι έσται τὸ σπέρμα
αυτοῦ πάροικον εν γῇ αλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αυτὸ,
ϗ κακώσουσιν έτη τετρακόσια.
7 Καὶ τὸ έθνος, ᾧ εὰν δουλεύσωσι, κρινῶ εγὼ, εῖπεν
ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα εξελεύσονται, καὶ λατρεύσουσί
μοι εν τῷ τόπῳ τούτῳ.
8 Καὶ έδωκεν αυτῷ διαθήκην περιτομῆς· ϗ οὕτως ε-
γέννησε τὸν Ισαάκ, καὶ περιέτεμεν αυτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ογδόῃ· καὶ ὁ Ισαὰκ τὸν Ιακώβ, καὶ ὁ Ιακὼβ τοὺς δώδε-
κα Πατριάρχας.
9 Καὶ οἱ Πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ιωσὴφ, απέδον-
το εις Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αυτῦ
10 Καὶ εξείλετο αυτὸν εκ πασῶν τῶν θλίψεων αυτῦ,

41 Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπε τὸ συνεδρίε, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ονόματος αυτοῦ κατηξιώθησαν ατιμασθῆναι.

42 Πᾶσάν τε ἡμέραν εν τῷ ἱερῷ, καὶ κατ' οἶκον ουκ επαύοντο διδάσκοντες, καὶ ευαγγελιζόμενοι Ιησοῦν τὸν Χριστόν.

Κεφ. ς'. (VI.)

1 Εν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, εγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τὲς Ἑβραίες, ὅτι παρεθεωρῦντο εν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αυτῶν.

2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Ουκ αρεστόν εστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τὲ Θεὲ διακονεῖν τραπέζαις.

3 Επισκέψασθε οὖν, αδελφοί, ἄνδρας εξ ὑμῶν μαρτυρεμένες ἑπτὰ, πλήρεις Πνεύματος ἁγίε, καὶ σοφίας, ὃς καταστήσωμεν επὶ τῆς χρείας ταύτης.

4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ, καὶ τῇ διακονίᾳ τὲ λόγου προσκαρτερήσομεν.

5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ενώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ εξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως, καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Αντιοχέα.

6 Οὓς ἔστησαν ενώπιον τῶν Αποστόλων· καὶ προσευξάμενοι επέθηκαν αυτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τὲ Θεὲ ηὔξανε, καὶ επληθύνετο ὁ αριθμὸς τῶν μαθητῶν εν Ἱερεσαλὴμ σφόδρα· πολύς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως εποίει τέρατα, καὶ σημεῖα μεγάλα εν τῷ λαῷ.

9 Ανέστησαν δέ τινες τῶν εκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Αλεξανδρέων, καὶ τῶν απὸ Κιλικίας, καὶ Ασίας, συζητᾶντες τῷ Στεφάνῳ.

10 Καὶ ουκ ἴσχυον αντιστῆναι τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ Πνεύματι, ᾧ ελάλει.

11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας, ὅτι ακηκόαμεν αυτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εις Μωϋσῆν, καὶ τὸν Θεόν.

12 Συνεκίνησάν τε τὸν λαόν, καὶ τους πρεσβυτέρους,

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγεν αὐτοὺς, οὐ μετὰ βίας· (ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαὸν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν).

27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἀρχιερεὺς,

28 Λέγων· Οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; καὶ ἰδοὺ, πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, καὶ οἱ Ἀπόστολοι εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον, ἢ ἀνθρώποις.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

31 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν, καὶ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο, καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς.

34 Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμαλιὴλ, νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχύ τι τοὺς Ἀποστόλους ποιῆσαι·

35 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, τί μέλλετε πράσσειν.

36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν, ᾧ προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων, ὃς ἀνῃρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διελύθησαν, καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν.

37 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ, κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ, διεσκορπίσθησαν.

38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἐάσατε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὕτη, ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται·

39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστιν, οὐ δύνασθε καταλῦσαι αὐτὸ, μήποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε.

40 Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς Ἀποστόλους, δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.

10 Ἔπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ϗ ἐξέψυξεν. Εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκρὰν, ϗ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, ϗ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα, ϗ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά. (Καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος.

13 Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός.

14 Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε, ϗ γυναικῶν·

15 Ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, ϗ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν, ϗ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν.

16 Συνήρχετο δὲ ϗ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀσθενεῖς ϗ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἳ τινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

17 Ἀναστὰς δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ϗ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, (ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων) ἐπλήσθησαν ζήλου,

18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ·

19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγών τε αὐτοὺς εἶπε·

20 Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερὸν, ϗ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, ϗ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον, ϗ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ϗ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀχθῆναι αὐτούς.

22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν,

23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον εὕρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω ἑστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὕρομεν.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὅ, τε Ἱερεὺς, ϗ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο.

25 Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς λέγων· Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες, οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἑστῶτες, καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιςευσάντων ἦν ἡ καρδία ϗ
ἡ ψυχὴ μία· ϗ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλε-
γεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.
33 Καὶ μεγάλῃ δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ Α-
πόςολοι τῆς ἀνας άσεως τῦ Κυρίυ Ιησῦ, χάρις τε μεγά-
λη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτύς.
34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ
κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον πωλῦντες ἔφερον τὰς
τιμὰς τῶν πιπρασκομένων.
35 Καὶ ετίθουν παρὰ τὺς πόδας τῶν Αποςόλων· διε-
δίδοτο δὲ ἑκάςῳ καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν.
36 Ιωσῆς δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν Απο-
ςόλων (ὅ ἐςι μεθερμηνευόμενον, υἱὸς παρακλήσεως), Λευ-
ΐτης, Κύπριος τῷ γένει.
37 Υπάρχοντος αὐτῷ αγρῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆ-
μα, καὶ ἔθηκε παρὰ τὺς πόδας τῶν Αποςόλων.

Κεφ. ε'. (V.)

1 Ανήρ δέ τις Ανανίας ονόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ
γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησε κτῆμα,
2 Καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς
γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἐνέγκας μέρος τι, παρὰ τοὺς πόδας
τῶν Αποςόλων ἔθηκεν.
3 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ανανία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σα-
τανᾶς τὴν καρδίαν σῦ, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον, νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;
4 Ουχὶ μένον, σοὶ ἔμενε, ϗ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξυ-
σίᾳ ὑπῆρχε; Τί ὅτι ἔθυ ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα
τῦτο; ὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.
5 Ακύων δὲ Ανανίας τὺς λόγυς τύτυς, πεσὼν ἐξέψυ-
ξε· ϗ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας
ταῦτα.
6 Αναςάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέςειλαν αὐτὸν, ϗ ἐξ-
ενέγκαντες ἔθαψαν.
7 Εγένετο δὲ ὡς ὡρῶν τριῶν διάςημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐ-
τῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονὸς εισῆλθεν.
8 Απεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος· Εἰπέ μοι, ει τοσύτυ
τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ, τοσύτου.
9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη
ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα Κυρίυ; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θα-
ψάντων τὸν ἄνδρα σῦ ἐπὶ τῇ θύρᾳ, ϗ ἐξοίσυσί σε.

17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.

18 Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς, παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι, μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε·

20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἃ εἴδομεν, καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν.

21 Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς, μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτοὺς διὰ τὸν λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι.

22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος, ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον.

24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

25 Ὁ διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ παιδός σου εἰπών· Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε, καὶ Πόντιος Πιλάτος σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ,

28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου, καὶ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι.

29 Καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,

30 Ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν, καὶ σημεῖα, καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ.

31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παῤῥησίας.

Κεφ. δ'. (IV.)

1 Λαλέντων δὲ αυτῶν πρὸς τὸν λαὸν, επέςησαν αυ-
τοῖς οἱ ἱερεῖς, κ̀ ὁ ςρατηγὸς τῦ ἱερῦ, καὶ οἱ Σαδδυκαῖοι,
2 Διαπονέμενοι δια τὸ διδάσκειν αυτὲς τὸν λαὸν, κ̀
καταγγέλλειν εν τῷ Ιησῦ τὴν ανάστασιν τὴν εκ νεκρῶν.
3 Καὶ επέβαλον αυτοῖς τὰς χεῖρας, κ̀ ἔθεντο ες τήρη-
σιν ες τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη.
4 Πολλοὶ δὲ τῶν ακυσάντων τὸν λόγον επίστευσαν· καὶ
εγενήθη ὁ αριθμὸς τῶν ανδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.
5 Εγένετο δὲ επὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αυτῶν τὺς
ἄρχοντας, κ̀ πρεσβυτέρυς, κ̀ Γραμματεῖς ες Ἱερυσαλὴμ·
6 Καὶ Ἄνναν τὸν αρχιερέα, καὶ Καϊάφαν, κ̀ Ιωάννην,
κ̀ Αλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν εκ γένυς αρχιερατικῦ.
7 Καὶ στήσαντες αυτὺς εν τῷ μέσῳ, επυνθάνοντο· Εν
ποίᾳ δυνάμει, ἢ εν ποίῳ ονόματι εποιήσατε τῦτο ὑμεῖς;
8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίυ εἶπε πρὸς αυ-
τύς· Ἄρχοντες τῦ λαῦ, κ̀ πρεσβύτεροι τῦ Ισραὴλ,
9 Ει ἡμεῖς σήμερον ανακρινόμεθα επὶ ευεργεσίᾳ αν-
θρώπυ ασθενῦς εν τίνι οὗτος σέσωσται·
10 Γνωςὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν, κ̀ παντὶ τῷ λαῷ Ισραὴλ,
ὅτι εν τῷ ονόματι Ιησῦ Χριςῦ τῦ Ναζωραίυ, ὃν ὑμεῖς
εσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν εκ νεκρῶν, εν τούτῳ οὗ-
τος παρέστηκεν ενώπιον ὑμῶν ὑγιής.
11 Οὗτος εστιν ὁ λίθος ὁ εξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν
οικοδομούντων, ὁ γενόμενος ες κεφαλὴν γωνίας·
12 Καὶ ουκ ἔστιν εν ἄλλῳ ουδενὶ ἡ σωτηρία· ούτε γὰρ
ὄνομά εστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν ουρανὸν τὸ δεδομένον εν αν-
θρώποις, εν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.
13 Θεωρῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν κ̀ Ιωάν-
νου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι αγράμματοί εισὶ
καὶ ιδιῶται, εθαύμαζον, επεγίνωσκόν τε αυτοὺς ὅτι σὺν
τῷ Ιησῦ ἦσαν.
14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αυτοῖς ἑστῶτα τὸν
τεθεραπευμένον, ουδὲν εἶχον αντειπεῖν.
15 Κελεύσαντες δὲ αυτὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου απελθεῖν,
συνέβαλον πρὸς αλλήλυς,
16 Λέγοντες· Τί ποιήσομεν τοῖς ανθρώποις τύτοις;
ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αυτῶν, πᾶσι τοῖς
κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερὸν, καὶ ου δυνάμεθα αρνή-
σασθαι·

τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτῦ Ιησῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, κὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτυ, κρίναντος ἐκείνυ ἀπολύειν.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον κὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, κὶ ᾐτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν.

15 Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν.

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τῦ ὀνόματος αὐτῦ, τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε κὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτῦ· κὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ κὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστὸν, ἐπλήρωσεν οὕτω.

19 Μετανοήσατε ὖν κὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπυ τῦ Κυρίυ.

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ιησοῦν Χριστὸν,

21 Ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων ἁγίων αὐτῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τὺς πατέρας εἶπεν· Ὅτι Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα, ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς.

23 Ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ἂν μὴ ἀκύσῃ τῦ προφήτυ ἐκείνυ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τῦ λαῦ.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμυὴλ κὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, κὶ προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν κὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ· Καὶ τῷ σπέρματί συ ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.

26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτῦ Ιησῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαςον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ᾽ οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς εν αγαλλιάσει ϗ αφελότητι καρδίας,
47 Αἰνᾶντες τὸν Θεὸν, ϗ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τὰς σωζομένας καθ᾽ ἡμέραν τῇ εκκλησίᾳ.

Κεφ. γ΄. (III.)

1 Επὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος ϗ Ιωάννης ανέβαινον εις τὸ ἱερὸν επὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν εννάτην.
2 Καί τις ανὴρ χωλὸς εκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, εβαστάζετο· ὃν ετίθουν καθ᾽ ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τᾶ ἱερᾶ τὴν λεγομένην Ὡραίαν, τᾶ αιτεῖν ελεημοσύνην παρὰ τῶν εισπορευομένων εις τὸ ἱερόν.
3 Ὃς ιδὼν Πέτρον ϗ Ιωάννην μέλλοντας εισιέναι εις τὸ ἱερὸν, ηρώτα ελεημοσύνην λαβεῖν.
4 Ατενίσας δὲ Πέτρος εις αυτὸν σὺν τῷ Ιωάννῃ εἶπε· Βλέψον εις ἡμᾶς.
5 Ὁ δὲ επεῖχεν αυτοῖς, προσδοκῶν τι παρ᾽ αυτῶν λαβεῖν.
6 Εἶπε δὲ Πέτρος· Αργύριον ϗ χρυσίον ουχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τᾶτό σοι δίδωμι· Εν τῷ ονόματι Ιησᾶ Χριςᾶ τᾶ Ναζωραίᾳ ἐγειραι ϗ περιπάτει.
7 Καὶ πιάσας αυτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αυτᾶ αἱ βάσεις ϗ τὰ σφυρά.
8 Καὶ εξαλλόμενος ἔστη, ϗ περιεπάτει, καὶ εισῆλθε σὺν αυτοῖς εις τὸ ἱερὸν, περιπατῶν ϗ ἁλλόμενος, ϗ αινῶν τὸν Θεόν.
9 Καὶ εἶδεν αυτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατᾶντα ϗ αινᾶντα τὸν Θεόν.
10 Επεγίνωσκόν τε αυτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ελεημοσύνην καθήμενος επὶ τῇ Ὡραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· ϗ επλήσθησαν θάμβους ϗ εκστάσεως επὶ τῷ συμβεβηκότι αυτῷ.
11 Κρατᾶντος δὲ τᾶ ιαθέντος χωλᾶ τὸν Πέτρον καὶ Ιωάννην, συνέδραμε πρὸς αυτὰς πᾶς ὁ λαὸς επὶ τῇ ςοᾷ τῇ καλαμένῃ Σολομῶντος ἔκθαμβοι.
12 Ιδὼν δὲ Πέτρος απεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ισραηλῖται, τί θαυμάζετε επὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ατενίζετε, ὡς ιδίᾳ δυνάμει ἢ ευσεβείᾳ πεποιηκόσι τᾶ περιπατεῖν αυτόν;
13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Ισαὰκ, ϗ Ιακὼβ, ὁ Θεὸς

αυτῷ ὁ Θεὸς, εκ καρπȣ̃ τῆς οσφύος αυτȣ̃ τὸ κατὰ σάρκα αναστήσαν τὸν Χριστὸν, καθίσαι επὶ τȣ̃ θρόνȣ αυτȣ̃,

31 Προϊδὼν ελάλησε περὶ τῆς αναςάσεως τȣ̃ Χριστȣ̃, ὅτι ου κατελείφθη ἡ ψυχὴ αυτȣ̃ εις ᾅδου, ουδὲ ἡ σὰρξ αυτȣ̃ εἶδε διαφθοράν.

32 Τȣ̃τον τὸν Ιησȣ̃ν ανέστησεν ὁ Θεὸς, οὗ πάντες ἡμεῖς εσμὲν μάρτυρες.

33 Τῇ δεξιᾷ ȣ̃ν τȣ̃ Θεȣ̃ ὑψωθεὶς, τήν τε επαγγελίαν τȣ̃ ἁγίȣ Πνεύματος λαβὼν παρὰ τȣ̃ πατρὸς, εξέχεε τȣ̃το ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε ϗ ακούετε.

34 Ου γὰρ Δαβὶδ ανέβη εις τȣ̀ς ουρανούς· λέγει δέ αυτός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μȣ· Κάθȣ εκ δεξιῶν μȣ,

35 Ἕως ἂν θῶ τοὺς εχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σȣ.

36 Ασφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι Κύριον ϗ Χριστὸν αυτὸν ὁ Θεὸς εποίησε, τȣ̃τον τὸν Ιησȣ̃ν ὃν ὑμεῖς εσταυρώσατε.

37 Ακȣ́σαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον, καὶ τȣ̀ς λοιπȣ̀ς Αποςόλȣς· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες αδελφοί;

38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αυτούς· Μετανοήσατε ϗ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν επὶ τῷ ονόματι Ιησοῦ Χριστȣ̃ εις ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τȣ̃ ἁγίου Πνεύματος.

39 Ὑμῖν γάρ εςιν ἡ επαγγελία ϗ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εις μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

40 Ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, ϗ παρεκάλει, λέγων· Σώθητε απὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης.

41 Οἱ μὲν οὖν ασμένως αποδεξάμενοι τὸν λόγον αυτȣ̃, εβαπτίσθησαν· ϗ προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ εκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι.

42 Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν Αποστόλων, ϗ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τῇ κλάσει τȣ̃ ἄρτου, καὶ ταῖς προσευχαῖς.

43 Εγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος· πολλά τε τέρατα ϗ σημεῖα διὰ τῶν αποστόλων εγένετο.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν επὶ τὸ αυτὸ, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά.

45 Καὶ τὰ κτήματα, ϗ τὰς ὑπάρξεις επίπρασκον, καὶ διεμέριζον αυτὰ πᾶσι, καθότι ἄν τις χρείαν εἶχε.

46 Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν εν

16 Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου
Ἰωήλ.
17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, (λέγει ὁ
Θεὸς) ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα·
καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν,
καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι
ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται.
18 Καίγε ἐπὶ τοὺς δούλους μου, καὶ ἐπὶ τὰς δούλας
μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός
μου, καὶ προφητεύσουσι.
19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα
ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα, καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.
20 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη
εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην,
καὶ ἐπιφανῆ.
21 Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου, σωθήσεται.
22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους.
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμέ-
νον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι, καὶ τέρασι, καὶ σημείοις οἷς ἐποί-
ησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴ-
δατε,
23 Τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βουλῇ, καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ
ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνεί-
λετε.
24 Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανά-
του, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ.
25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προωρώμην τὸν Κύριον
ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα
μὴ σαλευθῶ.
26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο
ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει
ἐπ' ἐλπίδι.
27 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, οὐ-
δὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύ-
νης μετὰ τοῦ προσώπου σου.
29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παῤῥησίας πρὸς
ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβίδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ
ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἐστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέ-
ρας ταύτης.
30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν

ἐπὶ Ματθίαν, ϗ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα Ἀ-
ποςόλων.

Κεφ. β'. (II.)

1 Καὶ ἐν τῷ συμπληρῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντη-
κοςῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.
2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τῦ ὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερο-
μένης πνοῆς βιαίας, ϗ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον ὖ ἦ-
σαν καθήμενοι.
3 Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ
πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαςον αὐτῶν.
4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, ϗ ἤρ-
ξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου
αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.
5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερυσαλὴμ κατοικῦντες Ἰυδαῖοι, ἄνδρες
εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνυς τῶν ὑπὸ τὸν ὐρανόν.
6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος,
καὶ συνεχύθη· ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαςος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ
λαλούντων αὐτῶν.
7 Ἐξίςαντο δὲ πάντες, καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς
ἀλλήλυς· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλῦντες Γα-
λιλαῖοι;
8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκύομεν ἕκαςος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ
ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν;
9 Πάρθοι, ϗ Μῆδοι ϗ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικῦντες
τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰυδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον
καὶ τὴν Ἀσίαν,
10 Φρυγίαν τε, καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον ϗ τὰ μέρη
τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, ϗ οἱ ἐπιδημῦντες Ῥωμαῖοι
Ἰυδαῖοί τε, ϗ Προσήλυτοι,
11 Κρῆτες ϗ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλύντων αὐτῶν ταῖς
ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τῦ Θεῦ.
12 Ἐξίςαντο δὲ πάντες καὶ διηπόρυν ἄλλος πρὸς ἄλ-
λον λέγοντες· Τί ἂν θέλοι τῦτο εἶναι;
13 Ἕτεροι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον· Ὅτι γλεύκυς με-
μεςωμένοι εἰσί.
14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἕνδεκα, ἐπῆρε τὴν φω-
νὴν αὐτῦ, ϗ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰυδαῖοι, καὶ
οἱ κατοικῦντες Ἱερυσαλὴμ ἅπαντες, τῦτο ὑμῖν γνωςὸν
ἔςω, ϗ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μυ.
15 Οὐ γὰρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύυσιν·
ἔςτι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας.

12 Τότε ὑπέστρεψαν εις Ἱερυσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τȣ̃ κα-
λȣμένȣ Ελαιῶνος, ὅ εστιν εγγὺς Ἱερυσαλὴμ, σαββάτȣ
ἔχον ὁδόν.
13 Καὶ ὅτε εισῆλθον, ανέβησαν εις τὸ ὑπερῶον, οὗ ἦ-
σαν καταμένοντες, ὅ, τε Πέτρος, καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάν-
νης, καὶ Ανδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ
Ματθαῖος, Ἰάκωβος Αλφαίου, καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς, καὶ
Ἰȣ́δας Ἰακώβȣ.
14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτερȣ̃ντες ὁμοθυμαδὸν τῇ
προσευχῇ, καὶ τῇ δεήσει, σὺν γυναιξὶ, καὶ Μαρίᾳ τῇ μη-
τρὶ τȣ̃ Ἰησȣ̃, καὶ σὺν τοῖς αδελφοῖς αυτȣ̃.
15 Καὶ εν ταῖς ἡμέραις ταύταις αναςὰς Πέτρος εν μέ-
σῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν τε ὄχλος ονομάτων επὶ τὸ
αυτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν)
16 Ἄνδρες αδελφοὶ, ἔδει πληρωθῆναι τὴν Γραφὴν ταύ-
την ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ
περὶ Ἰȣ́δα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν
Ἰησȣ̃ν.
17 Ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆ-
ρον τῆς διακονίας ταύτης.
18 Οὗτος μὲν ȣ̃ν εκτήσατο χωρίον εκ τοῦ μισθοῦ τῆς
αδικίας· καὶ πρηνὴς γενόμενος ελάκησε μέσος, καὶ εξεχύ-
θη πάντα τὰ σπλάγχνα αυτȣ̃.
19 Καὶ γνωστὸν εγένετο πᾶσι τοῖς κατοικȣ̃σιν Ἱερου-
σαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον εκεῖνο τῇ ιδίᾳ διαλέ-
κτῳ αυτῶν, Ἀκελδαμὰ, τȣτέστι χωρίον αἵματος.
20 Γέγραπται γὰρ εν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ
ἔπαυλις αυτȣ̃ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν εν αυτῇ·
Καὶ· Τὴν επισκοπὴν αυτȣ̃ λάβοι ἕτερος.
21 Δεῖ ȣ̃ν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ανδρῶν εν παντὶ χρό-
νῳ, εν ᾧ εισῆλθε καὶ εξῆλθεν εφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησȣ̃ς,
22 Αρξάμενος απὸ τȣ̃ βαπτίσματος Ἰωάννȣ ἕως τῆς
ἡμέρας ἧς ανελήφθη αφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς αναστάσεως
αυτȣ̃ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τȣτων.
23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν,
ὃς επεκλήθη Ἰȣ̃ςος, καὶ Ματθίαν.
24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ, Κύριε, καρδιογνῶςα
πάντων, ανάδειξον εκ τȣτων τῶν δύο ἕνα ὃν εξελέξω,
25 Λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ απο-
στολῆς, εξ ἧς παρέβη Ἰȣ́δας, πορευθῆναι εις τὸν τόπον
τὸν ἴδιον.
26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αυτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ

ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α΄. (I.)

1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον εποιησάμην περὶ πάντων,
ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε ϰ̓ διδάσκειν,
2 Ἄχρι ἧς ἡμέρας εντειλάμενος τοῖς Αποςόλοις διὰ Πνεύ-
ματος ἁγίε, ὓς εξελέξατο, ανελήφθη.
3 Οἷς καὶ παρέςησεν εαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν
αυτὸν εν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα
οπτανόμενος αυτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τε
Θεοῦ.
4 Καὶ συναυλιζόμενος παρήγγειλεν αυτοῖς από Ἱεροσο-
λύμων μὴ χωρίζεσθαι, αλλὰ περιμένειν τὴν επαγγελίαν
τοῦ Πατρὸς, ἣν ηκέσατέ με.
5 Ὅτι Ιωάννης μὲν εβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθή-
σεσθε εν Πνεύματι ἁγίῳ ὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.
6 Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες επηρώτων αυτὸν λέγοντες·
Κύριε, ει εν τῷ χρόνῳ τέτῳ αποκαθιστάνεις τὴν βασι-
λείαν τῷ Ισραήλ;
7 Εἶπε δὲ πρὸς αυτούς· Ουχ ὑμῶν εςι γνῶναι χρό-
νους, ἢ καιροὺς ὓς ὁ Πατὴρ έθετο εν τῇ ιδίᾳ εξυσίᾳ.
8 Αλλὰ λήψεσθε δύναμιν επελθόντος τε ἁγίε Πνεύ-
ματος εφ' ὑμᾶς· ϰ̓ έσεσθέ μοι μάρτυρες έν τε Ἱερυσα-
λὴμ, ϰ̓ εν πάσῃ τῇ Ιυδαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, ϰ̓ ἕως ε-
σχάτε τῆς γῆς.
9 Καὶ ταῦτα ειπὼν, βλεπόντων αυτῶν επήρθη, καὶ νε-
φέλη υπέλαβεν αυτὸν από τῶν οφθαλμῶν αυτῶν.
10 Καὶ ὡς ατενίζοντες ἦσαν εις τὸν ερανὸν πορευομέ-
νε αυτοῦ, ϰ̓ ιδὲ άνδρες δύο παρειςήκεισαν αυτοῖς εν ε-
σθῆτι λευκῇ.
11 Οἳ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί έστήκατε εμ-
βλέποντες εις τὸν ουρανόν; οὗτος ὁ Ιησοῦς ὁ αναληφθεὶς
αφ' ὑμῶν εις τὸν ερανὸν, οὕτως ελεύσεται ὃν τρόπον ε-
θεάσασθε αυτὸν πορευόμενον εις τὸν ουρανόν.

41 Ἔτι δὲ ἀπιςούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυ-
μαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε;
42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος οπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ
μελισσίου κηρίου.
43 Καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.
44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς
ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γε-
γραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλ-
μοῖς περὶ ἐμοῦ.
45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γρα-
φάς.
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως
ἔδει παθεῖν τὸν Χριςὸν, καὶ ἀναςῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρί-
τῃ ἡμέρᾳ,
47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν,
καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ
Ἱερουσαλήμ.
48 Ὑμεῖς δέ ἐςε μάρτυρες τούτων.
49 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποςέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πα-
τρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱε-
ρουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους.
50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπά-
ρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς.
51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέςη ἀπ'
αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.
52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέςρεψαν εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
53 Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες, καὶ εὐ-
λογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

σαι, καὶ ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐ-
τὸν ζῆν.
24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον,
καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ
οὐκ εἶδον.
25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι καὶ βρα-
δεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ
Προφῆται.
26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν
εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;
27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
Προφητῶν, διηρμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ
περὶ αὐτοῦ.
28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐ-
τὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι.
29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μεῖνον μεθ'
ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα·
Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.
30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν,
λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς.
31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν
αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.
32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν
καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς
διήνοιγεν ἡμῖν τὰς Γραφάς;
33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερου-
σαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς,
34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι.
35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη
αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.
36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν
μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.
37 Πτοηθέντες δὲ, καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦ-
μα θεωρεῖν.
38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ δια-
τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου· ὅτι αὐτὸς
ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα
καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.
40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς
πόδας.

6 Οὐκ ἔςιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν
ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι
εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ ςαυρωθῆναι, καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναςῆναι.
8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.
9 Καὶ ὑποςρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦ-
τα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.
10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ
Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς
τοὺς Ἀποςόλους ταῦτα.
11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα
αὐτῶν, καὶ ἠπίςουν αὐταῖς.
12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναςὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ
παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε
πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.
13 Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱε-
ρουσαλήμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς.
14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν
συμβεβηκότων τούτων.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ
αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς.
16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶ-
ναι αὐτόν.
17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀν-
τιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυ-
θρωποί;
18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς
αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνως
τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;
19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ
περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνα-
τὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.
20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρ-
χοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐςαύρωσαν αὐτόν.
21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυ-
τροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην
ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.
22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς,
γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον·
23 Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ,
εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· Καὶ ταῦτα
εἰπὼν, ἐξέπνευσεν.
47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν
Θεὸν λέγων· Ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.
48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν
θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑ-
αυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον.
49 Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν
καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλι-
λαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.
50 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ, βουλευτὴς ὑπάρχων,
ἀνὴρ ἀγαθὸς ϗ δίκαιος.
51 Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ ϗ τῇ
πράξει αὐτῶν ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων· ὃς ϗ
προσεδέχετο ϗ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ.
53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, ϗ ἔ-
θηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐ-
δεὶς κείμενος.
54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευὴ, ϗ σάββατον ἐπέφωσκε.
55 Κατακολουθήσασαι δὲ ϗ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν
συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ
μνημεῖον, ϗ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.
56 Ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα, ϗ μύρα·
ϗ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδ'. (XXIV.)

1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθέος ἦλθον
ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· καί τινες
σὺν αὐταῖς.
2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου.
3 Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.
4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου,
ϗ ἰδοὺ δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστρα-
πτούσαις.
5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, ϗ κλινουσῶν τὸ πρό-
σωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν
ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

28 Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Θυγατέρες
Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ᾽ ἐμὲ, πλὴν ἐφ᾽ ἑαυτὰς κλαίε-
τε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.
29 Ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι, ἐν αἷς ἐροῦσι· Μακά-
ριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἳ
οὐκ ἐθήλασαν.
30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· Πέσετε ἐφ᾽ ἡμᾶς·
καὶ τοῖς βουνοῖς· Καλύψατε ἡμᾶς.
31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξη-
ρῷ τί γένηται;
32 Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναι-
ρεθῆναι.
33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρα-
νίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ
δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.
34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ
οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
ἔβαλον κλῆρον.
35 Καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ
ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω αὐ-
τὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός.
36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι,
καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ,
37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων
σῶσον σεαυτόν.
38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ᾽ αὐτῷ γράμ-
μασιν Ἑλληνικοῖς, καὶ Ῥωμαϊκοῖς, καὶ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥ-
ΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐ-
τὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν, καὶ ἡμᾶς.
40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ
φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;
41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀ-
πολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε.
42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμε-
ρον μετ᾽ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ.
44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ᾽ ὅ-
λην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.
45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτα-
σμα τοῦ ναοῦ μέσον.

9 Επηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ Αρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.

11 Εξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ηρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ανέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.

12 Εγένοντο δὲ φίλοι ὅ, τε Πιλάτος, καὶ ὁ Ηρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' αλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς.

13 Πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς Αρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν,

14 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ενώπιον ὑμῶν ανακρίνας, οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ανθρώπῳ τούτῳ αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ.

15 Αλλ' οὐδὲ Ηρώδης· ανέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ.

16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

17 Ανάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα.

18 Ανέκραξαν δὲ παμπληθεὶ λέγοντες· Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν.

19 Οστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει, καὶ φόνον βεβλημένος εἰς φυλακήν.

20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ιησοῦν.

21 Οἱ δὲ επεφώνουν λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.

22 Ο δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν Αρχιερέων.

24 Ο δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν.

25 Απέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν, καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ᾐτοῦντο· τὸν δὲ Ιησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς απήγαγον αὐτὸν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου τοῦ ἐρχομένου απ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν ὄπισθεν τοῦ Ιησοῦ.

27 Ηκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν· αἳ καὶ ἐκόπτοντο, καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.

64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἔτυπτον αὐτῦ τὸ πρόσωπον· κὴ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Προφήτευσον, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε;

65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τῦ λαῦ, Ἀρχιερεῖς τε κὴ Γραμματεῖς, κὴ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν,

67 Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε.

68 Ἐὰν δὲ κὴ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε.

69 Ἀπὸ τῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τῦ Θεῦ.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τῦ Θεῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτὰς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τῦ στόματος αὐτῦ.

Κεφ. κγ'. (XXIII.)

1 Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

2 Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτῦ λέγοντες· Τῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, κὴ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τὰς Ἀρχιερεῖς κὴ τὰς ὄχλους· Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τύτῳ.

5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες· Ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.

6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι.

7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσ-
εύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.
47 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγό-
μενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε
τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν.
48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;
49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ·
Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ;
50 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρ-
χιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν.
51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐᾶτε ἕως τούτου· Καὶ
ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν.
52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν
Ἀρχιερεῖς, καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ, καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ
λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων;
53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ
ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ
ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.
54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐ-
τὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως· Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει
μακρόθεν.
55 Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθι-
σάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.
56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ
φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.
57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν.
58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη· Καὶ σὺ
ἐξ αὐτῶν εἶ· Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί.
59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς ἄλλος τις διϊσχυρί-
ζετο λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ
γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.
60 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις; Καὶ
παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.
61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ
ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐ-
τῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς.
62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς.
63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον
αὐτῷ, δέροντες.

26 Ὑμεῖς δὲ ὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέ-
σθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγέμενος, ὡς ὁ διακονῶν.
27 Τίς γὰρ μείζων; ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; ὐχὶ
ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.
28 Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
πειρασμοῖς μυ.
29 Κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πα-
τήρ μυ, βασιλείαν.
30 Ἵνα ἐσθίητε, καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μυ ἐν
τῇ βασιλείᾳ μυ, καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς τῦ Ισραήλ.
31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατα-
νᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον·
32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίςις
σε· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, ςήριξον τὺς ἀδελφύς σε.
33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σῦ ἕτοιμός εἰμι
καὶ εἰς φυλακὴν, καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.
34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, ου μὴ φωνήσει σή-
μερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.
35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βα-
λαντίυ, καὶ πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε;
Οἱ δὲ εἶπον· Ουδενός.
36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον,
ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ
ἱμάτιον αὐτῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν.
37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ
τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· Καὶ
γὰρ τὰ περὶ ἐμῦ τέλος ἔχει.
38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδὲ μάχαιραι ὧδε δύο· Ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· Ἱκανόν ἐστι.
39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος
τῶν Ελαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῦ.
40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τῦ τόπυ, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύ-
χεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.
41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθυ βολὴν,
καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο,
42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βέλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τῦτο
ἀπ' ἐμῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μυ, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.
43 Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος ἀπ' ὐρανῦ ἐνισχύων αὐτόν.
44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο·
ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος κατα-
βαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ Πάσχα.

8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν;

10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται.

11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ Διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε.

13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ᾽ ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς.

18 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.

21 Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ᾽ ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι᾽ οὗ παραδίδοται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπε ἐρχόμενον ἐν
νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως κὴ δόξης πολλῆς.
28 Ἀρχομένων δὲ τέτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε κὴ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.
29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα.
30 Ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐςίν.
31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐςιν ἡ βασιλεία τῦ Θεοῦ.
32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται.
33 Ὁ ουρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου ου μὴ παρέλθωσι.
34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι εν κραιπάλῃ, κὴ μέθῃ, κὴ μερίμναις βιωτικαῖς, κὴ αἰφνίδιος εφ' ὑμᾶς επιςῇ ἡ ἡμέρα εκείνη.
35 Ὡς παγὶς γὰρ επελεύσεται επὶ πάντας τὺς καθημένυς επὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.
36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, εν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε εκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, κὴ ςαθῆναι ἔμπροσθεν τῦ υἱῦ τῦ ανθρώπου.
37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας εν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ νύκτας εξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν.
38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς αυτὸν εν τῷ ἱερῷ ακύειν αυτῦ.

Κεφ. κβ΄ (XXII.)

1 Ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα.
2 Καὶ εζήτυν οἱ Ἀρχιερεῖς, κὴ οἱ Γραμματεῖς τὸ πῶς ανέλωσιν αυτόν· εφοβῦντο γὰρ τὸν λαόν.
3 Εισῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εις Ἰούδαν τὸν επικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα εκ τῦ αριθμῦ τῶν δώδεκα.
4 Καὶ απελθὼν συνελάλησε τοῖς Ἀρχιερεῦσι κὴ τοῖς ςρατηγοῖς, τὸ πῶς αυτὸν παραδῷ αυτοῖς.
5 Καὶ εχάρησαν· κὴ συνέθεντο αυτῷ αργύριον δῦναι.
6 Καὶ εξωμολόγησε· κὴ εζήτει ευκαιρίαν τῦ παραδῦναι αυτὸν αυτοῖς, άτερ ὄχλυ.

9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.

10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, ϗ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν.

11 Σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους, ϗ λιμοί, ϗ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε ϗ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται.

12 Πρὸ δὲ τούτων ἁπάντων, ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ϗ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς ϗ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς ϗ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου.

13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα ϗ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ ϗ ὑπὸ γονέων, ϗ ἀδελφῶν, ϗ συγγενῶν, ϗ φίλων· ϗ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν.

17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ϗ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείτωσαν· ϗ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, ϗ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, ϗ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ.

24 Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, ϗ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· ϗ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.

25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ, ϗ σελήνῃ, ϗ ἄστροις· ϗ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης ϗ σάλου.

26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου ϗ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

38 Θεὸς δὲ ὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων, πάντες γὰρ
αὐτῷ ζῶσιν.
39 Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν Γραμματέων εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.
40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾷν αὐτὸν ὐδέν.
41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγυσι, τὸν Χριστὸν
υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;
42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν
ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μυ· Κάθυ ἐκ δεξιῶν μυ,
43 Ἕως ἂν θῶ τὺς ἐχθρύς συ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν συ.
44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτῦ
ἐστιν;
45 Ἀκούοντος δὲ παντὸς τῦ λαῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτῦ·
46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ
πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.
47 Οἳ κατεσθίυσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει
μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.

Κεφ. κα'. (XXI.)

1 Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς γαζοφυλάκιον πλυσίυς.
2 Εἶδε δὲ καί τινα χήραν πενιχρὰν βάλλυσαν ἐκεῖ δύο
λεπτά.
3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν.
4 Ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τῦ Θεῦ· αὕτη δὲ ἐκ τῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.
5 Καί τινων λεγόντων περὶ τῦ ἱερῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς, καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε·
6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς ὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς ὐ καταλυθήσεται.
7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε
οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα
γίνεσθαι;
8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μυ, λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι·
καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ ὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑπο-
κρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ
λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ, καὶ τῇ ἐξουσίᾳ
τοῦ ἡγεμόνος.
21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδα-
μεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις, καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις πρό-
σωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις.
22 Ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὔ;
23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· Τί με πειράζετε;
24 Ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· Τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπι-
γραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον· Καίσαρος.
25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρος
Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.
26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναν-
τίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ,
ἐσίγησαν.
27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδουκαίων, (οἱ ἀντι-
λέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι,) ἐπηρώτησαν αὐτὸν,
28 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐάν
τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος
ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐ-
ξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
29 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος, λαβὼν γυ-
ναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.
30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέ-
θανεν ἄτεκνος.
31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑ-
πτά· καὶ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον.
32 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή;
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.
34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ
αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται.
35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ
τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγα-
μίσκονται.
36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ
εἰσι, καὶ υἱοί εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.
37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν
ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει Κύριον τὸν Θεὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν
Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ.

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ εἴπατέ μοι.

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

9 Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτόν, ἐξαπέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες, καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοί, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε.

34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.
35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.
36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.
37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,
38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.
39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται.
41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ,
42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ, καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.
43 Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν·
44 Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.
45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,
46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.
47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ.
48 Καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

Κεφ. κ'. (XX.)

1 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς σὺν τοῖς Πρεσβυτέροις.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε λέγων· Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ.

21 Ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας.

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε· ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα.

23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς.

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

30 Εἰπών· Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· Διὰ τί λύετε; Οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν πῶλον;

41 Λέγων· Τί σοι θέλεις ποιήσω. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, ϗ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Κεφ. ιθ'. (XIX.)

1 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχώ.

2 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι· ϗ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.

4 Καὶ προσδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν ϗ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι.

6 Καὶ σπεύσας κατέβη καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι.

8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· ϗ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι ϗ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.

10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι, ϗ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παραβολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἱερουσαλὴμ, ϗ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.

12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, ϗ ὑποστρέψαι.

13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, ϗ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτὸν, ϗ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

22 Ακούσας δὲ ταῦτα ὁ Ιησοῦς, εἶπεν αυτῷ· Ἔτι ἕν σοι
λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ
ἕξεις θησαυρὸν εν ουρανῷ· καὶ δεῦρο, ακολούθει μοι.
23 Ὁ δὲ ακούσας ταῦτα, περίλυπος εγένετο· ἦν γὰρ
πλούσιος σφόδρα.
24 Ιδὼν δὲ αυτὸν ὁ Ιησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε·
Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εισελεύσονται εις
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
25 Ευκοπώτερον γάρ εστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥα-
φίδος εισελθεῖν, ἢ πλούσιον εις τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
εισελθεῖν.
26 Εἶπον δὲ οἱ ακούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;
27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ αδύνατα παρὰ ανθρώποις, δυνατά
εστι παρὰ τῷ Θεῷ.
28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ιδοὺ, ἡμεῖς αφήκαμεν πάντα, καὶ
ηκολουθήσαμέν σοι.
29 Ὁ δὲ εἶπεν αυτοῖς· Αμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ουδείς
εστιν ὃς αφῆκεν οικίαν, ἢ γονεῖς, ἢ αδελφοὺς, ἢ γυναῖκα,
ἢ τέκνα ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
30 Ὃς ου μὴ απολάβῃ πολλαπλασίονα εν τῷ καιρῷ
τούτῳ, καὶ εν τῷ αιῶνι τῷ ερχομένῳ ζωὴν αιώνιον.
31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αυτούς· Ιδοὺ
αναβαίνομεν εις Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ
γεγραμμένα διὰ τῶν Προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ανθρώπου.
32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ εμπαιχθήσεται,
καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ εμπτυσθήσεται.
33 Καὶ μαστιγώσαντες αποκτενοῦσιν αυτόν· καὶ τῇ ἡ-
μέρᾳ τῇ τρίτῃ αναστήσεται.
34 Καὶ αυτοὶ ουδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα
τοῦτο κεκρυμμένον απ' αυτῶν, καὶ ουκ εγίνωσκον τὰ λεγό-
μενα.
35 Εγένετο δὲ εν τῷ εγγίζειν αυτὸν εις Ἱεριχὼ, τυ-
φλός τις εκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.
36 Ακούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, επυνθάνετο τί
είη τοῦτο.
37 Απήγγειλαν δὲ αυτῷ, ὅτι Ιησοῦς ὁ Ναζωραῖος πα-
ρέρχεται.
38 Καὶ εβόησε λέγων· Ιησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ελέησόν με.
39 Καὶ οἱ προάγοντες επετίμων αυτῷ ἵνα σιωπήσῃ·
αυτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον έκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ελέησόν με.
40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ιησοῦς εκέλευσεν αυτὸν αχθῆναι πρὸς
αυτόν. Εγγίσαντος δὲ αυτοῦ επηρώτησεν αυτόν.

5 Διάγε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει.

7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς κ̀ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;

8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει· πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

9 Εἶπε δὲ κ̀ πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, κ̀ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύτην.

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, κ̀ ὁ ἕτερος Τελώνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ κ̀ ὡς οὗτος ὁ Τελώνης.

12 Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου· ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.

13 Καὶ ὁ Τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, κ̀ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου κ̀ τὴν μητέρα σου.

21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου·

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως· Παρελθὼν ἀνάπεσαι;

8 Ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ;

9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόῤῥωθεν.

13 Καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν.

15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ;

18 Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος;

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως.

21 Οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ὧδε, ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ· Ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ ὧδε, ἤ, ἰδοὺ ἐκεῖ. Μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε.

24 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ'

23 Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ.
24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραὰμ ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.
25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι, ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.
26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.
27 Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου.
28 Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.
29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἔχουσι Μωσέα, καὶ τοὺς Προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς μετανοήσουσιν.
31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ τῶν Προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

Κεφ. ιζ'. (XVII.)

1 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἀνένδεκτόν ἐστι μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται.
2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔῤῥιπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων.
3 Προσέχετε ἑαυτοῖς· Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.
4 Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σέ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σέ, λέγων· Μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτῷ.
5 Καὶ εἶπον οἱ Ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθες ἡμῖν πίστιν.
6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· Ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν.

7 Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶ-
πεν· Ἑκατὸν κόρους σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου
τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.
8 Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι
φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι
ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ
μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς
εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.
10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι·
καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν.
11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε,
τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;
12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑ-
μέτερον τίς ὑμῖν δώσει;
13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ
τὸν ἕνα μισήσει, καὶ καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀν-
θέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε Θεῷ δου-
λεύειν καὶ μαμωνᾷ.
14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυ-
ροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν.
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας
ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ ἐστιν.
16 Ὁ νόμος καὶ οἱ Προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.
17 Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν πα-
ρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.
18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμῶν ἑτέ-
ραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γα-
μῶν, μοιχεύει.
19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύ-
ραν, καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ᾽ ἡμέραν λαμπρῶς.
20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος ὃς ἐβέβλητο
πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος.
21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν
πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ
κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ.
22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆ-
ναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ.
Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.

24 Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ
ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ
ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ
χορῶν.

26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο
τί εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει, καὶ
ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑ-
γιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

28 Ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ
αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· Ἰδοὺ, τοσαῦτα
ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον,
καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου
εὐφρανθῶ.

30 Ὅτι δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον
μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ
εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ, σά ἐστιν.

32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου
οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑ-
ρέθη.

Κεφ. ις'. (XVI.)

1 Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ἄνθρω-
πός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διε-
βλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω
περὶ σοῦ, ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ
δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ
κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν
οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.

4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονο-
μίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν
τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ
κυρίῳ μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γρά-
ψον πεντήκοντα.

7 Λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται εν τῷ ουρανῷ επὶ
ενὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ επὶ εννενηκονταεννέα δικαίοις,
οἵ τινες ου χρείαν ἔχουσι μετανοίας.
8 Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, εὰν απολέσῃ
δραχμὴν μίαν, ουχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οικίαν,
καὶ ζητεῖ επιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ;
9 Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς φίλας, καὶ τὰς γείτονας
λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν α-
πώλεσα.
10 Οὕτω λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ενώπιον τῶν Αγγέ-
λων τοῦ Θεοῦ επὶ ενὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.
11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς.
12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αυτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι
τὸ επιβάλλον μέρος τῆς ουσίας. Καὶ διεῖλεν αυτοῖς τὸν βίον.
13 Καὶ μετ' ου πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ
νεώτερος υἱὸς απεδήμησεν εις χώραν μακράν, καὶ εκεῖ διε-
σκόρπισε τὴν ουσίαν αυτοῦ, ζῶν ασώτως.
14 Δαπανήσαντος δὲ αυτοῦ πάντα, εγένετο λιμὸς ισχυ-
ρὸς κατὰ τὴν χώραν εκείνην· καὶ αυτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.
15 Καὶ πορευθεὶς εκολλήθη ενὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώ-
ρας εκείνης. Καὶ ἔπεμψεν αυτὸν εις τοὺς αγροὺς αυτοῦ βό-
σκειν χοίρους.
16 Καὶ επεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αυτοῦ απὸ τῶν
κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ ουδεὶς εδίδου αυτῷ.
17 Εις ἑαυτὸν δὲ ελθὼν εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ πα-
τρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, εγὼ δὲ λιμῷ απόλλυμαι;
18 Αναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ερῶ
αυτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εις τὸν ουρανόν, καὶ ενώπιόν σου·
19 Καὶ ουκέτι ειμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν
με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.
20 Καὶ αναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ
αυτοῦ μακρὰν απέχοντος, εἶδεν αυτὸν ὁ πατὴρ αυτοῦ, καὶ
εσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν επέπεσεν επὶ τὸν τράχηλον
αυτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αυτόν.
21 Εἶπε δὲ αυτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἥμαρτον εις τὸν ου-
ρανὸν καὶ ενώπιόν σου, καὶ ουκέτι ειμὶ ἄξιος κληθῆναι
υἱός σου.
22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αυτοῦ· Εξενέγκατε
τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ενδύσατε αυτόν, καὶ δότε δακτύ-
λιον εις τὴν χεῖρα αυτοῦ καὶ ὑποδήματα εις τοὺς πόδας.
23 Καὶ ενέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ
φαγόντες ευφρανθῶμεν·

25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· ϗ στραφεὶς
εἶπε πρὸς αὐτούς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρός με, ϗ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα
ἑαυτοῦ, ϗ τὴν μητέρα, ϗ τὴν γυναῖκα, ϗ τὰ τέκνα, ϗ
τοὺς ἀδελφούς, ϗ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ ϗ τὴν ἑαυτοῦ ψυ-
χήν, οὐ δύναταί μου μαθητὴς εἶναι.

27 Καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ϗ ἔρχεται
ὀπίσω μου, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής·

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ
πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς
ἀπαρτισμόν;

29 Ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, ϗ μὴ ἰσχύοντος
ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ,

30 Λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν,
ϗ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι.

31 Ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βα-
σιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύεται εἰ δυ-
νατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι
χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόῤῥω ὄντος, πρεσβείαν ἀ-
ποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι
τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι
ἀρτυθήσεται; Οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν·
ἔξω βάλλουσιν αὐτό· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Κεφ. ιε'. (XV.)

1 Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι ϗ οἱ
ἁμαρτωλοί, ἀκούειν αὐτοῦ.

2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι, ϗ οἱ Γραμματεῖς λέ-
γοντες· Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, ϗ συνεσθίει
αὐτοῖς.

3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων·

4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, ϗ ἀπο-
λέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐννενηκονταεννέα ἐν
τῇ ἐρήμῳ, ϗ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὕρῃ αὐτό;

5 Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους ἑαυτοῦ χαίρων·

6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους ϗ τοὺς
γείτονας λέγων αὐτοῖς· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρό-
βατόν μου τὸ ἀπολωλός.

τȣ́τῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ᾽ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.

10 Ἀλλ᾽ ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔςαι σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοι·

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

12 Ἔλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἄριςον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τȣ̀ς φίλους σȣ, μηδὲ τȣ̀ς ἀδελφȣ́ς σȣ, μηδὲ τȣ̀ς συγγενεῖς σȣ, μηδὲ γείτονας πλȣσίȣς· μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα.

13 Ἀλλ᾽ ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχȣ́ς, ἀναπήρȣς, χωλȣ́ς, τυφλούς.

14 Καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι ουκ ἔχουσιν ανταποδοῦναί σοι· ανταποδοθήσεται γάρ σοι εν τῇ αναςάσει τῶν δικαίων.

15 Ακȣ́σας δὲ τὶς τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον εν τῇ βασιλείᾳ τȣ̃ Θεȣ̃.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αυτῷ· Ἄνθρωπός τις εποίησε δεῖπνον μέγα, κ᾽ εκάλεσε πολλούς.

17 Καὶ απέςειλε τὸν δȣ̃λον αὐτȣ̃ τῇ ὥρᾳ τȣ̃ δείπνȣ εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά εςι πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο απὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αυτῷ· Αγρὸν ηγόρασα, κ᾽ ἔχω ανάγκην ἐξελθεῖν κ᾽ ιδεῖν αυτόν· ερωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

19 Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ηγόρασα πέντε, κ᾽ πορεύομαι δοκιμάσαι αυτά· ερωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, κ᾽ διὰ τȣ̃το ȣ̓ δύναμαι ελθεῖν.

21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δȣ̃λος εκεῖνος απήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε οργισθεὶς ὁ οικοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αυτοῦ· Ἔξελθε ταχέως εις τὰς πλατείας κ᾽ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχȣ́ς, κ᾽ αναπήρȣς, κ᾽ χωλȣ̀ς, κ᾽ τυφλȣ̀ς εισάγαγε ὧδε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δȣ̃λος· Κύριε, γέγονεν ὡς επέταξας, κ᾽ ἔτι τόπος εςί.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δȣ̃λον· Ἔξελθε εις τὰς ὁδȣ̀ς κ᾽ φραγμȣ̀ς, κ᾽ ἀνάγκασον εισελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μȣ.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ȣ̓δεὶς τῶν ανδρῶν εκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μȣ τȣ̃ δείπνȣ.

29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βοῤ-
ῥᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
Θεοῦ.
30 Καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶ
πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι.
31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι λέ-
γοντες αὐτῷ· Ἔξελθε, καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρώ-
δης θέλει σε ἀποκτεῖναι.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι
ταύτῃ· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σή-
μερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι.
33 Πλὴν δεῖ με σήμερον, καὶ αὔριον, καὶ τῇ ἐχομένῃ
πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱε-
ρουσαλήμ.
34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προ-
φήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, πο-
σάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις
τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε.
35 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Ἀμὴν δὲ
λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μή με ἴδητε ἕως ἂν ἥξῃ ὅτε εἴπητε·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. (XIV.)

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν
ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ
ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.
2 Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ
Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; Οἱ
δὲ ἡσύχασαν.
4 Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε.
5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ
βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;
6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.
7 Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων
πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς·
8 Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς
εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημέ-
νος ὑπ' αὐτοῦ·
9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς

13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· κ) παραχρῆμα ἀ-
νωρθώθη, καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν.

14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτῶν ὅτι τῷ
σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἕξ ἡμέ-
ραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι
θεραπεύεσθε, κ) μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, κ) εἶπεν· Ὑποκριταί,
ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν
ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, κ) ἀπαγαγὼν ποτίζει;

16 Ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ σα-
τανᾶς, ἰδοὺ δέκα κ) ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ
δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατῃσχύνοντο πάντες οἱ
ἀντικείμενοι αὐτῷ· κ) πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι
τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

18 Ἔλεγε δέ· τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ,
κ) τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;

19 Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος
ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· κ) ηὔξησε, κ) ἐγένετο εἰς δέν-
δρον μέγα, κ) τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς
κλάδοις αὐτοῦ.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς
ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις κ) κώμας διδάσκων, κ)
πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.

23 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι;
Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·

24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολ-
λοί, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, κ) οὐκ ἰσχύσουσιν.

25 Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης, κ) ἀποκλείσῃ τὴν
θύραν, κ) ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι, κ) κρούειν τὴν θύραν λέ-
γοντες· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· κ) ἀποκριθεὶς ἐρεῖ
ὑμῖν· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ.

26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου, κ) ἐ-
πίομεν, κ) ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.

27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ·
ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμός, κ) ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων,
ὅταν ὄψησθε Ἀβραάμ, κ) Ἰσαάκ, κ) Ἰακώβ, κ) πάντας
τοὺς Προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ· ὑμᾶς δὲ ἐκβαλ-
λομένους ἔξω.

56 Ὑποκριταὶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ ουρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν, τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς ου δοκιμάζετε;

57 Τί δὲ καὶ αφ' ἑαυτῶν ου κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ αντιδίκου σου επ' ἄρχοντα, εν τῇ ὁδῷ, δὸς εργασίαν απηλλάχθαι απ' αυτοῦ, μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλῃ εις φυλακήν.

59 Λέγω σοι, ου μὴ εξέλθῃς εκεῖθεν ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν αποδῷς.

Κεφ. ιγ'. (XIII.)

1 Παρῆσαν δέ τινες εν αυτῷ τῷ καιρῷ απαγγέλλοντες αυτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αυτῶν.

2 Καὶ αποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αυτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους εγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν;

3 Ουχὶ, λέγω ὑμῖν· αλλ' εὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως απολεῖσθε.

4 Ἢ εκεῖνοι οἱ δέκα καὶ οκτὼ, εφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος εν τῷ Σιλωὰμ, καὶ απέκτεινεν αυτοὺς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι οφειλέται εγένοντο παρὰ πάντας ανθρώπους τοὺς κατοικοῦντας εν Ἱερουσαλήμ;

5 Ουχὶ, λέγω ὑμῖν· αλλ' εὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως απολεῖσθε.

6 Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν. Συκῆν εἶχέ τις εν τῷ αμπελῶνι αυτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῶν εν αυτῇ, καὶ ουχ εὗρεν.

7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν αμπελουργόν· Ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν εν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ ουχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αυτήν· ἱνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;

8 Ὁ δὲ αποκριθεὶς λέγει· Κύριε, ἄφες αυτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αυτὴν καὶ βάλω κοπρίαν.

9 Κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· ει δὲ μήγε, εις τὸ μέλλον εκκόψεις αυτήν.

10 Ἦν δὲ διδάσκων εν μιᾷ τῶν συναγωγῶν εν τοῖς σάββασι.

11 Καὶ ιδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ασθενείας ἔτη δέκα καὶ οκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ανακύψαι εις τὸ παντελές.

12 Ἰδὼν δὲ αυτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αυτῇ· Γύναι, απολέλυσαι τῆς ασθενείας σου.

40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖ-
τε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;
42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος,
καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐ-
τοῦ τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον;
43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ
εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.
44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχου-
σιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.
45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρο-
νίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖ-
δας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε, καὶ πίνειν, καὶ μεθύσκε-
σθαι,
46 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσ-
δοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ
τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.
47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑ-
αυτοῦ, καὶ μὴ ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα
αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς.
48 Ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσε-
ται ὀλίγας· παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ'
αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐ-
τόν.
49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη
ἀνήφθη;
50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι
ἕως οὗ τελεσθῇ;
51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐ-
χὶ λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν.
52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμε-
μερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί.
53 Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πα-
τρὶ, μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ, πενθερὰ
ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐ-
τῆς.
54 Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· Ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην
ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε· Ὄμβρος ἔρχε-
ται· καὶ γίνεται οὕτω.
55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε· Ὅτι καύσων ἔ-
σται, καὶ γίνεται.

24 Κατανοήσατε τὰς κόρακας, ὅτι ὰ σπείρασιν, ὰδὲ θερίζασιν· οἷς ὰκ ἔστι ταμεῖον, ουδὲ αποθήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αυτούς. Πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς διαφέρετε τῶν πετεινῶν;

25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;

26 Ει οὖν ὰτε ελάχιςον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;

27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αυξάνει· ου κοπιᾷ, ὰδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, ουδὲ Σολομὼν εν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τέτων.

28 Ει δὲ τὸν χόρτον εν τῷ αγρῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εις κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως αμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ολιγόπιςοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε.

30 Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου επιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήζετε τούτων.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα προςεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι ευδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ελεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιύμενα, θησαυρὸν ανέκλειπτον εν τοῖς ὰρανοῖς· ὅπὰ κλέπτης ὰκ εγγίζει, ὰδὲ σὴς διαφθείρει.

34 Ὅπὰ γάρ εςιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, εκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔςαι.

35 Ἔςωσαν ὑμῶν αἱ οσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι.

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ανθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε αναλύσει εκ τῶν γάμων· ἵνα ελθόντος, καὶ κρέσαντος, ευθέως ανοίξωσιν αυτῷ.

37 Μακάριοι οἱ δᾶλοι εκεῖνοι, ὰς ελθὼν ὁ κύριος εὑρήσει γρηγορᾶντας· αμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ανακλινεῖ αυτὰς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αυτοῖς.

38 Καὶ εὰν ἔλθῃ εν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ εν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ ὅτω, μακάριοί εισιν οἱ δᾶλοι εκεῖνοι.

39 Τᾶτο δὲ γινώσκετε, ὅτι ει ᾔδει ὁ οικοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, εγρηγόρησεν ἂν, καὶ ὰκ ἂν αφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτᾶ.

6 Ουχὶ πέντε ςρουθία πωλεῖται ασσαρίων δύο, καὶ ἓν ἐξ αυτῶν ουκ ἔςιν επιλελησμένον ενώπιον τοῦ Θεοῦ;

7 Αλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ηρίθμηνται. Μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν ςρουθίων διαφέρετε.

8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ εν εμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ανθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ανθρώπου ὁμολογήσει εν αυτῷ ἔμπροσθεν τῶν Αγγέλων τοῦ Θεοῦ.

9 Ὁ δὲ αρνησάμενός με ενώπιον τῶν ανθρώπων, απαρνηθήσεται ενώπιον τῶν Αγγέλων τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ πᾶς ὃς ερεῖ λόγον εις τὸν υἱὸν τοῦ ανθρώπου, αφεθήσεται αυτῷ· τῷ δὲ εις τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι ουκ αφεθήσεται.

11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς επὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς αρχὰς καὶ τὰς εξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς, ἢ τί απολογήσησθε, ἢ τί εἴπητε.

12 Τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς εν αυτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ ειπεῖν.

13 Εἶπε δέ τις αυτῷ εκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, ειπὲ τῷ αδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' εμοῦ τὴν κληρονομίαν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν αυτῷ· Ἄνθρωπε, τίς με κατέςησε δικαςὴν ἢ μεριςὴν εφ' ὑμᾶς;

15 Εἶπε δὲ πρὸς αυτούς· Ὁρᾶτε, καὶ φυλάσσεσθε απὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι ουκ εν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αυτοῦ εςιν εκ τῶν υπαρχόντων αυτοῦ.

16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αυτοὺς λέγων· Ανθρώπου τινὸς πλουσίου ευφόρησεν ἡ χώρα.

17 Καὶ διελογίζετο εν ἑαυτῷ λέγων· Τί ποιήσω; ὅτι ουκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου.

18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· Καθελῶ μου τὰς αποθήκας, καὶ μείζονας οικοδομήσω· καὶ συνάξω εκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου, καὶ τὰ αγαθά μου.

19 Καὶ ερῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχή, ἔχεις πολλὰ αγαθὰ κείμενα εις ἔτη πολλά· αναπαύου, φάγε, πίε, ευφραίνου.

20 Εἶπε δὲ αυτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου απαιτοῦσιν απὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔςαι;

21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εις Θεὸν πλουτῶν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αυτοῦ· Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε, μηδὲ τῷ σώματι τί ενδύσησθε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεῖόν εςι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ενδύματος.

46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς Νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν Προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτοὺς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα.

49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς Προφήτας, καὶ Ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν.

50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν Προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου, τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου. Ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

53 Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων.

54 Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, καὶ ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ'. (XII.)

1 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.

3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων.

4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι.

5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν τοῦτον φοβήθητε.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινευΐταις, οὕτως ἔςαι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασίλισσα Νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.

32 Ἄνδρες Νινευῒ ἀναςήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.

33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας εἰς κρυπτὸν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐςὶν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτινόν ἐςιν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

35 Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐςίν.

36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, ἔςαι φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀςραπῇ φωτίζῃ σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως ἀριςήσῃ παρ᾽ αὐτῷ. Εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίςου.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας.

40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;

41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐςιν.

42 Ἀλλ᾽ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ πήγανον, καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἐςὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἴδασιν.

45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν Νομικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν.
Εγένετο δὲ τȣ̃ δαιμονίȣ ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφὸς,
καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.
15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Εν Βεελζεβȣ̀λ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.
16 Ἕτεροι δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτȣ̃ ἐζήτων
ἐξ ȣ̓ρανȣ̃.
17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς·
Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημȣ̃ται, καὶ
οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.
18 Ει δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς
σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτȣ̃; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζε-
βȣ̀λ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.
19 Ει δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβȣ̀λ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ
υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τȣ̃το κριταὶ ὑμῶν
αὐτοὶ ἔσονται.
20 Ει δὲ ἐν δακτύλῳ Θεȣ̃ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα
ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τȣ̃ Θεȣ̃.
21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυ-
τȣ̃ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐςὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτȣ̃.
22 Επὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτȣ̃ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐ-
τὸν, τὴν πανοπλίαν αὐτȣ̃ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει, καὶ τὰ
σκῦλα αὐτȣ̃ διαδίδωσιν.
23 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ
συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.
24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν-
θρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ανάπαυσιν·
καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅ-
θεν ἐξῆλθον.
25 Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.
26 Τότε πορεύεται, καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύ-
ματα πονηρότερα ἑαυτȣ̃· καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ
γίνεται τὰ ἔσχατα τȣ̃ ἀνθρώπȣ ἐκείνȣ χείρονα τῶν πρώ-
των.
27 Εγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις
γυνὴ φωνὴν ἐκ τȣ̃ ὄχλȣ εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία
ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.
28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενȣ̃νγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν
λόγον τȣ̃ Θεȣ̃, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.
29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων ἤρξατο λέγειν· Ἡ
γενεὰ αὕτη πονηρά ἐςι· σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον ȣ̓
δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ιωνᾶ τȣ̃ προφήτȣ.

41 Αποκριθεὶς δὲ εἶπεν αυτῇ ὁ Ιησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς ϗ τυρβάζῃ περὶ πολλά. Ἑνὸς δέ εστι χρεία.
42 Μαρία δὲ τὴν αγαθὴν μερίδα εξελέξατο, ἥτις ουκ αφαιρεθήσεται απ' αυτῆς.

Κεφ. ια'. (XI.)

1 Καὶ εγένετο εν τῷ εἶναι αυτὸν εν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς επαύσατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αυτοῦ πρὸς αυτόν· Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς ϗ Ιωάννης εδίδαξε τοὺς μαθητὰς αυτοῦ.
2 Εἶπε δὲ αυτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· ΠΑ'ΤΕΡ ἡμῶν ὁ εν τοῖς ουρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ελθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς εν ουρανῷ, ϗ επὶ τῆς γῆς.
3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν επιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν.
4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ϗ γὰρ αυτοὶ αφίεμεν παντὶ οφείλοντι ἡμῖν· ϗ μὴ εισενέγκῃς ἡμᾶς εις πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς απὸ τοῦ πονηροῦ.
5 Καὶ εἶπε πρὸς αυτούς. Τίς εξ ὑμῶν ἕξει φίλον, ϗ πορεύσεται πρὸς αυτὸν μεσονυκτίου, ϗ εἴπῃ αυτῷ· Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους·
6 Επειδὴ φίλος μου παρεγένετο εξ ὁδοῦ πρός με, ϗ ουκ ἔχω ὃ παραθήσω αυτῷ.
7 Κακεῖνος ἔσωθεν αποκριθεὶς εἴπῃ· Μή μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, ϗ τὰ παιδία μου μετ' εμοῦ εις τὴν κοίτην εισίν· ου δύναμαι αναστὰς δοῦναί σοι.
8 Λέγω ὑμῖν, ει ϗ ου δώσει αυτῷ αναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αυτοῦ φίλον, διάγε τὴν αναίδειαν αυτοῦ εγερθεὶς δώσει αυτῷ ὅσων χρῄζει.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αιτεῖτε, ϗ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, ϗ εὑρήσετε· κρούετε, ϗ ανοιγήσεται ὑμῖν.
10 Πᾶς γὰρ ὁ αιτῶν λαμβάνει· ϗ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· ϗ τῷ κρούοντι ανοιγήσεται.
11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αιτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον επιδώσει αυτῷ; ει ϗ ιχθὺν, μὴ αντὶ ιχθύος ὄφιν επιδώσει αυτῷ;
12 Ἢ ϗ εὰν αιτήσῃ ὠὸν, μὴ επιδώσει αυτῷ σκορπίον;
13 Ει ουν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε αγαθὰ δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ εξ ουρανοῦ δώσει Πνεῦμα ἅγιον τοῖς αιτοῦσιν αυτόν;

25 Καὶ ἰδοὺ Νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν.

33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι.

36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;

37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου· καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.

10 Εις ἣν δ' αν πόλιν εισέρχησθε, ϗ μὴ δέχωνται υμᾶς, εξελθόντες εις τὰς πλατείας αυτῆς είπατε·

11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν εκ τῆς πόλεως υμῶν, απομασσόμεθα υμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν εφ' υμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω δὲ υμῖν, ὅτι Σοδόμοις εν τῇ ἡμέρᾳ εκείνῃ ανεκτότερον έςαι, ἢ τῇ πόλει εκείνῃ.

13 Ουαί σοι Χοραζίν, ουαί σοι Βηθσαϊδά· ὅτι ει εν Τύρῳ ϗ Σιδῶνι εγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι εν υμῖν, πάλαι αν εν σάκκῳ ϗ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν.

14 Πλὴν Τύρῳ ϗ Σιδῶνι ανεκτότερον έςαι εν τῇ κρίσει ἢ υμῖν.

15 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ ἡ ἕως τοῦ ουρανοῦ υψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ.

16 Ὁ ακούων υμῶν εμοῦ ακούει, καὶ ὁ αθετῶν υμᾶς, εμὲ αθετεῖ· ὁ δὲ εμὲ αθετῶν, αθετεῖ τὸν αποστείλαντά με.

17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια υποτάσσεται ἡμῖν εν τῷ ονόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αυτοῖς· Εθεώρουν τὸν σατανᾶν, ὡς αςραπὴν, εκ τοῦ ουρανοῦ πεσόντα.

19 Ιδοὺ δίδωμι υμῖν τὴν εξουσίαν τοῦ πατεῖν επάνω ὄφεων ϗ σκορπίων, ϗ επὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ εχθροῦ· ϗ ουδὲν υμᾶς ου μὴ αδικήσει.

20 Πλὴν εν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα υμῖν υποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον ὅτι τὰ ονόματα υμῶν εγράφη εν τοῖς ουρανοῖς.

21 Εν αυτῇ τῇ ὥρᾳ ηγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ιησοῦς, ϗ εἶπεν· Εξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ ουρανοῦ ϗ τῆς γῆς, ὅτι απέκρυψας ταῦτα απὸ σοφῶν ϗ συνετῶν, ϗ απεκάλυψας αυτὰ νηπίοις· ναὶ, ὁ πατὴρ, ὅτι οὕτως εγένετο ευδοκία έμπροσθέν σου.

22 Πάντα παρεδόθη μοι υπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ ουδεὶς γινώσκει τίς εστιν ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατὴρ· καὶ τίς εςιν ὁ πατὴρ, ει μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ εαν βούληται ὁ υἱὸς αποκαλύψαι.

23 Καὶ ςραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ιδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ οφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.

24 Λέγω γὰρ υμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται ϗ βασιλεῖς ηθέλησαν ιδεῖν ἃ υμεῖς βλέπετε, καὶ ουκ εἶδον· καὶ ακοῦσαι ἃ ακούετε, καὶ ουκ ἤκουσαν.

πων απολέσαι, αλλά σῶσαι. Καὶ επορεύθησαν εις ἑτέραν κώμην.

57 Εγένετο δὲ πορευομένων αυτῶν, εν τῇ ὁδῷ ειπέ τις πρὸς αυτόν· Ακολουθήσω σοι, ὅπου αν απέρχῃ, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αυτῷ ὁ Ιησοῦς· Αἱ αλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ ουρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ανθρώπου ουκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ακολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, επίτρεψόν μοι απελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αυτῷ ὁ Ιησοῦς· Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ απελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ακολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ επίτρεψόν μοι αποτάξασθαι τοῖς εις τὸν οἶκόν μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αυτὸν ὁ Ιησοῦς· Ουδεὶς επιβαλὼν τὴν χεῖρα αυτοῦ επ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εις τὰ οπίσω, εὔθετός εστιν εις τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ί. (Χ.)

1 Μετὰ δὲ ταῦτα ανέδειξεν ὁ Κύριος ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ απέστειλεν αυτοὺς ανὰ δύο πρὸ προσώπου αυτοῦ, εις πᾶσαν πόλιν, καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν αυτὸς ἔρχεσθαι.

2 Ἔλεγεν οὖν πρὸς αυτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ εργάται ολίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως εκβάλλῃ εργάτας εις τὸν θερισμὸν αυτοῦ.

3 Ὑπάγετε· ιδοὺ εγὼ αποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας εν μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ασπάσησθε.

5 Εις ἣν δ' αν οικίαν εισέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Ειρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ εαν μὲν ᾖ εκεῖ ὁ υἱὸς ειρήνης, επαναπαύσεται επ' αυτὸν ἡ ειρήνη ὑμῶν· ει δὲ μήγε, εφ' ὑμᾶς ανακάμψει.

7 Εν αυτῇ δὲ τῇ οικίᾳ μένετε, εσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αυτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ εργάτης τοῦ μισθοῦ αυτοῦ εστί. Μὴ μεταβαίνετε εξ οικίας εις οικίαν.

8 Καὶ εις ἣν δ' αν πόλιν εισέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, εσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν.

9 Καὶ θεραπεύετε τοὺς εν αυτῇ ασθενεῖς, καὶ λέγετε αυτοῖς· Ἤγγικεν εφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

διεςραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι
ὑμῶν; Προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σε.
42 Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτῦ, ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαι-
μόνιον, καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησῦς τῷ πνεύ-
ματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν
αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτῦ.
43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ
Θεοῦ· πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ
Ἰησῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτῦ.
44 Θέσθε ὑμᾶς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τὺς λόγυς τύτυς· ὁ
γὰρ υἱὸς τῦ ἀνθρώπυ μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας αν-
θρώπων.
45 Οἱ δὲ ἠγνόυν τὸ ῥῆμα τῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμ-
μένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο
ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τύτυ.
46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν εἴη
μείζων αὐτῶν.
47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐ-
τῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίυ, ἔςησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ,
48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν δέξηται τῦτο τὸ παιδίον
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μυ, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξη-
ται, δέχεται τὸν ἀποςείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶ-
σιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔςαι μέγας.
49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶπεν· Ἐπιςάτα, εἴδομέν
τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί συ ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια· καὶ ἐκω-
λύσαμεν αὐτὸν, ὅτι ὐκ ἀκολυθεῖ μεθ' ἡμῶν.
50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ
ὐκ ἔςι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐςιν.
51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληρῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀ-
ναλήψεως αὐτῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτῦ ἐςήριξε τῦ
πορεύεσθαι εἰς Ἱερυσαλήμ.
52 Καὶ ἀπέςειλεν ἀγγέλυς πρὸ προσώπυ αὐτῦ· καὶ πο-
ρευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥςε ἑτοιμάσαι
αὐτῷ.
53 Καὶ ὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν
πορευόμενον εἰς Ἱερυσαλήμ.
54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης
εἶπον· Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τῦ ὐ-
ρανῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτὺς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε;
53 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἴ-
δατε οἵυ πνεύματός ἐςε ὑμεῖς·
56 Ὁ γὰρ υἱὸς τῦ ἀνθρώπου ουκ ἦλθε ψυχὰς ανθρώ-

τοῦτον ὁ υἱὸς ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν
τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέ-
λων.
27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκό-
των, οἳ ου μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ.
28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτὼ,
καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον,
ανέβη εις τὸ ὄρος προσεύξασθαι.
29 Καὶ ἐγένετο εν τῷ προσεύχεσθαι αυτὸν, τὸ εἶδος
τοῦ προσώπου αυτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αυτοῦ λευ-
κὸς ἐξαστράπτων.
30 Καὶ ιδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αυτῷ, οἵτινες ἦσαν
Μωσῆς καὶ Ἠλίας,
31 Οἱ οφθέντες εν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αυτοῦ, ἣν
ἤμελλε πληροῦν εν Ἱερουσαλήμ.
32 Ὁ δὲ Πέτρος, καὶ οἱ σὺν αυτῷ ἦσαν βεβαρημένοι
ὕπνῳ. Διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αυτοῦ, καὶ τοὺς
δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αυτῷ.
33 Καὶ εγένετο εν τῷ διαχωρίζεσθαι αυτοὺς απ' αυτοῦ,
εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλόν εστιν
ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς μίαν σοὶ,
καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ ειδὼς ὃ λέγει.
34 Ταῦτα δὲ αυτοῦ λέγοντος, εγένετο νεφέλη, καὶ ε-
πεσκίασεν αυτούς· εφοβήθησαν δὲ εν τῷ εκείνους εισελθεῖν
εις τὴν νεφέλην.
35 Καὶ φωνὴ εγένετο εκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός
εστιν ὁ υἱός μου ὁ αγαπητὸς, αυτοῦ ακούετε.
36 Καὶ εν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, ευρέθη ὁ Ἰησοῦς μό-
νος· καὶ αυτοὶ εσίγησαν, καὶ ουδενὶ απήγγειλαν εν εκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις ουδὲν ὧν εωράκασιν.
37 Εγένετο δὲ εν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αυτῶν
απὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αυτῷ ὄχλος πολύς.
38 Καὶ ιδοὺ ανὴρ απὸ τοῦ ὄχλου ανεβόησε, λέγων· Δι-
δάσκαλε, δέομαί σου, επίβλεψον επὶ τὸν υἱόν μου· ὅτι
μονογενής εστί μοι·
39 Καὶ ιδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αυτὸν, καὶ εξαίφνης κρά-
ζει, καὶ σπαράσσει αυτὸν μετὰ αφροῦ, καὶ μόγις απο-
χωρεῖ απ' αυτοῦ συντρίβον αυτόν.
40 Καὶ εδεήθην τῶν μαθητῶν σου ἵνα εκβάλλωσιν αυτὸ,
καὶ ουκ ηδυνήθησαν.
41 Αποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ

ξάμενος αυτούς, ελάλει αυτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο.
12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ
δώδεκα εἶπον αυτῷ· Απόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα απελθόντες
εις τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς αγροὺς, καταλύσωσι, καὶ
εὕρωσιν επισιτισμόν· ὅτι ὧδε εν ερήμῳ τόπῳ εσμέν.
13 Εἶπε δὲ πρὸς αυτούς· Δότε αυτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.
Οἱ δὲ εἶπον· Ουκ εισὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ
δύο ἰχθύες, ει μήτι πορευθέντες ἡμεῖς αγοράσωμεν εις
πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.
14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς
τοὺς μαθητὰς αυτοῦ· Κατακλίνατε αυτοὺς κλισίας ανὰ
πεντήκοντα.
15 Καὶ εποίησαν οὕτω, καὶ ανέκλιναν ἅπαντας.
16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ανα-
βλέψας εις τὸν ουρανὸν, ευλόγησεν αυτούς· καὶ κατέκλα-
σε, καὶ εδίδου τοῖς μαθηταῖς, παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ.
17 Καὶ ἔφαγον, καὶ εχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη
τὸ περισσεῦσαν αυτοῖς κλασμάτων κόφινοι δώδεκα.
18 Καὶ εγένετο εν τῷ εἶναι αυτὸν προσευχόμενον κα-
ταμόνας, συνῆσαν αυτῷ οἱ μαθηταί· καὶ επηρώτησεν αυ-
τοὺς λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;
19 Οἱ δὲ αποκριθέντες εἶπον· Ιωάννην τὸν Βαπτιστήν·
ἄλλοι δὲ Ηλίαν· ἄλλοι δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν αρχαίων
ανέστη.
20 Εἶπε δὲ αυτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;
Αποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.
21 Ὁ δὲ επιτιμήσας αυτοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν
τοῦτο,
22 Ειπών· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ανθρώπου πολλὰ πα-
θεῖν, καὶ αποδοκιμασθῆναι από τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ Αρ-
χιερέων, καὶ Γραμματέων, καὶ αποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρί-
τῃ ἡμέρᾳ εγερθῆναι.
23 Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει οπίσω μου ελ-
θεῖν, απαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ αράτω τὸν σταυρὸν αυτοῦ
καθ' ἡμέραν, καὶ ακολουθείτω μοι.
24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αυτοῦ σῶσαι, απολέ-
σει αυτήν· ὃς δ' ἂν απολέσῃ τὴν ψυχὴν αυτοῦ ἕνεκεν ε-
μοῦ, οὗτος σώσει αυτήν.
25 Τί γὰρ ωφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον
ὅλον, ἑαυτὸν δὲ απολέσας, ἢ ζημιωθείς;
26 Ὃς γὰρ ἂν επαισχυνθῇ με καὶ τοὺς εμοὺς λόγους,

51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν
οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πα-
τέρα τῆς παιδὸς, καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν· Ὁ δὲ εἶ-
πε· Μὴ κλαίετε, οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χει-
ρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρου.

55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παρα-
χρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς, ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐ-
τοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Κεφ. θ'. (IX.)

1 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ,
ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια,
καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μή-
τε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μή-
τε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν.

4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐ-
κεῖθεν ἐξέρχεσθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς
πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν
ἀποτινάξατε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγε-
λιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

7 Ἤκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπ' αὐ-
τοῦ πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων, ὅτι
Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν.

8 Ὑπό τινων δὲ, ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι
προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς
δέ ἐστιν οὗτος περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτει
ἰδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ Ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα
ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν
εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ δε-

μόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον, καὶ σωφρονοῦντα παρὰ
τοὺς πόδας τοῦ Ιησοῦ, καὶ εφοβήθησαν.
36 Απήγγειλαν δὲ αυτοῖς καὶ οἱ ιδόντες, πῶς εσώθη ὁ
δαιμονισθείς.
37 Καὶ ηρώτησαν αυτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου
τῶν Γαδαρηνῶν, απελθεῖν απ' αυτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ
συνείχοντο· αυτὸς δὲ εμβὰς εις τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν.
38 Εδέετο δὲ αυτοῦ ὁ ανὴρ αφ' οὗ εξεληλύθει τὰ δαι-
μόνια, εἶναι σὺν αυτῷ. Απέλυσε δὲ αυτὸν ὁ Ιησοῦς λέγων·
39 Ὑπόστρεφε εις τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα εποίησέ
σοι ὁ Θεός. Καὶ απῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων
ὅσα εποίησεν αυτῷ ὁ Ιησοῦς.
40 Εγένετο δὲ εν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ιησοῦν, απεδέξα-
το αυτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αυτόν.
41 Καὶ ιδοὺ, ἦλθεν ανὴρ ᾧ ὄνομα Ιάειρος, καὶ αυτὸς
ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε, ϗ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας
τοῦ Ιησοῦ, παρεκάλει αυτὸν εισελθεῖν εις τὸν οἶκον αυτοῦ,
42 Ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αυτῷ ὡς ετῶν δώδεκα,
ϗ αὕτη ἀπέθνησκεν. (Εν δὲ τῷ ὑπάγειν αυτὸν οἱ ὄχλοι
συνέπνιγον αυτόν).
43 Καὶ γυνὴ οὖσα εν ῥύσει αἵματος απὸ ετῶν δώδεκα,
ἥτις εις ιατροὺς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, ουκ ἴσχυ-
σεν ὑπ' ουδενὸς θεραπευθῆναι.
44 Προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱμα-
τίου αυτοῦ, ϗ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αυτῆς.
45 Καὶ εἶπεν ὁ Ιησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμενός μου; Αρνου-
μένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αυτοῦ· Ε-
πιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε, καὶ αποθλίβουσι, ϗ λέ-
γεις· Τίς ὁ ἀψάμενός μου;
46 Ὁ δὲ Ιησοῦς εἶπεν· Ἥψατό μου τίς· εγὼ γὰρ ἔ-
γνων δύναμιν εξελθοῦσαν απ' εμοῦ.
47 Ιδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι ουκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε,
καὶ προσπεσοῦσα αυτῷ, δι' ἣν αιτίαν ἥψατο αυτοῦ απήγ-
γειλεν αυτῷ ενώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ιάθη πα-
ραχρῆμα.
48 Ὁ δὲ εἶπεν αυτῇ· Θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε· πορεύου εις ειρήνην.
49 Ἔτι αυτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ αρχι-
συναγώγου λέγων αυτῷ· Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου·
μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον·
50 Ὁ δὲ Ιησοῦς ακούσας απεκρίθη αυτῷ λέγων· Μὴ
φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.

εις πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αυτου, καὶ εἶπε πρὸς αυτούς· Διέλθωμεν εις τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ανήχθησαν.

23 Πλεόντων δὲ αυτῶν αφύπνωσε· καὶ κατέβη λαῖλαψ ανέμου εις τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο, καὶ εκινδύνευον.

24 Προσελθόντες δὲ διήγειραν αυτὸν λέγοντες· Επιστάτα, επιστάτα, απολλύμεθα. Ὁ δὲ εγερθεὶς επετίμησε τῷ ανέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ επαύσαντο, καὶ εγένετο γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αυτοῖς· Ποῦ εστιν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ εθαύμασαν, λέγοντες πρὸς αλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός εστιν, ὅτι καὶ τοῖς ανέμοις επιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αυτῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εις τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις εστὶν αντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Εξελθόντι δὲ αυτῷ επὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν αυτῷ ανήρ τις εκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια εκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ενεδιδύσκετο, καὶ εν οικίᾳ οὐκ έμενεν, αλλ' εν τοῖς μνήμασιν.

28 Ιδὼν δὲ τὸν Ιησοῦν, καὶ ανακράξας προσέπεσεν αυτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί εμοὶ καὶ σοί, Ιησοῦ, υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου μή με βασανίσῃς.

29 Παρήγγελλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ακαθάρτῳ εξελθεῖν απὸ τοῦ ανθρώπου. Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αυτόν, καὶ εδεσμεῖτο αλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαῤῥήσσων τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εις τὰς ερήμους.

30 Επηρώτησε δὲ αυτὸν ὁ Ιησοῦς λέγων· Τί σοι εστὶν όνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εισῆλθεν εις αυτόν.

31 Καὶ παρεκάλει αυτὸν ἵνα μὴ επιτάξῃ αυτοῖς εις τὴν άβυσσον απελθεῖν.

32 Ἦν δὲ εκεῖ αγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων εν τῷ όρει· καὶ παρεκάλουν αυτὸν ἵνα επιτρέψῃ αυτοῖς εις εκείνους εισελθεῖν. Καὶ επέτρεψεν αυτοῖς.

33 Εξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια απὸ τοῦ ανθρώπου, εισῆλθεν εις τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ αγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εις τὴν λίμνην· καὶ απεπνίγη.

34 Ιδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον, έφυγον· καὶ απελθόντες απήγγειλαν εις τὴν πόλιν καὶ εις τοὺς αγρούς.

35 Εξῆλθον δὲ ιδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ιησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν άνθρωπον, αφ' οὗ τὰ δαι-

6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα.

7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό.

8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη;

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.

11 Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἳ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσὸν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν, καὶ πλούτου, καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ, καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς.

17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερὸν ἔλθη.

18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου, καὶ ἀδελφοί μου, οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιοῦντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησι· Διδάσκαλε, εἰπέ.

41 Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα.

42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὀρθῶς ἔκρινας.

44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.

45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας.

46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας.

47 Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ, ὅτι ἠγάπησε πολύ. Ὧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι.

49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

Κεφ. η'. (VIII.)

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ.

2 Καὶ γυναῖκές τινες αἳ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει.

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαὶ, αἳ τινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

4 Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶπε διὰ παραβολῆς.

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό.

23 Καὶ μακάριος ἐςιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
24 Απελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ιωάννȣ, ἤρξατο λέγειν
πρὸς τȣ̀ς ὄχλȣς περὶ Ιωάννȣ· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν
ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμȣ σαλευόμενον;
25 Αλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς
ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδȣ̀, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ ϗ τρυ-
φῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν.
26 Αλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; Προφήτην; ναὶ λέγω
ὑμῖν, ϗ περισσότερον Προφήτȣ.
27 Οὗτός ἐςι περὶ ȣ̔ γέγραπται· Ιδȣ̀, ἐγὼ ἀποςέλλω
τὸν Ἄγγελόν μȣ πρὸ προσώπȣ σȣ, ὃς κατασκευάσει τὴν
ὁδόν σȣ ἔμπροσθέν σȣ.
28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προ-
φήτης Ιωάννȣ τȣ̃ Βαπτιςȣ̃ ȣ̓δείς ἐςιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν
τῇ βασιλείᾳ τȣ̃ Θεȣ̃, μείζων αὐτοῦ ἐςι.
29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκȣ́σας, ϗ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν
τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ιωάννȣ.
30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ϗ οἱ Νομικοὶ τὴν βȣλὴν τȣ̃ Θεȣ̃
ἠθέτησαν εἰς ἑαυτȣ́ς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτȣ̃·
31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίνι ȣ̓̃ν ὁμοιώσω τȣ̀ς ἀνθρώπȣς
τῆς γενεᾶς ταύτης; ϗ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;
32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις ϗ
προσφωνȣ̃σιν ἀλλήλοις, ϗ λέγȣσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, ϗ
ȣ̓κ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, ϗ ȣ̓κ ἐκλαύσατε.
33 Ελήλυθε γὰρ Ιωάννης ὁ Βαπτιςὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων,
μήτε οἶνον πίνων, ϗ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.
34 Ελήλυθεν ὁ υἱὸς τȣ̃ ἀνθρώπȣ ἐσθίων, ϗ πίνων, ϗ
λέγετε· Ιδȣ̀, ἄνθρωπος φάγος, ϗ οἰνοπότης, τελωνῶν φί-
λος, ϗ ἁμαρτωλῶν.
35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.
36 Ηρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ'
αὐτȣ̃· ϗ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τȣ̃ Φαρισαίȣ, ἀνεκλίθη.
37 Καὶ ἰδȣ̀ γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπι-
γνȣ̃σα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τȣ̃ Φαρισαίȣ, κομίσασα
ἀλάβαςρον μύρȣ.
38 Καὶ ςᾶσα παρὰ τȣ̀ς πόδας αὐτȣ̃ ὀπίσω, κλαίȣσα,
ἤρξατο βρέχειν τȣ̀ς πόδας αὐτȣ̃ τοῖς δάκρυσι· ϗ ταῖς
θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, ϗ κατεφίλει τȣ̀ς πό-
δας αὐτȣ̃, ϗ ἤλειφε τῷ μύρῳ.
39 Ιδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυ-
τῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς ϗ
ποταπὴ ἡ γυνὴ, ἥτις ἅπτεται αὐτȣ̃, ὅτι ἁμαρτωλός ἐςι.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός ειμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας. ϗ λέγω τȣ́τῳ· Πορεύθητι, ϗ πορεύεται· ϗ ἄλλῳ· Ἔρχȣ, ϗ ἔρχεται· ϗ τῷ δȣ́λῳ μȣ· Ποίησον τȣ͂το, καὶ ποιεῖ.

9 Ακȣ́σας δὲ ταῦτα ὁ Ιησȣ͂ς εθαύμασεν αυτὸν, ϗ ςραφεὶς, τῷ ακολȣθȣ͂ντι αυτῷ ὄχλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν, ȣδὲ εν τῷ Ισραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εις τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ασθενȣ͂ντα δοῦλον ὑγιαίνοντα.

11 Καὶ εγένετο εν τῇ ἑξῆς, επορεύετο εις πόλιν καλȣμένην Ναΐν· ϗ συνεπορεύοντο αυτῷ οἱ μαθηταὶ αυτȣ͂ ἱκανοὶ, ϗ ὄχλος πολύς.

12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, ϗ ιδȣ̀ εξεκομίζετο τεθνηκὼς, υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτȣ͂· ϗ αὕτη ἦν χήρα· ϗ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αυτῇ.

13 Καὶ ιδὼν αυτὴν ὁ Κύριος, εσπλαγχνίσθη επ' αυτῇ, ϗ εἶπεν αυτῇ· Μὴ κλαῖε.

14 Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σορȣ͂, (οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν,) ϗ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, εγέρθητι.

15 Καὶ ανεκάθισεν ὁ νεκρὸς, ϗ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ έδωκεν αυτὸν τῇ μητρὶ αυτȣ͂.

16 Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, ϗ εδόξαζον τὸν Θεὸν λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας εγήγερται εν ἡμῖν, ϗ ὅτι επεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτȣ͂.

17 Καὶ εξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος εν ὅλῃ τῇ Ιουδαίᾳ περὶ αυτȣ͂, ϗ εν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

18 Καὶ απήγγειλαν Ιωάννῃ οἱ μαθηταὶ αυτȣ͂ περὶ πάντων τȣ́των. Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτȣ͂ ὁ Ιωάννης,

19 Ἔπεμψε πρὸς τὸν Ιησȣ͂ν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ερχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αυτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον· Ιωάννης ὁ Βαπτιςὴς απέςαλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ερχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

21 Εν αυτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ εθεράπευσε πολλȣ̀ς απὸ νόσων ϗ μαςίγων ϗ πνευμάτων πονηρῶν· ϗ τυφλοῖς πολλοῖς εχαρίσατο τὸ βλέπειν.

22. Καὶ αποκριθεὶς ὁ Ιησοῦς εἶπεν αυτοῖς· Πορευθέντες απαγγείλατε Ιωάννῃ ἃ εἴδετε, ϗ ηκȣ́σατε. Ὅτι τυφλοὶ αναβλέπȣσι, χωλοὶ περιπατȣ͂σι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ακούουσι, νεκροὶ εγείρονται, πτωχοὶ ευαγγελίζονται.

43 Ου γάρ εςι δένδρον καλόν, ποιῦν καρπὸν σαπρόν· ουδὲ δένδρον σαπρόν, ποιῦν καρπὸν καλόν.
44 Ἕκαστον γὰρ δένδρον εκ τοῦ ιδίου καρποῦ γινώσκεται· Ου γάρ ἐξ ακανθῶν συλλέγυσι σῦκα, ουδὲ εκ βάτυ τρυγῶσι σταφυλήν.
45 Ὁ αγαθὸς ἄνθρωπος εκ τοῦ αγαθοῦ θησαυρῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ αγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος εκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν· εκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αυτῦ.
46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε· καὶ υ ποιεῖτε ἃ λέγω;
47 Πᾶς ὁ ερχόμενος πρός με, καὶ ακύων μου τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αυτὺς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι εςὶν ὅμοιος.
48 Ὅμοιός εςιν ανθρώπῳ οικοδομῦντι οικίαν, ὃς ἔσκαψε, καὶ εβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον επὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οικίᾳ εκείνῃ, καὶ ουκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αυτήν· τεθεμελίωτο γὰρ επὶ τὴν πέτραν.
49 Ὁ δὲ ακούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοιός εςιν ανθρώπῳ οικοδομήσαντι οικίαν επὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίυ· ᾗ προσέρρηξεν ὁ ποταμός· καὶ ευθέως ἔπεσε, καὶ εγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οικίας εκείνης μέγα.

Κεφ. ζ'. (VII.)

1 Επεὶ δὲ επλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εις τὰς
ακοὰς τοῦ λαοῦ, εισῆλθεν εις Καπερναύμ.
2 Ἑκατοντάρχυ δέ τινος δῦλος κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευτᾷν, ὃς ἦν αυτῷ ἔντιμος.
3 Ακούσας δὲ περὶ τοῦ Ιησοῦ, απέστειλε πρὸς αυτὸν πρεσβυτέρυς τῶν Ιουδαίων, ερωτῶν αυτὸν, ὅπως ελθὼν διασώσῃ τὸν δῦλον αὐτοῦ.
4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ιησῦν, παρεκάλυν αυτὸν σπυδαίως λέγοντες· Ὅτι ἄξιός εςιν ᾧ παρέξει τῦτο.
5 Αγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αυτὸς ῳκοδόμησεν ἡμῖν.
6 Ὁ δὲ Ιησοῦς επορεύετο σὺν αυτοῖς· Ἤδη δὲ αυτοῦ υ μακρὰν απέχοντος απὸ τῆς οικίας, ἔπεμψε πρὸς αυτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλυς, λέγων αυτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλυ· ου γάρ ειμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μυ εισέλθῃς.
7 Διὸ υδὲ εμαυτὸν ηξίωσα πρός σε ελθεῖν· αλλὰ ειπὲ λόγῳ, καὶ ιαθήσεται ὁ παῖς μυ.

29 Τῷ τύπτοντί σε επὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην. Καὶ από τȣ͂ αἴροντός σȣ τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς.

30 Παντὶ δὲ τῷ αιτȣ͂ντί σε, δίδȣ· καὶ από τȣ͂ αἴροντος τὰ σὰ, μὴ απαίτει.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ ει αγαπᾶτε τȣ̀ς αγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις εστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τȣ̀ς αγαπῶντας αυτȣ̀ς αγαπῶσι.

33 Καὶ εὰν αγαθοποιῆτε τοὺς αγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις εστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αυτὸ ποιȣ͂σι.

34 Καὶ εὰν δανείζητε παρ' ὧν ελπίζετε απολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις εστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζȣσιν, ἵνα απολάβωσι τὰ ἴσα.

35 Πλὴν αγαπᾶτε τοὺς εχθρȣ̀ς ὑμῶν, καὶ αγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε μηδὲν απελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τȣ͂ Ὑψίςȣ· ὅτι αυτὸς χρηςός ες ιν επὶ τȣ̀ς αχαρίςȣς καὶ πονηρȣ́ς.

36 Γίνεσθε ȣ͂ν οικτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οικτίρμων εστί.

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ ȣ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ ȣ μὴ καταδικασθῆτε· απολύετε, καὶ απολυθήσεσθε·

38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον, καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσȣσιν εις τὸν κόλπον ὑμῶν. Τῷ γὰρ αυτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, αντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αυτοῖς· Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; ȣχὶ αμφότεροι εις βόθυνον πεσȣ͂νται;

40 Ουκ ἔςι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτȣ͂· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔςαι ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτȣ͂.

41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ εν τῷ οφθαλμῷ τȣ͂ αδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν εν τῷ ιδίῳ οφθαλμῷ ȣ κατανοεῖς;

42 Ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ αδελφῷ σȣ· Αδελφὲ, ἄφες εκβάλω τὸ κάρφος τὸ εν τῷ οφθαλμῷ σȣ, αυτὸς τὴν εν τῷ οφθαλμῷ σου δοκὸν ου βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν εκ τοῦ οφθαλμοῦ σου· καὶ τότε διαβλέψεις εκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ εν τῷ οφθαλμῷ τοῦ αδελφοῦ σου.

13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ Ἀποστόλους ὠνόμασε.

14 Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον.

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν,

16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης.

17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν.

18 Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε.

22 Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι, ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν. Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

37 Καὶ ουδεὶς βάλλει οἶνον νέον εις ασκὺς παλαιὺς· ει δὲ μήγε ῥήξει ὁ νέος οἶνος τους ασκοὺς, καὶ αυτὸς εκχυθήσεται, καὶ οἱ ασκοὶ απολῦνται·

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εις ασκὺς καινὺς βλητέον, καὶ αμφότεροι συντηρῦνται.

39 Καὶ ουδεὶς πιὼν παλαιὸν, ευθέως θέλει νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός εστιν.

Κεφ. ς'. (VI.)

1 Εγένετο δὲ εν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αυτὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ έτιλλον οἱ μαθηταὶ αυτῦ τοὺς στάχυας καὶ ήσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσί.

2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αυτοῖς· Τί ποιεῖτε ὃ ουκ έξεστι ποιεῖν εν τοῖς σάββασι;

3 Καὶ αποκριθεὶς πρὸς αυτὺς εἶπεν ὁ Ἰησῦς· Ουδὲ τῦτο ανέγνωτε ὃ εποίησε Δαβὶδ, ὁπότε επείνασεν αυτὸς, καὶ οἱ μετ' αυτοῦ όντες;

4 Ὡς εισῆλθεν εις τὸν οἶκον τῦ Θεῦ, καὶ τὺς άρτους τῆς προθέσεως έλαβε, καὶ έφαγε, καὶ έδωκε καὶ τοῖς μετ' αυτοῦ, οὓς ουκ έξεστι φαγεῖν ει μὴ μόνυς τὺς ἱερεῖς.

5 Καὶ έλεγεν αυτοῖς· Ὅτι Κύριός εστιν ὁ υἱὸς τῦ ανθρώπυ καὶ τῦ σαββάτυ.

6 Εγένετο δὲ καὶ εν ἑτέρῳ σαββάτῳ εισελθεῖν αυτὸν εις τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν. καὶ ἦν εκεῖ άνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αυτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.

7 Παρετήρυν δὲ αυτὸν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ει εν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει· ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αυτῦ.

8 Αυτὸς δὲ ᾔδει τὺς διαλογισμοὺς αυτῶν· καὶ εἶπε τῷ ανθρώπῳ τῷ ξηρὰν έχοντι τὴν χεῖρα· Έγειραι, καὶ στῆθι εις τὸ μέσον. Ὁ δὲ αναστὰς έστη.

9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησῦς πρὸς αυτούς· Επερωτήσω ὑμᾶς τι. Έξεστι τοῖς σάββασιν αγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ απολέσαι;

10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αυτὺς, εἶπε τῷ ανθρώπῳ· Έκτεινον τὴν χεῖρά σου· Ὁ δὲ εποίησεν οὕτω· καὶ αποκατεστάθη ἡ χεὶρ αυτῦ ὑγιὴς ὡς ἡ άλλη.

11 Αυτοὶ δὲ επλήσθησαν ανοίας, καὶ διελάλουν πρὸς αλλήλυς, τί ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησῦ.

12 Εγένετο δὲ εν ταῖς ἡμέραις ταύταις, εξῆλθεν εις τὸ όρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων εν τῇ προσευχῇ τῦ Θεῦ.

22 Επιγνὲς δὲ ὁ Ιησῦς τὲς διαλογισμοὺς αὐτῶν, αποκριθεὶς ἆπε πρὸς αυτὲς· Τί διαλογίζεσθε εν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
23 Τί εστιν ευκοπώτερον ἀπεῖν· Αφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σε· ἢ ειπεῖν· Ἔγειρε καὶ περιπάτει;
24 Ἵνα δὲ ἀδῆτε ὅτι εξεσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τῦ ανθρώπε επὶ τῆς γῆς αφιέναι ἁμαρτίας (ἆπε τῷ παραλελυμένῳ), Σοὶ λέγω, ἔγειρε, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιόν σε, πορεύε εις τὸν οἶκόν σε.
25 Καὶ παραχρῆμα αναστὰς ενώπιον αυτῶν, ἄρας εφ' ᾧ κατέκειτο, απῆλθεν εις τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.
26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ εδόξαζον τὸν Θεόν· Καὶ επλήσθησαν φόβε, λέγοντες· Ὅτι εἴδομεν παράδοξα σήμερον.
27 Καὶ μετὰ ταῦτα εξῆλθε, καὶ εθεάσατο τελώνην ονόματι Λευὶν, καθήμενον επὶ τὸ τελώνιον, καὶ ἆπεν αυτῷ· Ακολέθει μοι.
28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, αναστὰς ηκολέθησεν αυτῷ.
29 Καὶ εποίησε δοχὴν μεγάλην ὁ Λευὶς αυτῷ εν τῇ οικίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολὺς, καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.
30 Καὶ εγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς αυτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὲς μαθητὰς αυτοῦ, λέγοντες· Διατί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν εσθίετε καὶ πίνετε;
31 Καὶ αποκριθεὶς ὁ Ιησῦς ἆπε πρὸς αυτούς· Ου χρείαν ἔχεσιν οἱ ὑγιαίνοντες ιατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
32 Ουκ ελήλυθα καλέσαι δικαίες, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εις μετάνοιαν.
33 Οἱ δὲ ἆπον πρὸς αυτόν. Διατί οἱ μαθηταὶ Ιωάννου νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ δεήσεις ποιῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ εσθίεσι καὶ πίνεσιν;
34 Ὁ δὲ ἆπε πρὸς αυτές· Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τῦ νυμφῶνος, εν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αυτῶν εστι, ποιῆσαι νηστεύειν;
35 Ελεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν απαρθῇ απ' αυτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσεσιν εν εκείναις ταῖς ἡμέραις.
36 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αυτές· Ὅτι ουδεὶς επίβλημα ἱματίε καινῦ επιβάλλει επὶ ἱμάτιον παλαιόν· ει δὲ μήγε καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ ε συμφωνεῖ επίβλημα τὸ ἀπὸ τῦ καινῦ.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ λέγων· Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε.

9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ᾗ συνέλαβον.

10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι· καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.

11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ εἰπών· Θέλω· καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ Νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.

18 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος· καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.

19 Καὶ μὴ εὑρόντες διὰ ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον, ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν οὗτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός;

38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰ-
κίαν Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη
πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.
39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ·
καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐ-
τοῖς.
40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦν-
τας νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ
ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεὶς, ἐθεράπευσεν αὐτούς.
41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα
καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ
ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν
αὐτὸν εἶναι.
42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τό-
πον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ·
καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.
43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πό-
λεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι
εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι.
44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. έ. (V.)

1 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ
ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς παρὰ τὴν
λίμνην Γεννησαρέτ.
2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ
ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.
3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώ-
τησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθί-
σας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.
4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς Σίμωνα· Ἐπα-
νάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς
ἄγραν.
5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα,
δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ
τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.
6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος
πολύ· διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν.
7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ,
τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλη-
σαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

21 Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς. Ὅτι σήμερον πε-
πλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη εν τοῖς ωσὶν ὑμῶν.
22 Καὶ πάντες εμαρτύρουν αὐτῷ, κ) εθαύμαζον επὶ
τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς εκπορευομένοις εκ τȣ στό-
ματος αυτȣ, κ) ἔλεγον· Ουχ οὗτός εςιν ὁ υἱὸς Ιωσήφ;
23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτȣς· Πάντως ερεῖτέ μοι τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην· Ιατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ηκȣ-
σαμεν γενόμενα εν τῇ Καπερναȣμ ποίησον κ) ὧδε εν τῇ
πατρίδι σȣ.
24 Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ȣδεὶς προφήτης
δεκτός εςιν εν τῇ πατρίδι αὐτȣ.
25 Επ' αληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν
εν ταῖς ἡμέραις Ηλιȣ εν τῷ Ισραὴλ, ὅτε εκλείσθη ὁ ȣ-
ρανὸς επὶ ἔτη τρία κ) μῆνας ἕξ, ὡς εγένετο λιμὸς μέ-
γας επὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
26 Καὶ πρὸς ȣδεμίαν αυτῶν επέμφθη Ηλίας ει μὴ εις
Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν.
27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν επὶ Ελισσαίȣ τȣ προφή-
τȣ εν τῷ Ισραὴλ· καὶ ȣδεὶς αυτῶν εκαθαρίσθη, ει μὴ
Νεεμὰν ὁ Σύρος.
28 Καὶ επλήσθησαν πάντες θυμȣ εν τῇ συναγωγῇ,
ακούοντες ταῦτα.
29 Καὶ ανας άντες εξέβαλον αυτὸν ἔξω τῆς πόλεως·
κ) ἤγαγον αυτὸν ἕως τῆς οφρύος τȣ ὄρȣς, εφ' οὗ ἡ πόλις
αυτῶν ωκοδόμητο, εις τὸ κατακρημνίσαι αυτόν.
30 Αυτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσȣ αυτῶν επορεύετο.
31 Καὶ κατῆλθεν εις Καπερναούμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας,
καὶ ἦν διδάσκων αυτοὺς εν τοῖς σάββασι.
32 Καὶ εξεπλήσσοντο επὶ τῇ διδαχῇ αυτȣ· ὅτι εν
εξȣσίᾳ ἦν ὁ λόγος αυτȣ.
33 Καὶ εν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα
δαιμονίȣ ακαθάρτȣ, κ) ανέκραξε φωνῇ μεγάλῃ,
34 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ, Ιησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλ-
θες απολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
35 Καὶ επετίμησεν αυτῷ ὁ Ιησοῦς, λέγων· Φιμώθητι,
καὶ ἔξελθε εξ αυτοῦ. Καὶ ῥίψαν αυτὸν τὸ δαιμόνιον εις
τὸ μέσον, εξῆλθεν απ' αυτοῦ, μηδὲν βλάψαν αυτόν.
36 Καὶ εγένετο θάμβος επὶ πάντας· καὶ συνελάλουν πρὸς
αλλήλους, λέγοντες· Τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι εν εξουσίᾳ καὶ
δυνάμει επιτάσσει τοῖς ακαθάρτοις πνεύμασι, κ) εξέρχονται;
37 Καὶ εξεπορεύετο ἦχος περὶ αυτοῦ εις πάντα τόπον
τῆς περιχώρου.

ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι Θεοῦ.
5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἔ-
δειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ
χρόνου.
6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν
ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδο-
ται, καὶ ᾧ ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτήν.
7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σου πάντα.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε ὀπίσω
μου Σατανᾶ. Γέγραπται γάρ· Προσκυνήσεις Κύριον τὸν
Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.
9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔστησεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ὁ υἱὸς εἶ
τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω.
10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖ-
ται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε.
11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
12 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἴρηται·
Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.
13 Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπέ-
στη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.
14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύμα-
τος εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς
περιχώρου περὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δο-
ξαζόμενος ὑπὸ πάντων.
16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος,
καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαβ-
βάτων, εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι.
17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἠσαΐου τοῦ προφήτου· καὶ
ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμ-
μένον·
18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγ-
γελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντε-
τριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ
τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει.
19 Κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν.
20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκά-
θισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν
ἀτενίζοντες αὐτῷ.

23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμε-
νος, ὢν (ὡς ἐνομίζετο) υἱὸς Ἰωσὴφ, τοῦ Ἡλί,
24 Τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευὶ, τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἰαννὰ, τοῦ
Ἰωσὴφ,
25 Τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμὼς, τοῦ Ναοὺμ, τοῦ Ἐσλὶ τοῦ
Ναγγαὶ,
26 Τοῦ Μαὰθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεΐ, τοῦ Ἰωσὴφ,
τοῦ Ἰούδα.
27 Τοῦ Ἰωαννᾶ, τοῦ Ῥησὰ, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιὴλ,
τοῦ Νηρὶ,
28 Τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ Κωσὰμ, τοῦ Ἐλμωδὰμ,
τοῦ Ἢρ,
29 Τοῦ Ἰωσὴ, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθὰτ,
τοῦ Λευὶ,
30 Τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰωνὰν, τοῦ Ἐ-
λιακεὶμ,
31 Τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνὰν τοῦ Ματταθὰ, τοῦ Ναθὰν,
τοῦ Δαβίδ,
32 Τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ Ὠβὴδ, τοῦ Βοὸζ, τοῦ Σαλμὼν, τοῦ
Ναασσὼν,
33 Τοῦ Ἀμιναδὰβ, τοῦ Ἀρὰμ, τοῦ Ἐσρὼμ, τοῦ Φαρὲς,
τοῦ Ἰούδα,
34 Τοῦ Ἰακὼβ, τοῦ Ἰσαὰκ, τοῦ Ἀβραὰμ, τοῦ Θάρα, τοῦ
Ναχὼρ,
35 Τοῦ Σαρούχ, τοῦ Ῥαγαῦ, τοῦ Φαλὲκ, τοῦ Ἐβὲρ, τοῦ
Σαλὰ,
36 Τοῦ Καϊνὰν, τοῦ Ἀρφαξὰδ, τοῦ Σὴμ, τοῦ Νῶε, τοῦ
Λάμεχ,
37 Τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνὼχ, τοῦ Ἰάρεδ, τοῦ Μαλελεὴλ,
τοῦ Καϊνὰν,
38 Τοῦ Ἐνὼς, τοῦ Σὴθ, τοῦ Ἀδὰμ, τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ'. (IV.)

1 Ἰησοῦς δὲ Πνεύματος ἁγίου πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ
τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἤγετο ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον,
2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβό-
λου, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συν-
τελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕστερον ἐπείνασε.
3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰ-
πὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.
4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν λέγων· Γέγραπται,

ἀρξησθε λέγειν εν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ.
Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τού-
των εγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.
9 Ἤδη δὲ ϗ ἡ αξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖ-
ται. Πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιῦν καρπὸν καλὸν, εκκόπτε-
ται, ϗ εις πῦρ βάλλεται.
10 Καὶ επηρώτων αυτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες· Τί οὖν
ποιήσομεν;
11 Ἀποκριθεὶς δὲ, λέγει αυτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶ-
νας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· ϗ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως
ποιείτω.
12 Ἦλθον δὲ ϗ τελῶναι βαπτισθῆναι· ϗ εἶπον πρὸς
αυτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;
13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αυτὸς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ δια-
τεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.
14 Επηρώτων δὲ αυτὸν ϗ στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ
ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αυτὸς· Μηδένα δια-
σείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· ϗ αρκεῖσθε τοῖς οψωνίοις
ὑμῶν.
15 Προσδοκῶντος δὲ τῦ λαῦ, ϗ διαλογιζομένων πάν-
των εν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τῦ Ιωάννυ, μήποτε αυ-
τὸς εἴη ὁ Χριςός,
16 Απεκρίνατο ὁ Ιωάννης ἅπασι λέγων· Εγὼ μὲν ὕ-
δατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ισχυρότερός μυ, ὗ ὐκ
ειμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αυτῦ· αυ-
τὸς ὑμᾶς βαπτίσει εν Πνεύματι ἁγίῳ, ϗ πυρί.
17 Οὗ τὸ πτύον εν τῇ χειρὶ αυτῦ, ϗ διακαθαριεῖ
τὴν ἅλωνα αὐτῦ, ϗ συνάξει τὸν σῖτον εις τὴν αποθήκην
αὐτῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ασβέςῳ.
18 Πολλὰ μὲν ὖν ϗ ἕτερα παρακαλῶν ευηγγελίζετο τὸν
λαόν.
19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ελεγχόμενος ὑπ' αυτῦ
περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναικὸς Φιλίππυ τῦ αδελφῦ αυτῦ,
ϗ περὶ πάντων ὧν εποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης·
20 Προσέθηκε ϗ τῦτο επὶ πᾶσι, ϗ κατέκλεισε τὸν
Ιωάννην εν τῇ φυλακῇ.
21 Εγένετο δὲ εν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν,
ϗ Ιησῦ βαπτισθέντος ϗ προσευχομένυ, ανεῳχθῆναι τὸν
ουρανόν,
22 Καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει,
ὡσεὶ περιςεράν, επ' αυτόν· ϗ φωνὴν εξ ὐρανῦ γενέσθαι,
λέγυσαν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μυ ὁ αγαπητός, εν σοὶ ηυδόκησα.

45 Καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.

47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν. Καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.

49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με;

50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Κεφ. γ'. (III.)

1 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος,

2 Ἐπ' Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας.

6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ μὴ

26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος
τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου.
27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· Καὶ ἐν
τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆ-
σαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ.
28 Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ
εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·
29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆ-
μά σου ἐν εἰρήνῃ.
30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,
31 Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.
32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.
33 Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ
τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ.
34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ
τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδού, οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν
πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον.
35 (Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία·)
ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.
36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς
Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα
ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς.
37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἣ
οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα
νύκτα καὶ ἡμέραν.
38 Καὶ αὕτη, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο
τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις
λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.
39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου,
ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.
40 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πλη-
ρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.
41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερου-
σαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα.
42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς
Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς·
43 Καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐ-
τούς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω
Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡ-
μέρας ὁδόν, καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν
τοῖς γνωστοῖς.

τες, ϗ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδὲ Ἄγγελος Κυρίε ἐπέςη αὐτοῖς, ϗ δόξα Κυρίε περιέλαμψεν αὐτὲς, ϗ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδὲ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην ἥτις ἔστε παντὶ τῷ λαῷ.

11 Ὅτι ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐςὶ Χριςὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ.

12 Καὶ τῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος ςρατιᾶς ἐρανίε, αἰνέντων τὸν Θεὸν, ϗ λεγόντων·

14 Δόξα ἐν ὑψίςοις Θεῷ, ϗ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν ἐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, ϗ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλες· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, ϗ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τῦτο τὸ γεγονὸς ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, ϗ ἀνεῦρον τὴν Μαριὰμ, ϗ τὸν Ἰωσὴφ, ϗ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τῦ ῥήματος τῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίε τέτε.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκέσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτές.

19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλεσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπέςρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες ϗ αἰνῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκεσαν ϗ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, ϗ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῦ Ἰησῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τῦ Ἀγγέλε πρὸ τῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῦ καθαρισμῦ αὐτῦ κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραςῆσαι τῷ Κυρίῳ.

23 (Καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίε· Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται).

24 Καὶ τῦ δῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίε, ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νεοσσὲς περιςερῶν.

25 Καὶ ἰδὲ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερεσαλὴμ ᾧ ὄνομα Συμεών· ϗ ὁ ἄνθρωπος ὗτος δίκαιος ϗ εὐλαβὴς προσδεχόμενος παράκλησιν τῦ Ἰσραήλ· ϗ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν.

71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.
72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.
73 Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν
74 Ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ.
75 Ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.
76 Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.
77 Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
78 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους·
79 Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.
80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. β'. (II.)

1 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.
2 Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου.
3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβίδ.
5 Ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ.
6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.
7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.
8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦν-

51 Εποίησε κράτος εν βραχίονι αυτοῦ· διεσκόρπισεν ὑ-
περηφάνους διανοίᾳ καρδίας αυτῶν.
52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, ϗ ὕψωσε ταπεινούς.
53 Πεινῶντας ενέπλησεν αγαθῶν, ϗ πλουτοῦντας ἐξα-
πέστειλε κενούς.
54 Αντελάβετο Ισραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ελέους.
55 Καθὼς ελάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Αβραάμ,
ϗ τῷ σπέρματι αυτοῦ εις τὸν αιῶνα.
56 Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αυτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· ϗ
ὑπέστρεψεν εις τὸν οἶκον αὐτῆς.
57 Τῇ δὲ Ελισάβετ επλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐ-
τὴν, ϗ εγέννησεν υἱόν.
58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι, ϗ οἱ συγγενεῖς αυτῆς, ὅτι
εμεγάλυνε Κύριος τὸ έλεος αὐτοῦ μετ' αυτῆς, ϗ συνέχαι-
ρον αυτῇ.
59 Καὶ εγένετο, εν τῇ ογδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν
τὸ παιδίον· ϗ εκάλουν αυτὸ επὶ τῷ ονόματι τοῦ πατρὸς
αυτοῦ, Ζαχαρίαν.
60 Καὶ αποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αυτοῦ εἶπεν. Ουχί, ἀλλὰ
κληθήσεται Ιωάννης.
61 Καὶ εἶπον πρὸς αυτήν. Ὅτι ουδείς εστιν εν τῇ συγ-
γενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ονόματι τούτῳ.
62 Ενένευον δὲ τῷ πατρὶ αυτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖ-
σθαι αυτόν.
63 Καὶ αιτήσας πινακίδιον, έγραψε λέγων· Ιωάννης
εστὶ τὸ όνομα αυτοῦ. Καὶ εθαύμασαν πάντες.
64 Ανεῴχθη δὲ τὸ στόμα αυτοῦ παραχρῆμα, ϗ ἡ γλῶσ-
σα αυτοῦ, ϗ ελάλει ευλογῶν τὸν Θεόν.
65 Καὶ εγένετο επὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας
αυτούς· ϗ εν ὅλῃ τῇ ορεινῇ τῆς Ιουδαίας διελαλεῖτο πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα·
66 Καὶ έθεντο πάντες οἱ ακούσαντες εν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῶν λέγοντες· Τί άρα τὸ παιδίον τοῦτο έσται; Καὶ χεὶρ
Κυρίου γὰρ ἦν μετ' αυτοῦ.
67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αυτοῦ επλήσθη Πνεύματος
ἁγίου, ϗ προεφήτευσε λέγων·
68 Ευλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ισραὴλ, ὅτι επεσκέ-
ψατο, ϗ εποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.
69 Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, εν τῷ οίκῳ Δα-
βὶδ τοῦ παιδὸς αυτοῦ.
70 Καθὼς ελάλησε διὰ στόματος τῶν αγίων τῶν απ' αιῶ-
νος προφητῶν αυτοῦ.

31 Καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱὸν, καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.
32 Οὗτος ἔσαι μέγας, καὶ υἱὸς Ὑψίσου κληθήσεται,
καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ.
33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας,
καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσαι τέλος.
34 Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· Πῶς ἔσται
τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;
35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅ-
γιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιά-
σει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ Ἅγιον, κληθήσεται
υἱὸς Θεοῦ.
36 Καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνει-
ληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐσὶν αὐ-
τῇ τῇ καλουμένῃ σείρᾳ.
37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.
38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι
κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ᾽ αὐτῆς ὁ Ἄγγελος.
39 Ἀνασᾶσα δὲ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπο-
ρεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.
40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο
τὴν Ἐλισάβετ.
41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν
τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ
ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·
42 Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημέ-
νη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.
43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου
μου πρός με;
44 Ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ
ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.
45 Καὶ μακαρία ἡ πισεύσασα, ὅτι ἔσαι τελείωσις τοῖς
λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.
46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.
47 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.
48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·
Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.
49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ.
50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτόν.

14 Καὶ ἔσται χαρά σοι ϗ ἀγαλλίασις, ϗ πολλοὶ
ἐπὶ τῇ γεννήσει αυτȣ̃ χαρήσονται.
15 Ἔσται γὰρ μέγας ενώπιον τȣ̃ Κυρίȣ· ϗ οἶνον, ϗ
σίκερα ου μὴ πίῃ· καὶ Πνεύματος ἁγίȣ πλησθήσεται
ἔτι εκ κοιλίας μητρός αὐτȣ̃.
16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ επιστρέψει επὶ Κύ-
ριον τὸν Θεὸν αυτῶν.
17 Καὶ αυτὸς προελεύσεται ενώπιον αυτȣ̃ εν πνεύματι,
ϗ δυνάμει Ηλιοὺ, επιστρέψαι καρδίας πατέρων επὶ τέ-
κνα, ϗ απειθεῖς εν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ
λαὸν κατεσκευασμένον.
18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· Κατὰ τί
γνώσομαι τοῦτο; εγὼ γάρ ειμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή
μȣ προβεβηκυῖα εν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.
19 Καὶ αποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος εἶπεν αυτῷ· Εγώ ειμι
Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ενώπιον τȣ̃ Θεȣ̃· ϗ απεστάλην λα-
λῆσαι πρός σε, ϗ ευαγγελίσασθαί σοι ταῦτα.
20 Καὶ ιδοὺ ἔσῃ σιωπῶν, ϗ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι,
ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ᾽ ὧν ουκ επίστευσας τοῖς
λόγοις μου, οἵ τινες πληρωθήσονται εις τὸν καιρὸν αὐτῶν.
21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· ϗ εθαύ-
μαζον εν τῷ χρονίζειν αυτὸν εν τῷ ναῷ.
22 Εξελθὼν δὲ ουκ ηδύνατο λαλῆσαι αυτοῖς· ϗ επέ-
γνωσαν ὅτι οπτασίαν ἑώρακεν εν τῷ ναῷ. Καὶ αυτὸς ἦν
διανεύων αυτοῖς, ϗ διέμενε κωφός.
23 Καὶ εγένετο ὡς επλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουρ-
γίας αυτȣ̃, απῆλθεν εις τὸν οἶκον αὐτȣ̃.
24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ελισάβετ
ἡ γυνὴ αυτȣ̃, ϗ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγȣσα·
25 Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος εν ἡμέραις, αἷς
επεῖδεν αφελεῖν τὸ ὄνειδός μȣ εν ανθρώποις.
26 Εν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ απεστάλη ὁ ἄγγελος Γα-
βριὴλ ὑπὸ τȣ̃ Θεȣ̃ εις πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ᾗ ὄνομα Να-
ζαρέτ,
27 Πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ανδρὶ ᾧ ὄνομα Ιωσήφ,
ἐξ οἴκȣ Δαβίδ, ϗ τὸ ὄνομα τῆς παρθένȣ Μαριάμ.
28 Καὶ εισελθὼν ὁ Ἄγγελος πρὸς αυτὴν, εἶπε· Χαῖρε
κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σȣ̃· ευλογημένη σὺ εν γυναιξίν.
29 Ἡ δὲ ιδοῦσα διεταράχθη επὶ τῷ λόγῳ αυτȣ̃, ϗ
διελογίζετο ποταπὸς είη ὁ ασπασμὸς ȣ̃τος.
30 Καὶ εἶπεν ὁ Ἄγγελος αυτῇ· Μὴ φοβȣ̃, Μαριάμ·
εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.

ΤΟ' ΚΑΤΑ' ΛΟΥΚΑ'Ν

ΕΥΑΓΓΕ'ΛΙΟΝ

Κεφ. α'. (I.)

1 ΕΠΕΙΔΗ'ΠΕΡ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι
διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων.
2 Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ
ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου·
3 Ἔδοξε κἀμοὶ, παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκρι-
βῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε.
4 Ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφά-
λειαν.

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς
Ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀ-
βιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρὼν, καὶ
τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.
6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πο-
ρευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυ-
ρίου ἄμεμπτοι.
7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν
στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ-
τῶν ἦσαν.
8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς
ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ.
9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι,
εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.
10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω
τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.
11 Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.
12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν
ἐπ' αὐτόν.
13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχα-
ρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλι-
σάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

EVANGELIUM GRÆCUM
SANCTI LUCÆ
ET
ACTA APOSTOLORUM.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΑΓΙΟΝ
ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ
ΚΑΙ ΑΙ
ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

AD ADOLESCENTIUM SOCIETATIS JESU SCHOLAS FREQUENTANTIUM ERUDITIONEM.

Antonelli

VENETIIS MDCCCXXV.
SUMPTIBUS JOSEPH GNOATO QU. SILVESTRI
EX TYPOGRAPHIA MOLINARIANA.

Antonelli

BIBLIOTECA VITT. EMANUELE
FONDO FORENSE
42
3 D
40

